

beschikking

Datum	26 juni 2009
Nummer	WSV/152
Onderwerp	ONTWERPBESLUIT inzake aanvraag Wbr-vergunning offshore windturbinepark 'Beaufort'

1) PROCEDUREVERLOOP AANVRAAG 'BEAUFORT'

Bij brief van 12 mei 2006 is door WEOM B.V. (namens N.V. Nuon Duurzame Energie en Shell WindEnergy B.V.) een aanvraag ingediend voor een vergunning krachtens de Wet beheer rijkswaterstaatswerken (hierna: Wbr) voor het oprichten en in stand houden van een windturbinepark genaamd 'Windpark Katwijk'. Bij brief van 6 mei 2009 is de aanvraag op naam gesteld van N.V. Nuon Duurzame Energie, verder te noemen de aanvrager, en is de naam van het windturbinepark gewijzigd in 'Windturbinepark Beaufort'. Het park ligt grotendeels in blok P15 en P12 en gedeeltelijk in blok Q10 (conform blokindeling Mijnbouwwet), zoals nader aangegeven in Bijlage VIII van de aanvraag.

Op het voorbereiden van de beslissing op de aanvraag is de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) van toepassing. Dit volgt uit artikel 4 lid 2 van de *'Beleidsregels inzake toepassing Wet beheer rijkswaterstaatswerken op installaties in de exclusieve economische zone'* (hierna: 'Beleidsregels').

De wijze waarop vergunningaanvragen worden behandeld, is nader beschreven in de procedurebeschrijving *'Behandeling vergunningaanvragen Wet beheer rijkswaterstaatswerken voor windenergie offshore'* (versie februari 2006).

Omdat de oprichting van installaties in de exclusieve economische zone (hierna: EEZ) belangrijke nadelige gevolgen kan hebben voor het milieu, is ingevolge artikel 7.1 lid 1 van de Wet milieubeheer (Wm) op basis van onderdeel C activiteit 5.1 Besluit milieueffectrapportage 1994 een milieueffectrapport (hierna: 'MER') bij een aanvraag voor een installatie in de EEZ verplicht. Hierbij dienen de relevante bepalingen van hoofdstuk 7 Wm te zijn toegepast en de procedure omschreven in afdeling 13.2 Wm te zijn gevolgd. Het MER is bij de vergunningaanvraag gevoegd.

Bij brieven van 10 juli 2006, 31 augustus 2006, 28 september 2006 en 13 oktober 2006 zijn aanvullingen op de oorspronkelijke aanvraag ingediend.

Op 24 november 2006 (ref. AMU/2720) is de vergunningaanvraag als volledig beoordeeld en heeft het bevoegd gezag aangegeven de aanvraag verder in behandeling te nemen. Een overzicht van de ontvangen documentatie ten aanzien van de vergunningaanvraag is opgenomen in voorschrift 1 van dit besluit.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Het MER is beoordeeld aan de hand van het bepaalde in hoofdstuk 7 van de Wm en de richtlijnen voor de milieueffectrapportage zoals voor deze aanvraag zijn afgegeven op 3 maart 2006. Het MER als onderdeel van de Wbr-aanvraag heeft van 29 november 2006 tot en met 9 januari 2007 ter inzage gelegen. Van de terinzagelegging is kennis gegeven door plaatsing in de Staatscourant van 29 november 2006, blz. 23. De ontvangen inspraakreacties en de reactie van het bevoegd gezag daarop zijn opgenomen in bijlage A bij dit besluit.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

De vergunningaanvraag en het daarbij behorende MER is voor advies voorgelegd aan de Commissie voor de milieueffectrapportage (hierna: 'de Commissie') en aan de wettelijk adviseurs.

Op 19 februari 2007 (ref. WSV/0361) is verzocht om de aanvraagdocumentatie voor wat betreft het MER aan te vullen. Dit naar aanleiding van opmerkingen van de Commissie (concept-toetsingsadvies) inzake nadere gegevens betreffende de toetsing aan het natuurbeschermingsbeleid. Op 30 maart 2007 heeft het bevoegd gezag de aanvullingen op het MER van de aanvrager ontvangen.

Op 27 april 2007 heeft aanvrager nieuwe ontwerpdocumenten en certificaten ingediend ter wijziging van de oorspronkelijke aanvraag.

Op 10 mei 2007 is het toetsingsadvies over het MER en de aanvulling daarop van de Commissie ontvangen (kenmerk 1517-40/Dr/ah, met rapport nr. 1517-39).

Op 17 september 2007 is op de aanvraag een ontwerpbesluit genomen ter afwijzing van de Wbr-vergunningaanvraag Katwijk (ref. WSV/1912). Het ontwerpbesluit heeft van 21 september tot en met 1 november 2007 ter inzage gelegen. Van de terinzagelegging is kennis gegeven door plaatsing in de Staatscourant nr. 182 van 20 september 2007, blz. 10.

Wegens het bij de terinzagelegging ontbreken van de op het ontwerpbesluit betrekking hebbende stukken, is het ontwerpbesluit met bijbehorende stukken opnieuw aangeboden aan de aanvrager (ref. WSV/255) en opnieuw ter inzage gelegd van 18 februari tot en met 30 maart 2008. Van deze terinzagelegging is kennis gegeven door plaatsing in de Staatscourant nr. 34 van 18 februari 2008, blz. 12.

Op het ontwerpbesluit zijn 9 zienswijzen ontvangen. Naar aanleiding van de ontvangen zienswijzen is op 9 mei 2008 een hoorzitting gehouden waar sprekers de mogelijkheid hebben gehad hun zienswijze mondeling nader toe te lichten. De ontvangen zienswijzen en de reactie daarop zijn opgenomen in bijlage B bij dit besluit.

Op grond van deze zienswijzen is het afwijzende besluit heroverwogen.

De Commissie heeft geadviseerd een passende beoordeling voor de inschatting van de effecten van een windturbinepark op de Natura 2000 gebieden te laten uitvoeren voor de vergunningverlening van windturbineparken in de Noordzee. In een overleg op 8 juli 2008 tussen het bevoegd gezag en de windsector is kenbaar gemaakt dat een passende beoordeling noodzakelijk is en onderdeel moet uitmaken van de Wbr-vergunningaanvraag.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Het bevoegd gezag heeft op 23 december 2008 (ref. WSV/2431) gevraagd om een nadere onderbouwing over het effect van de aanwezigheid van windturbines op de helikopterveiligheid in de omgeving van het windturbinepark en op toekomstige mijnbouwactiviteiten in blok Q10 en Q13. Tevens is in deze brief gevraagd om aanvulling van de aanvraag met een passende beoordeling.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Op 16 februari 2009 heeft het bevoegd gezag als aanvulling op de aanvraag de passende beoordeling als onderdeel van het MER ontvangen.

Op 27 februari 2009 heeft aanvrager de nadere onderbouwing met betrekking tot helikopterveiligheid en toekomstige mijnbouwactiviteiten ingediend.

Op 2 maart 2009 is de passende beoordeling in aanvulling op het MER aan de Commissie gestuurd.

Op 23 juni 2009 is het aanvullende toetsingsadvies over de passende beoordeling en de aanvulling daarop van de Commissie ontvangen (rapport nr. 1517-46).

2) TOETSINGSKADER

Wet beheer rijkswaterstaatswerken

Op grond van het bepaalde in artikel 2 Wbr is het verboden om zonder vergunning gebruik te maken van een waterstaatswerk door, anders dan waartoe het is bestemd, daarin, daarop, daaronder of daarover werken te maken of te behouden. Ingevolge artikel 1 lid 1 juncto artikel 1 lid 2 Wbr wordt onder 'waterstaatswerken' onder meer verstaan de bij het Rijk in beheer zijnde wateren, waaronder begrepen de territoriale zee en de EEZ. De onderhavige locatie bevindt zich in de EEZ van de Noordzee en is derhalve op grond van artikel 1 lid 2 Wbr een waterstaatswerk. Het oprichten en behouden van het aangevraagde werk is daarmee vergunningplichtig op grond van de Wbr.

Het toetsingskader van een aanvraag om een Wbr-vergunning is neergelegd in artikel 3 Wbr. Het eerste lid van dit artikel bepaalt dat de vergunning geweigerd kan worden ter bescherming van waterstaatswerken en ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van die werken. Bij het beoordelen van een vergunningaanvraag in het kader van de Wbr voor windturbineparken op een locatie binnen de EEZ moet rekening worden gehouden met de effecten van het desbetreffende windturbinepark. In artikel 3 Wbr is bepaald:

'1. Weigering, wijziging of intrekking van een vergunning, alsmede toepassing van de artikelen 2, tweede lid, en 6 kan slechts geschieden ter bescherming van waterstaatswerken en ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van die werken, met inbegrip van het belang van verruiming of wijziging anderszins van die werken.'

2. De in het eerste lid bedoelde besluiten kunnen mede strekken ter bescherming van aan de waterstaatswerken verbonden belangen van andere dan waterstaatkundige aard, doch enkel voor zover daarin niet is voorzien door bij of krachtens een andere wet gestelde bepalingen.'

De vergunningaanvraag is voorts getoetst aan de 'Nadere specificatie van de vereisten voor een Wbr vergunningaanvraag voor een offshore windturbinepark'.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Beleid

Op 21 december 2004, Staatscourant nr. 252, zijn de *'Beleidsregels inzake toepassing Wet beheer rijkswaterstaatswerken op installaties in de exclusieve economische zone'* vastgesteld. In de Beleidsregels is het toetsingskader van de Wbr nader uitgewerkt. De Beleidsregels betreffen de toepassing van de artikelen 2, 3 en 6 van de Wbr op installaties in de EEZ. Artikel 5 van de Beleidsregels geeft hierover het volgende aan:

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

'Bij de voorbereiding en de vaststelling van een beschikking inzake het verlenen, weigeren, wijzigen of intrekken van een vergunning wordt rekening gehouden met:

- a. het behouden van mogelijkheden voor een doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee door anderen dan de vergunninghouder,*
- b. de op de Noordzee betrekking hebbende onderdelen van de Nota Ruimte waarvoor het regeringsstandpunt op 27 april 2004 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer is toegezonden (Kamerstukken II 2003/04, 29 435, nrs. 1-2), en*
- c. andere op de Noordzee betrekking hebbende plannen en gebiedsaanwijzingen op grond van de Wet op de waterhuishouding, de Wet op de Ruimtelijke Ordening, de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Wet milieubeheer.'*

Ad a. Veilig en doelmatig gebruik van de Noordzee

In de toelichting bij de Beleidsregels wordt artikel 5 sub a als volgt toegelicht:

'De verzekering van een veilig en doelmatig gebruik van waterstaatswerken speelt in het kader van de Wbr een centrale rol bij de toetsing van vergunningaanvragen; dit komt tot uiting in artikel 5 van de beleidsregels, dat betrekking heeft op de toetsing van aanvragen. Daarbij gaat het om rechtmatig gebruik van de Noordzee door derden, zoals dat is geregeld in artikel 58 van het VN Zeerechtverdrag.

In dat artikel ligt besloten dat de kuststaat bij de uitoefening van zijn rechtsmacht in de EEZ ten aanzien van installaties en dergelijke rekening moet houden met de voor alle staten in die zone geldende rechten van scheepvaart, overvlucht, het leggen van onderzeese kabel- en buisleidingen en ander rechtmatig gebruik van de zee.

Het beleid op dit punt houdt met name een locatiebeleid in, waarbij rekening wordt gehouden met het ruimtebeslag van de installatie, met inbegrip van de veiligheidszone die rondom de installatie moet worden ingesteld (zie artikel 8 van de Beleidsregels), in relatie tot benodigde ruimte voor ander gebruik van de Noordzee.'

Scheepvaartveiligheid

De verzekering van een veilig en doelmatig gebruik van waterstaatswerken speelt in het kader van de Wbr een centrale rol bij toetsing van vergunningaanvragen (artikel 3 Wbr). In de Beleidsregels is het toetsingskader ten aanzien van installaties in de EEZ nader uitgewerkt. In de Beleidsregels komt tot uitdrukking dat bij de beoordeling van vergunningaanvragen rekening dient te worden gehouden met de op de Noordzee betrekking hebbende onderdelen van de Nota Ruimte (Integraal Beheerplan Noordzee 2015, hierna: IBN). Ten aanzien van de

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Noordzee is in de Nota Ruimte opgenomen dat het beleid van de Nederlandse overheid er op is gericht om de scheepvaartveiligheid op de Noordzee op hetzelfde niveau te handhaven en waar mogelijk (permanent) te verbeteren (IBN p. 27). Dit beleid is tevens verwoord in de Beleidsbrief Zeevaart 'Verantwoord varen en een vitale vloot' (4 april 2008). Op basis van dit wettelijke- en beleidskader houdt het bevoegd gezag bij de besluitvorming omtrent de vergunningen uitdrukkelijk rekening met de effecten van het oprichten en in standhouden van een windturbinepark op het veilige en doelmatige gebruik van de Noordzee.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Op grond van het bovenstaande toetst het bevoegd gezag op veilig en doelmatig gebruik van de Noordzee ten aanzien van scheepvaart. De methode voor de berekening van de effecten op de scheepvaartveiligheid betreft het zogenaamde SAMSON model. Dit model is ontwikkeld door de Rijksoverheid (Ministerie van Verkeer en Waterstaat) in samenwerking met het maritieme onderzoeksinstituut 'MARIN' te Wageningen en wordt bij diverse Nederlandse en Europese maritieme projecten toegepast voor het beoordelen van de scheepvaartveiligheid. Het SAMSON model wordt gebruikt om kansen op en consequenties van verschillende soorten ongevallen op zee in te schatten, met name schip-schip aanvaringen, driften en 'ramming'. Daarbij wordt een verkeersdatabase van de Noordzee als uitgangspunt gehanteerd.

Naast de inschatting van de kansen op en consequenties van verschillende soorten ongevallen op zee is het noodzakelijk inzicht te verkrijgen in de vaarpraktijk van schepen ter vermindering van dergelijke ongevalsituaties. Daarom is in begin 2007 op initiatief van het bevoegd gezag de kennis van en ervaring met de vaarpraktijk samengebracht in een nautische adviesgroep. De adviesgroep is totstandgekomen met ambtenaren die ressorteren onder het Ministerie van V en W en Noordzeeloodsen. De in de adviesgroep samengebrachte kennis en ervaring maakte een deskundige benadering van de vaarpraktijk mogelijk en heeft bijgedragen aan een nadere afweging van het bevoegd gezag op het gebied van de scheepvaartveiligheid en mogelijke mitigerende maatregelen. Het bevoegd gezag heeft de kennis en ervaring van de vaarpraktijk daarnaast in relatie gebracht met de meeste recente gegevens over de verkeersstromen en -intensiteiten, de beschikbare ruimte (breedte van de vaarroute) en de kruispunten van meerdere vaarroutes. Het onderhavige besluit bevat de door het bevoegd gezag gemaakte afwegingen.

Luchtvaartveiligheid

Voor de beoordeling van een Wbr-aanvraag voor een offshore windturbinepark op luchtvaartveiligheidsaspecten wordt deze voorgelegd aan de Inspectie Verkeer en Waterstaat (IVW). Het toezicht van IVW binnen het domein Luchthavens richt zich op de Nederlandse luchthavens waartoe ook helikopterdekken behoren. Het toezicht binnen het domein Luchtruim is gericht op de luchtverkeersdienstverleningsorganisaties en op het gebruik van het Nederlandse luchtruim. IVW houdt in haar advies rekening met de volgende normen: ICAO Annex 14 part II, JAR-OPS 3, Mijnbouwregeling en CAP764.

Het bevoegd gezag hanteert als uitgangspunt voor de beoordeling van de effecten op de luchtvaartveiligheid en de veiligheid op de platforms dat deze niet mag worden aangetast, in aansluiting op het voorzorgsprincipe uit het IBN. In het IBN wordt ook gesteld dat meervoudig ruimtegebruik nagestreefd moet worden waar mogelijk onder voorwaarde dat de andere gebruiker daar geen schade of hinder van ondervindt.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Andere gebruikers

Tevens is rekening gehouden met belangen van andere gebruikers van de Noordzee zoals de visserij, zandwinning, militaire gebieden en de olie- en gaswinning. Ook worden belangen van cultuurhistorische waarden die voortvloeien uit de Monumentenwet meegenomen bij het beoordelen van de aanvraag respectievelijk het opstellen van de vergunningvoorschriften. Bovengenoemde belangen worden niet alleen door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, maar ook door andere ministeries behartigd.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Ad. b. Nota Ruimte

Ten aanzien van artikel 5 sub b is het beleid van de op de Noordzee betrekking hebbende onderdelen van de Nota Ruimte uitgewerkt in het Integraal Beheerplan Noordzee 2015 (IBN). Het IBN heeft de status van een beleidsregel en bevat onder meer een afwegingskader voor vergunningverlening en een nadere begrenzing van gebieden met bijzondere ecologische waarden en de voor deze gebieden te hanteren beschermingsregimes.

Ad c. *Wet op de waterhuishouding, de Wet op de Ruimtelijke Ordening, de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Wet milieubeheer*
In de toelichting op de Beleidsregels wordt dit artikel nader uitgelegd:

'Artikel 5 legt voorts vast dat bij het voorbereiden en vaststellen van beschikkingen inzake Wbr-vergunningen rekening wordt gehouden met het beleid voor de Noordzee dat is opgenomen in plannen op basis van enige in de beleidsregels genoemde wetten, te weten de Wet op de waterhuishouding, de Wet op de Ruimtelijke Ordening, de Natuurbeschermingswet 1998 en de Wet milieubeheer. Hiervoor is een aanvullende basis aanwezig in artikel 56, eerste lid, onderdeel b, onder iii, van het VN-Zeerechtverdrag: de kuststaat heeft in de EEZ rechtsmacht ten aanzien van de bescherming van het milieu. Hoewel de genoemde wetten als zodanig niet (of in de praktijk nog niet) van toepassing zijn in de EEZ, bevatten de op die wetten gebaseerde plannen wel degelijk mede beleidsvoornemens die op die zone van toepassing zijn.'

Ecologie

Uit artikel 3 lid 2 Wbr volgt dat rekening dient te worden gehouden met de bescherming van belangen van andere dan waterstaatskundige aard, voor zover daarin niet reeds is voorzien bij of krachtens andere wet. Hier wordt met name bedoeld op belangen ten aanzien van natuur en milieu (ecologie), zoals volgt uit de Kamerstukken II 1995/96, 24 573, nr. 6, blz. 3. Met de uitbreiding van het toepassingsgebied van de Wbr tot de EEZ geldt dit evenzeer voor de EEZ (Kamerstukken II, 1999/2000, 26961, nr. 3, p. 3). Bij de beoordeling van een aanvraag zal dan ook bekeken moeten worden of de activiteit niet leidt tot onaanvaardbare gevolgen voor het milieu. Uit artikel 1 lid 2 van de Beleidsregels volgt dat onder milieu ook natuur wordt verstaan.

In dat licht volgt uit artikel 4 lid 1 sub e van de Beleidsregels dat, mede gelet op de verplichtingen op grond van de EG-richtlijn 85/337/EEG (PbEG L 175/40), zoals gewijzigd bij EG-richtlijn 97/11/EG (PbEG L 73/5), voor installaties als bedoeld in de bijlagen I en II bij genoemde richtlijn, waaronder een windturbinepark, niet eerder een vergunning zal worden verleend dan nadat de gegevens over de gevolgen voor het milieu in de vorm van een milieueffectrapportage zijn

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

overgelegd, de relevante bepalingen van hoofdstuk 7 van de Wm zijn toegepast en de procedure omschreven in afdeling 13.2 van de Wm is gevolgd.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Uit het voorgaande vloeit voort dat bij de onderhavige besluitvorming rekening dient te worden gehouden met de Vogelrichtlijn 79/409/EEG (PbEG L 103) en Habitatrichtlijn 92/43/EEG (PbEG L 206). Door de Europese Commissie wordt verondersteld dat deze richtlijnen mede van toepassing zijn in de EEZ voorzover de bevoegdheid van de lidstaten zich uitstrekt over deze zone. Het Hof van Justitie heeft dit in een uitspraak van 20 oktober 2005 (zaak C-6/04) bevestigd.

Op grond van de Habitatrichtlijn moet ten aanzien van de vergunningaanvraag getoetst worden of significante gevolgen voor Natura 2000 gebieden zijn uit te sluiten. Het bevoegd gezag dient passende maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van de soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen voor zover die factoren, gelet op de doelstellingen van de richtlijn een significant effect zouden kunnen hebben. Conform artikel 6 lid 3 van de Habitatrichtlijn wordt voor elk project dat niet direct verband houdt met het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied een passende beoordeling gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied. Gelet op de conclusies van de passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied en onder voorbehoud van het navolgende geeft het bevoegd gezag slechts toestemming voor het project nadat zij de zekerheid heeft verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten.

Indien bij beoordeling van de aanvraag significante effecten niet zijn uit te sluiten voor het gebied kan bij afwezigheid van alternatieve oplossingen op grond van artikel 6 lid 4 van de Habitatrichtlijn door het bevoegd gezag enkel worden vergund om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, waarbij alle nodige compenserende maatregelen genomen worden om te waarborgen dat de algehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft. Hiervan dient de Europese Commissie op de hoogte gesteld te worden.

Voorzorgsbeginsel

Eveneens houdt het bevoegd gezag in het afwegingskader bij de vergunningverlening rekening met het voorzorgsbeginsel. Het voorzorgsbeginsel houdt in dat preventieve maatregelen genomen dienen te worden wanneer er redelijke gronden tot bezorgdheid bestaan, dat de activiteit schade toebrengt aan het milieu, de gezondheid van de mens of ander rechtmatig gebruik. Volgens de Nota Ruimte en het IBN geldt het voorzorgsbeginsel voor alle activiteiten op de Noordzee en is een belangrijk uitgangspunt bij de planning en ontwerp van voorgenomen activiteiten op zee. De Europese Commissie stelt in 2000 dat het voorzorgsbeginsel niet alleen toepasbaar is in het milieurecht maar ook in andere situaties waarin geen eenduidige wetenschappelijk materiaal voor handen is (Mededeling van de commissie over het voorzorgsbeginsel COM 2000/0001).

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Bij de vergunningverlening betrokken instanties

Kaders en beleid voor het vergunningverleningsproces van windturbineparken op zee zijn vastgelegd in de eerder genoemde Beleidsregels (21 december 2004) en in een draaiboek "Committering van 450 MW windenergie op de Noordzee" (voor de zgn. 2^e ronde). Het draaiboek is bij brief van 30 juni 2008 van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, mede namens de ministers van Economische Zaken (EZ), Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) en Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) aan de Tweede Kamer gestuurd (TK 31209 en 21239, nr. 35). Het draaiboek beschrijft onder andere de stappen in de periode van 1 juli 2008 tot 1 november 2009 ten aanzien van de Wbr-vergunningverlening. Beide documenten zijn opgesteld in nauw overleg tussen de ministeries van EZ, VROM, LNV en het Ministerie van V en W.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

3) BELANGENAFWEGING EN MOTIVERING

Naar aanleiding van de zienswijzen en de toelichting daarop is het ontwerpbesluit inzake aanvraag Wbr-vergunning 'Windturbinepark Katwijk' van 17 september 2007 heroverwogen. Naast nieuwe overwegingen over de effecten op scheepvaartveiligheid zijn voor dit besluit de effecten op luchtvaartveiligheid en ecologie getoetst. Gezien de omslag in het besluit op grond van scheepvaartveiligheid en het feit dat de aspecten luchtvaartveiligheid en ecologie in het eerder genomen ontwerpbesluit niet aan de orde zijn gekomen wegens de afwijzing op scheepvaartveiligheid, wordt vanuit het oogpunt van zorgvuldige voorbereiding een nieuw ontwerpbesluit genomen.

Bij de hernieuwde toetsing van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader onder meer op de effecten van het initiatief op een veilig en doelmatig gebruik van de Noordzee, waaronder de effecten op scheepvaartveiligheid, luchtvaartveiligheid, mijnbouwactiviteiten en natuur en milieu (ecologie).

De in deze vergunning neergelegde voorschriften zijn gebaseerd op artikel 3 van de Wbr. Met name op het gebied van veiligheid worden in deze vergunning eisen gesteld zodat veiligheidsrisico's voor de scheepvaart en helikopterverkeer zoveel mogelijk worden voorkomen dan wel beperkt.

Aan de hand van het in hoofdstuk 2 beschreven toetsingskader volgt in de paragrafen 3.1 tot en met 3.4 de toetsing van de verschillende relevante belangen. Aan de orde komen respectievelijk:

- effecten op scheepvaartveiligheid (paragraaf 3.1);
- effecten op luchtvaartveiligheid (paragraaf 3.2);
- effecten op de mijnbouw (paragraaf 3.3);
- effecten op ecologie (paragraaf 3.4).

In iedere paragraaf worden na een korte inleiding weergegeven:

- de belangrijkste conclusies omtrent het onderwerp ('het belang') in het MER;
- advies Commissie m.e.r. en overige adviseurs;
- overwegingen en conclusies die het bevoegd gezag op basis daarvan heeft getrokken;
- maatregelen en voorschriften die volgen uit de toetsing.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

De ontvangen inspraak op het MER en de zienswijzen op het ontwerpbesluit van 17 september 2007 zijn samengevat en voorzien van een reactie opgenomen in bijlage A respectievelijk bijlage B van dit besluit.

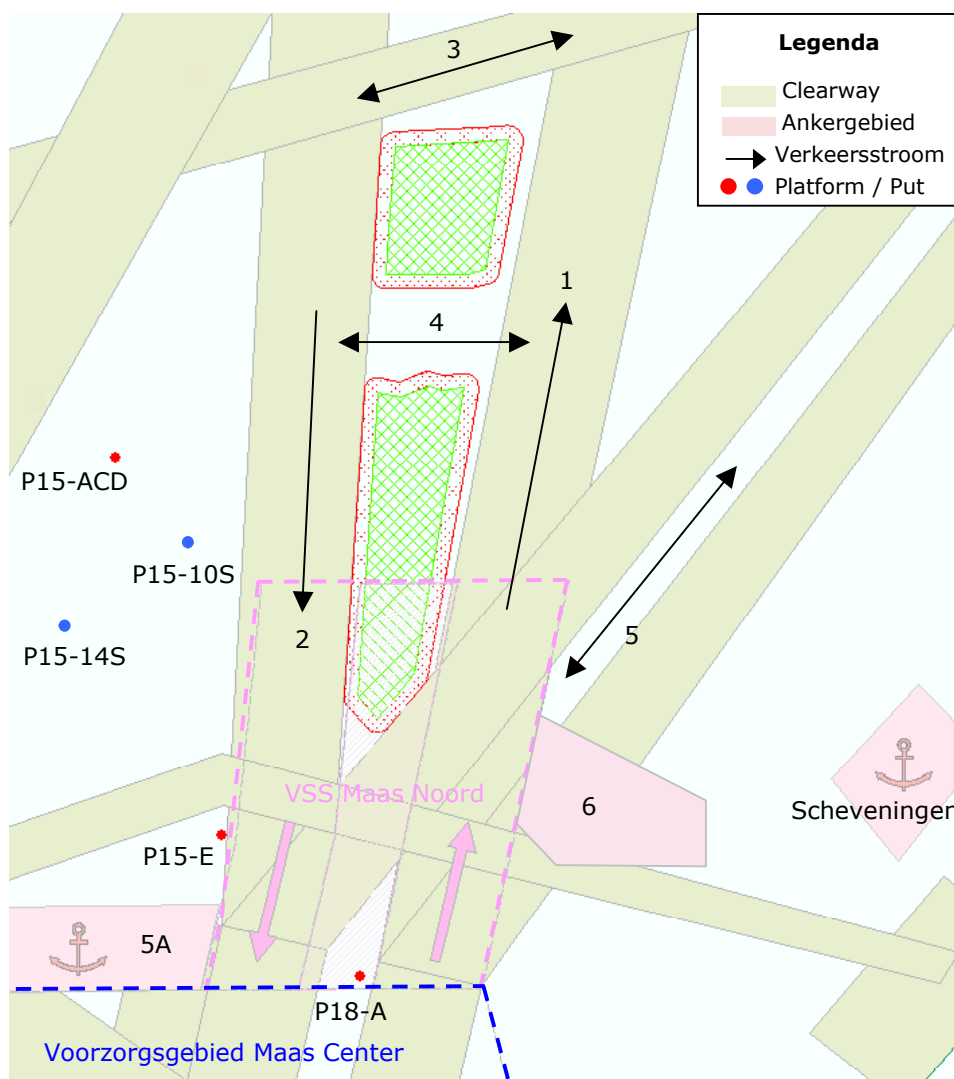
Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

3.1 Effecten op scheepvaartveiligheid

3.1.1 Ligging Beaufort

Het windturbinepark Beaufort ligt op ongeveer 13 nautische mijlen (NM) van de kust ter hoogte van de kustplaats Katwijk. Het aangevraagde park bestaat uit een noordelijk en een zuidelijk deel welke gescheiden worden door een corridor van 2 NM breed.

Figuur 1 Ligging van het windturbinepark Beaufort (incl. veiligheidszone). VSS Maas Noord is onderdeel van VSS Rotterdam. (Bron: GIS bestanden Rijkswaterstaat dienst Noordzee)

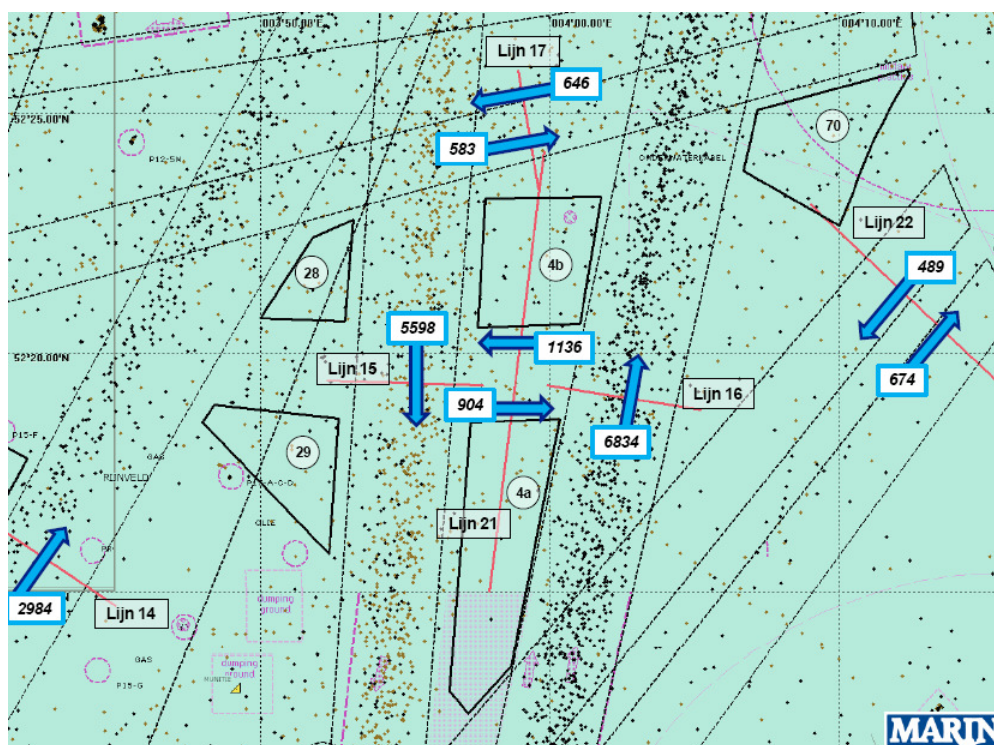
ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Per 1 juli 2008 is een gewijzigd verkeersscheidingsstelsel (VSS) in het aanlooph gebied van Rotterdam van kracht¹. Het ontwerp van dit stelsel is onderworpen aan een veiligheidsstudie alvorens het werd vastgesteld door de Internationale Maritieme Organisatie (IMO). Instelling van dit nieuwe VSS heeft tot gevolg gehad dat de zuidelijke punt van de windturbinepark Beaufort in een separatiezone van dit VSS is komen te liggen.

De verkeersstromen in de omgeving van het aangevraagde windturbinepark zijn als gevolg van het nieuwe VSS enigszins gewijzigd in route. Het bevoegd gezag heeft daarom het MARIN verzocht de route en grootte van de verkeersstromen op basis van AIS gegevens² voor 2008 in het gebied rondom het geplande windturbinepark te overleggen, zie Figuur 2.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Figuur 2: Verkeersintensiteit rondom Beaufort (nr. 4a en 4b), de andere nummers betreffen andere aangevraagde windturbineparken Rijnveld Noord (nr. 28) en Rijnveld Oost (nr. 29). De getallen bij de pijlen geven het aantal middels AIS geregistreerde scheepsbewegingen over 2008 weer dwars over de bijbehorende rode lijnen. De zwarte en bruine stippen geven de AIS scheepsposities binnen 1 week in juli 2008 aan om een ruimtelijk idee te geven van de verkeersstromen. [Bron: 'Intensiteit scheepvaart nabij windturbineparken' Marin 20 mei 2009]

Het voorliggende besluit is gebaseerd op deze verkeersstromen omdat dit de meest recent beschikbare informatie is. Deze verkeersstromen wijken (beperkt) af van het MER en de in de mijnbouwregeling vastgelegde clearways, welke dateren van voor het nieuwe VSS.

¹ IMO COLREG 2/Circ. 59.

² AIS = Automatic Identification System; alle schepen groter dan 300 Bruto Ton zijn volgens IMO regelgeving verplicht een AIS transponder aan boord te hebben, waardoor onder andere de koersen en snelheden van deze schepen vanaf de wal te volgen en vast te leggen zijn.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

De mijnbouwregeling zal op den duur hierop worden aangepast.

Op basis van figuur 2 zijn de volgende aantallen scheepsbewegingen bij de verkeersstromen in figuur 1 aangehouden:

1. Maas Center - Texel verkeersscheidingssysteem (VSS); het betreft ca. 6834 scheepsbewegingen per jaar;
2. Texel VSS - Maas Center; het betreft ca. 5598 scheepsbewegingen per jaar;
3. Noord Hinder - IJmuiden en v.v.; het betreft ca. 583 scheepsbewegingen in oostelijke richting en 646 in westelijke richting per jaar;
4. Verkeer naar en van (de ankerplaats van) Scheveningen; het betreft ca. 904 scheepsbewegingen per jaar in oostelijke richting en 1138 in westelijke richting.
5. Verkeer uit aanloopgebied IJmuiden richting aanloopgebied Rotterdam en v.v.; het betreft respectievelijk ca. 489 en 674 scheepsbewegingen per jaar.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

De scheepvaart in het gebied bestaat uit alle typen schepen. Periodiek (seizoensafhankelijk) is er intensieve visserij.

Ten westen van het windturbinepark ligt ankergebied 5A (Maas Noord) ten behoeve van Rotterdam en het P15 veld waarin mijnbouwactiviteiten plaatsvinden. De huidige platforms en productieputten zijn weergegeven in figuur 1. Een bijzondere vorm van scheepvaart zijn de sleeptransporten (van platforms) tussen de P15 olievelden en de haven van Rotterdam.

Ten oosten van het windturbinepark ligt de haven van Scheveningen en het ankergebied voor Scheveningen. Aan de oostzijde van het VSS Maas Noord is voorgenomen een nieuw ankergebied in te stellen als extra ankergebied ten behoeve van wachtende schepen voor Rotterdam. Naar verwachting zal dit ankergebied (6) half juli 2009 ingesteld worden.

Van ankergebied 6 zijn nog geen gebruikgegevens beschikbaar zodat in dit besluit aannames worden gedaan over het verkeer van en naar het ankergebied.

3.1.2 Het MER

Om de effecten van een windturbinepark op de scheepvaart te kunnen berekenen is conform de richtlijnen de afwikkeling van het scheepvaartverkeer voor de situatie met het windturbinepark in SAMSON gemodelleerd. Voor de locatie van het windturbinepark is een verkeersdatabase aangemaakt, waar het verwachte veranderde vaarpatroon is ingebracht. Vervolgens zijn de ongevalsrisico's modellen van SAMSON toegepast voor het doorrekenen van de effecten van het windturbinepark voor de scheepvaart.

In het MER zijn de effecten van het windturbinepark op de scheepvaartongevallen bepaald met behulp van het SAMSON model weergegeven. De aanvrager trekt voor de aangevraagde variant van het park de volgende conclusies omtrent scheepvaartveiligheid (niet uitputtend):

- het park levert volgens de SAMSON berekeningen weinig risico's op voor de scheepvaart;
- er zal tijdens de bouw van het park tijdelijk (een half jaar) een verhoogde kans op aanvaringen optreden van 0,54% vanwege een verhoogde verkeersintensiteit van schepen van/naar het park;

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

- de kans op meer dan 10 doden bij een aanvaring en aandrijving is gelijk aan 1/4802 per jaar;
- de kans op uitstroom van bunkerolie en ladingolie in de EEZ als gevolg van een aanvaring of aandrijving met een schip bedraagt eens in de 256 jaar.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Hoewel de beschreven risico's gering zijn, benoemt de aanvrager in het MER de volgende mitigerende maatregelen:

- het park markeren middels het Automatic Identification System (AIS) waardoor de kans op aanvaringen wordt verkleind, maar niet de kans op aandrijvingen;
- de inzet van De Waker of andere Emergency Towing Vessels voor het reduceren van een aantal aandrijvingen;
- optimale verlichting en signalering conform IALA;
- alle verkeer om de parken heen te leiden, dus geen scheepvaart toestaan in de corridor in het park.

3.1.3 Adviezen

Advies Commissie m.e.r.

De Commissie adviseert het bevoegd gezag om binnen de overheid te bevorderen dat de mogelijkheden van AIS optimaal benut worden en er bij de aanvragers op aan te dringen de mogelijkheid van een (gezamenlijk) inhuren van sleepboten nader te onderzoeken.

Ook adviseert de Commissie het bevoegd gezag er op toe te zien dat de verschillende initiatiefnemers voor offshore windturbineparken eenduidige calamiteitenplannen opstellen, die zijn afgestemd met het Kustwachtcentrum.

Advies Nautische adviesgroep

Het accent ligt in het MER op de theoretische onderbouwing met behulp van het SAMSON model. Zoals in paragraaf 2 onder scheepvaartveiligheid is opgemerkt, geeft dit model alleen een inschatting van de kansen op en consequenties van verschillende ongevallen op zee. Om daarnaast een beeld te krijgen van alle effecten van een windturbinepark op scheepvaart heeft het bevoegd gezag de eerdergenoemde Nautische adviesgroep om advies gevraagd. In deze adviesgroep zijn alle eerder ontvangen adviezen met betrekking tot scheepvaartveiligheid ingebracht ter overweging. De Nautische adviesgroep heeft de opdracht gekregen een volledig, afgewogen en onafhankelijk advies aan het bevoegd gezag uit te brengen over het ter beoordeling liggende initiatief voor het windturbinepark vanuit het aspect 'scheepvaartveiligheid'. De Nautische adviesgroep heeft het accent gelegd op de vaarpraktijk in het betreffende gebied, rekening houdend met alle direct en indirect van invloed zijnde nautische aspecten, zoals autonome ontwikkelingen in het scheepvaartverkeer, effecten op scheepvaartveiligheid, aanvaringen, de bereikbaarheid van ankergebieden en havens en mogelijke mitigerende maatregelen. Dit heeft geleid tot een advies over de effecten op de scheepvaart, waarvan hieronder een beschrijving.

De Nautische adviesgroep heeft voor de onderhavige locatie advies uitgebracht dat is meegenomen in het ontwerpbesluit Katwijk van 17 september 2007 (Achtergronddocument behorende bij besluit WEOM Katwijk WSV/1912). Daaropvolgend heeft de Nautische adviesgroep naar aanleiding van de zienswijzen op vragen van het bevoegd gezag aanvullend een advies uitgebracht.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

In haar eerste advies is de Nautische adviesgroep unaniem tot een negatief advies gekomen. Zij constateert dat de corridor tussen de twee parken leidt tot een grotere kans op incidenten. Tevens is door de instelling van het nieuwe VSS een gedeelte van het windturbinepark in de separatietone en bij de uiteinden van het nieuwe VSS Rotterdam komen te liggen. Een schip dient hier met bijzondere voorzichtigheid te navigeren (voorschrift 10f Bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee 1972). De aanwezigheid van een windturbinepark zorgt voor een extra complicerende factor mede gezien de aanwezigheid van de huidige platforms. Op grond van IMO regelgeving is het volgens de Nautische adviesgroep niet toegestaan in een separatietone te bouwen. Met de aanwezigheid van het windturbinepark kunnen schepen in nood niet meer uitwijken naar de separatietone hetgeen de veiligheid doet afnemen.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Daarbij blokkeert de ligging van het windturbinepark de haven inclusief ankergebied Scheveningen, voor uit het zuiden komende schepen, dit mede in verband met de implementatie van het nieuwe VSS. Scheepvaart uit het zuiden en westen moet zowel om ankergebied Maas Noord en nabijgelegen platforms als om het windturbinepark heen varen.

Verder noemt de Nautische adviesgroep als factoren die de scheepvaartveiligheid rond het windturbinepark beïnvloeden: ernstige hinder van visuele navigatie richting het loodspunt; radar van VTS verkeersleiding krijgt afscherming van verkeer dat het loodspunt nadert; sleeptransporten uit het noorden dienen substantieel te worden omgeleid; nabijheid van platforms leidt tot beperking van de manoeuvreerruimte van de zuidgaande vaart en het windturbinepark kan ernstige hinder opleveren tijdens helibeloodsingen.

Naar aanleiding van de ontvangen zienswijzen heeft het bevoegd gezag de Nautische adviesgroep gevraagd om advies uit te brengen over een voorstel tot aanpassing van de lay-out van het windturbinepark.

Voorgesteld wordt dat de corridor tussen het noordelijk deel en het zuidelijk deel wordt afgesloten en het meest zuidelijke deel, dat gelegen is in de separatietone van het nieuwe VSS niet wordt gebouwd. Voor de nieuwe lay-out van het windturbinepark worden twee opties geschetst:

- optie 1: de zuidelijke begrenzing van het windturbinepark valt samen met de noordelijke begrenzing van de separatietone van het VSS Maas Noord (met andere woorden het windturbinepark grenst aan de separatietone);
- optie 2: tussen de zuidelijke begrenzing van het windturbinepark en de noordelijke begrenzing van de separatietone van het VSS Maas Noord wordt een afstand gehouden van minimaal 2 mijl.

De Nautische adviesgroep oordeelt dat bij de voorgestelde inrichtingsopties voor de ligging van het windturbinepark ten opzichte van de separatietone van het VSS Maas Noord geen bezwaren meer gelden nu niet zal worden gebouwd in de separatietone. Ten aanzien van de ligging van het windturbinepark ten opzichte van ankerplaats Scheveningen en de haven van Scheveningen constateert de Nautische adviesgroep dat beide opties voor de lay-out een omweg voor de hoofdstroom ten noorden van de platforms P15-ACD betekenen. Schepen die de noordelijke route langs het windturbinepark nemen zijn langer onderweg. Het verkeer dat de zuidelijke route neemt zal door het VSS varen; bij optie 2 ontstaat de meeste ruimte om het VSS te kruisen. Door realisatie van het windturbinepark zal naar verwachting het aantal koerskruisers ter hoogte van het VSS toenemen. Aanloop van het ankergebied door het voorzorgsgebied Maas Center wordt afgeraden. Daar het merendeel van de sleeptransporten gebruik zal gaan maken

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

van het nieuwe VSS Maas Noordwest (ten westen van VSS Maas Noord, beiden onderdeel van VSS Rotterdam) om het voorzogsgebied Maas Center in en uit te varen is het bezwaar ten aanzien van sleeptransporten grotendeels komen te vervallen.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Ten aanzien van de uitwijkmogelijkheden van schepen is de beperking van manoeuvreerruimte voor een veilige verkeersafwikkeling van de zuidgaande vaart een zwaarwegend argument. Het zuidgaande verkeer zit ingeklemd tussen de platforms aan stuurboordzijde en het windturbinepark aan bakboordzijde; dit in de aanloop naar het VSS Maas Noord waar de verkeersbaan nog geen 2 NM breed is. Dit alles vindt plaats in een kritisch gebied, waarbij wordt overgegaan van zee- naar havenstatus en waarbij sprake is van een gedifferentieerd scheepsaanbod. De Nautische adviesgroep merkt op dat het afsluiten van corridor op zichzelf een verbetering is voor de verkeerssituatie ter hoogte van die corridor. Echter het verkeer naar en van de ankerplaats en haven van Scheveningen zal nu gaan kruisen ter hoogte van het VSS Maas Noord om een omweg te vermijden. Het kruisend niet-route gebonden verkeer (en de pleziervaart vanuit Scheveningen naar Engeland en v.v.) zal zich gaan concentreren tussen de zuidgrens van het windturbinepark en de noordgrens van het voorzogsgebied Maas Center. Dit alles betekent dat het scheepvaartverkeer in het VSS Maas Noord rekening dient te houden met kruisend verkeer. Volgens de Nautische adviesgroep scoort optie 1 hier beter; optie 2 creëert tussen het windturbinepark en de separatiezone een passeerstrook, die een verder aantrekkende werking op kruisend verkeer ten zuiden van het windturbinepark zal hebben. Mogelijk dat ook verkeer komende van IJmuiden richting het zuiden en v.v. aldaar een mogelijkheid ziet om over te steken.

De Nautische adviesgroep concludeert, ondanks het feit dat een aantal eerder geuite bezwaren voor een deel wordt weggenomen door de voorgestelde opties, dat de ruimte voor verkeersafwikkeling in de drukke verkeersbaan ter hoogte van het windturbinepark Beaufort en met name het zuid gaand verkeer ernstig wordt beperkt. Hiermee blijft een meerderheid van Nautische adviesgroep bij een negatief advies voor windturbinepark Beaufort. Eén van de leden van de Nautische adviesgroep adviseert positief ten aanzien van de opties voor aangepaste inrichting.

3.1.4 Overwegingen en conclusie bevoegd gezag

De Wbr spreekt van een doelmatig en veilig gebruik van bij het rijk in beheer zijnde waterstaatswerken. Waterstaatswerken zijn voor de vergunningprocedure te definiëren als (zee)water en (zee)bodem. Bij toetsing van de waterstaatkundige belangen moet gedacht worden aan veiligheid voor scheepvaart, risico's tengevolge van aanvaringen c.q. aandrijvingen van op drift geraakte schepen en doelmatig gebruik van de zeebodem.

Om het doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee te bepalen heeft het bevoegd gezag de in de paragrafen 3.1.2. en 3.1.3 aangedragen inzichten uit het MER, het advies van de Commissie m.e.r., het advies van de Nautische adviesgroep en de inspraak overwogen en afgewogen. In aanvulling op het Marin en het advies van de Nautische adviesgroep heeft het Bevoegd Gezag de door de Nautische adviesgroep beschreven vaarpraktijk daarbij in relatie gebracht met de verkeersstromen en -intensiteiten, de beschikbare ruimte (breedte van de

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

vaarroute) en de grootte van de schepen in de vaarroute. Deze aspecten zijn in de overwegingen hieronder weergegeven:

- de verkeersstromen rondom het windturbinepark
- het kruisend verkeer rondom het windturbinepark
- visuele navigatie
- de ligging in de separatietoneel van het VSS
- de belemmering van helikopterbeloodsing
- een begeleidingsschip ('Guard ship') of zeesleepboot
- niet routegebonden (kleinere) scheepvaart
- cumulatieve effecten

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Deze overwegingen zijn naar inzicht van het bevoegd gezag doorslaggevend voor de conclusies en de maatregelen en voorschriften (zie paragraaf 3.1.5) omtrent het aspect scheepvaartveiligheid en kunnen afwijken van de eerdergenoemde adviezen. De overige aangedragen inzichten worden niet nader uitgewerkt in overwegingen. Het betreft hier inzichten die vanwege hun beschrijving in de plannen van de aanvrager (bijvoorbeeld het verlichtingsplan en het calamiteitenplan) direct zijn uitgewerkt in de maatregelen en voorschriften. Denk bijvoorbeeld aan het instellen van een veiligheidszone rondom het park, het stilzetten van turbines in geval van Search & Rescue (SAR) operaties in het park en de markering van het park conform de International Association of Lighthouse Authorities (IALA).

Nadere overwegingen omtrent de verkeersstromen rondom het windturbinepark

Om een oordeel te kunnen geven over de veiligheid in de verkeersstromen rondom het windturbinepark wordt als eerste beredeneerd wat de benodigde breedte van een scheepvaartroute is. Deze breedte is afhankelijk van de scheepvaartintensiteit, de toegepaste verkeersrichtingen op de scheepvaartroute (één- of tweerichtingsverkeer), en het verschil in vaarsnelheid tussen schepen³.

Verkeersstromen 1 en 2 Maas Center – Texel VSS en v.v. (zie figuur 1)

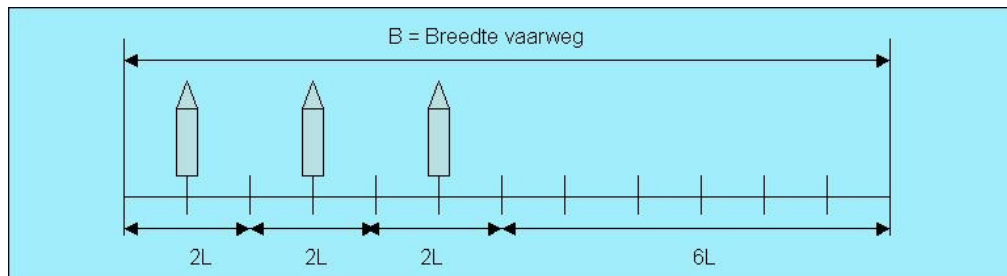
Het aantal schepen in deze verkeersstromen bedraagt respectievelijk 6834 en 5598 (routegebonden) schepen per jaar. Gemiddeld betekent dat respectievelijk 19 en 15 schepen per dag.⁴ De verkeersstromen worden van elkaar gescheiden door de separatietoneel van het VSS waarin het windturbinepark ligt; er is dan ook geen tegenliggend verkeer in de verkeersbanen te verwachten. Er wordt daarom uitgegaan van 3 schepen die elkaar veilig moeten kunnen oplopen in de verkeersbanen.

De benodigde ruimte voor drie schepen naast elkaar, uitgaande van schepen van 400 meter lengte (= grootste formaat schepen) en een draaicirkel van een schip van deze lengte van $6 \times 400 = 2400$ meter in geval van een uitwijk(crash)manoeuvre betreft 4800 meter (2,6 NM).

³ In een verkeersstroom met veel schepen in beide richtingen, met onderling grote verschillen in vaarsnelheid zullen meer schepen veilig naast elkaar moeten kunnen varen dan in een verkeersstroom met weinig schepen, in één richting en met onderling kleine verschillen in vaarsnelheid.

⁴ Uit de Netwerkevaluatie Noordzee 2007 valt af te leiden dat er in 80% van de tijd geen enkel schip aanwezig is in de westelijke baan van het VSS, in 17% van de tijd slechts 1 schip en in de resterende 3% van de tijd 2 tot 4 schepen, Marin 2009, in opdracht van RWS Noordzee.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Figuur 3 De minimale breedte van een vaarweg waarin 3 schepen van 400 m lengte elkaar kunnen oplopen bedraagt 6x de scheepslengte ($3 \times 2 \times 400\text{ m} = 2400\text{ m}$ (1,3 NM)) om elkaar te passeren plus 6 scheepslengtes voor de rondtorn (uitwijk(crash)manoeuvre) van 1 schip ($6 \times 400\text{ m} = 2400\text{ m}$ (1,3 NM)) is in totaal 2,6 NM.⁵

De westzijde van verkeersstroom 1 grenst aan het windturbinepark, aan de oostzijde (stuurboordzijde) zijn geen obstakels die een belemmering voor de scheepvaart vormen. Schepen in de verkeersstroom kunnen dus de vrije ruimte aan hun stuurboordzijde benutten om dichtbij situaties met andere schepen te voorkomen.

De oostzijde van verkeersstroom 2 grenst aan het windturbinepark; aan de westzijde van de verkeersstroom (stuurboordzijde) bevinden zich het platform P15-ACD en twee productieputten welke zijn afgesneden op 13,4 en 11,4 meter diepte (zie Figuur 1). De minimale beschikbare breedte van de vaarweg tussen het windturbinepark en de dichtstbijzijnde productieput is ruim 3 NM, de andere productieput en het platform bevinden zich nog verder, nl. op 5 NM afstand van het windturbinepark. De beschikbare vaarwegbreedte voor verkeersstroom 2 is dus voldoende voor 3 schepen die elkaar oplopen in de route tussen het windturbinepark en de productieputten/het platform.

Verkeersstroom 3 IJmuiden – Noord Hinder en v.v. (zie figuur 1)

Het aantal scheepsbewegingen bedraagt ca. 646 (routegebonden) schepen in oostelijke richting en 583 schepen in westelijke richting per jaar; gemiddeld is dat 3 schepen per dag in tegengestelde richtingen. Het betreft verkeer dat van/naar IJmuiden vaart en mogelijk nog niet of niet meer op volle zeesnelheid vaart in verband met het havenbezoek. Gezien het kleine aantal schepen is er echter een zeer kleine kans dat schepen elkaar oplopen.

De verkeersstromen worden aan de zuidzijde begrensd door het windturbinepark over een afstand van ca. 2,4 NM, maar worden aan de noordzijde niet begrensd. Er is dan ook voldoende ruimte voor de scheepvaart om dichtbij situaties met andere schepen te voorkomen. Mogelijk zullen de verkeersstromen zich ten gevolge van het windturbinepark wat naar het noorden verplaatsen, zodat een grotere afstand van het park dan de minimaal voorgeschreven 500 meter (veiligheidszone) wordt gehouden.

Verkeersstroom 4 oost-westgaand verkeer van en naar (ankergebied)

Scheveningen (zie figuur 1)

Het aantal scheepsbewegingen dat in 2008 over de gehele lengte van het windturbinepark plaatsvond bedraagt ca. 2039 per jaar; gemiddeld is dat 6 schepen per dag. Er is op basis van figuur 2 geen 'echte' verkeersstroom vast te

⁵ PIANC Work Group 30 Guideline for design of Navigation Channels, June 1997

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

stellen; zolang het windturbinepark niet bestaat wordt over de gehele lengte van het park in oost-west en west-oostelijke richtingen gevaren.

Na realisatie van het windturbinepark zal het verkeer zich echter gaan concentreren in de corridor tussen de noordelijke en zuidelijke helft van het park zoals het Marin in figuur 2 heeft weergegeven, maar even goed noord en zuid van het windturbinepark.

De voor de scheepvaart beschikbare corridor is 2,3 NM breed. Dit zal door grotere schepen te smal gevonden worden en de verwachting is dan ook dat vooral grotere schepen ten noorden of ten zuiden van het windturbinepark zullen gaan passeren en de corridor zullen vermijden.

Bovenstaande in beschouwing nemend kan worden vastgesteld dat het windturbinepark het oost-west en west-oost gaand verkeer enigszins hindert omdat men alleen noord, zuid of door de corridor van het windturbinepark heen kan varen in plaats van op een willekeurige plek de verkeersstromen 1 en 2 kruisen. De corridor is voor groot verkeer erg smal en zal door deze schepen dan ook gemeden gaan worden. (Zie hieromtrent verder onder 'kruisend verkeer'.)

Verkeersstroom 5 tussen aanloopgebieden van IJmuiden en Rotterdam en v.v. (zie figuur 1)

Het aantal scheepsbewegingen bedraagt respectievelijk ca. 489 en 674 schepen per jaar; gemiddeld is dat 3 schepen per dag die zuidoost van het park langs varen in tegengestelde richtingen. Door de realisatie van ankergebied 6 zullen deze verkeersstromen noord en/of zuid van het ankergebied gaan lopen; hiervan zijn nog geen gegevens beschikbaar.

Schepen die zuid van het ankergebied langs varen naar IJmuiden of Rotterdam zullen op ruime afstand van het windturbinepark blijven en daar dan ook geen hinder van ondervinden. Er is voldoende ruimte zuid van het ankergebied omdat daar geen obstakels voor de scheepvaart zijn.

Schepen die vanuit IJmuiden noord van het ankergebied om langs willen varen naar Rotterdam worden door de ligging van het ankergebied ten opzichte van het windturbinepark gedwongen om ook noord om het windturbinepark om te varen en via verkeersstroom 2 naar Rotterdam te varen. Het windturbinepark betekent dus dat deze schepen langer onderweg zijn naar hun bestemming wegens omvaren en dus hinder ondervinden van het windturbinepark. Het omvaren is echter in principe veiliger dan de huidige route, omdat wordt meegevaren in de grote verkeersstroom 2 in plaats van deze schuin over te steken.

Verkeersstroom van/naar ankergebied 6

Vanaf half juli 2009 zal naar verwachting het ankergebied 6 aangewezen worden als extra ankergebied ten behoeve van wachtende schepen voor Rotterdam. Er zijn nog geen gemeten gegevens (AIS) beschikbaar over aantallen schepen die van dit gebied gebruik maken en de routes die schepen naar/van het ankergebied gebruiken. Hierover kunnen wel de volgende aannames worden gedaan.

Omdat het ankergebied dient voor schepen die naar Rotterdam gaan of daar vandaan komen zullen deze via het VSS Maas Noord naar/van het ankergebied varen. Voor de hand ligt dat zuid gaande schepen in ankergebied 5A zullen ankeren als daar voldoende ruimte is, omdat dit ankergebied direct naast de zuid gaande route naar Rotterdam ligt. Ankergebied 6 zal juist worden gebruikt door schepen die vanuit Rotterdam komen in de noord gaande verkeersroute en daarbij direct in ankergebied 6 naast de route kunnen ankeren.

Indien schepen uit het noorden toch in ankergebied 6 willen ankeren (bijvoorbeeld omdat ankergebied 5A vol ligt) moeten deze de scheidingszone van het VSS en de

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

noord gaande verkeersbaan van het VSS oversteken om bij het ankergebied te komen. Daarvoor is voldoende ruimte zuid van het windturbinepark, maar schepen kunnen er ook voor kiezen om noord van het windturbinepark de noord gaande verkeersroute 1 over te steken en vervolgens ruim oost van verkeersroute 1 het ankergebied binnen te varen. Ook bij vertrek vanuit het ankergebied naar Rotterdam kan zuid van het windturbinepark het VSS ingevaren worden of 'binnendoor' gevaren worden oost van het VSS.

Alles overwegend constateert het bevoegd gezag geen onveilige situaties die het windturbinepark zou kunnen veroorzaken bij de scheepvaart van/naar het ankergebied 6.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Conclusie na overwegingen omtrent de verkeersstromen rondom het park

De verkeersstromen in het gebied rondom het windturbinepark worden grotendeels bepaald door de ligging van het VSS Maas Noord. Het windturbinepark bevindt zich tussen de twee tegenliggende verkeersstromen van het stelsel (en het verlengde daarvan) in. Daarmee worden de beide verkeersstromen aan hun bakboordszijde begrensd. Aan de stuurboordzijde van de verkeersstromen is echter meer dan voldoende ruimte voor het oplopen van schepen. Het verkeer dat dwars op het VSS vaart ondervindt hinder van het windturbinepark, maar kan ruim noord en zuid van het park langs varen; hiervoor is voldoende ruimte aanwezig. Zie daarover echter meer onder 'kruisend verkeer'. Het verkeer tussen de aanloopgebieden van IJmuiden en Rotterdam ondervindt beperkte hinder van het windturbinepark in combinatie met ankergebied 6. De 'alternatieve route' die voor deze kleine hoeveelheid schepen beschikbaar is, is echter veiliger dan de huidige route. Ankergebied 6 blijft na aanleg van het park veilig bereikbaar.

Nadere overwegingen omtrent het kruisend verkeer rondom het windturbinepark

Ten noorden van het windturbinepark bestaan 2 gebieden waar verkeersstromen elkaar kruisen. Het betreft de kruisingen tussen verkeersstroom 1 en 3 en 2 en 3. De verkeersstromen 1, 2 en 3 in westelijke richting worden aan hun stuurboordzijde niet gehinderd door obstakels; het windturbinepark bevindt zich aan hun bakboordszijde. Er is voor deze verkeersstromen dan ook voldoende ruimte om uit te wijken voor het kruisende verkeer aangezien naar stuurboord uitgeweken wordt (Voorschrift 15 Internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee (BVA)).

Verkeersstroom 3 in oostelijke richting heeft het windturbinepark aan haar stuurboordzijde en ondervindt dus wel mogelijke hinder bij het uitwijken voor verkeersstroom 1. De verkeersstroom grenst echter ter hoogte van het kruisingspunt niet direct aan de veiligheidszone van het windturbinepark; de noordoostelijke punt van het windturbinepark (incl. de veiligheidszone) bevindt zich op een afstand van 1,3 NM van het kruisingspunt. Er is dan ook voldoende ruimte voor schepen in verkeersstroom 3 om ter hoogte van het windturbinepark al een uitwijkmanoeuvre in te zetten en zodoende achter schepen in verkeersstroom 1 langs te varen, waarbij ze ter hoogte van de kruising mogelijk 2 NM van de oorspronkelijke koerslijn geraken.

Ter hoogte van het windturbinepark bestaan kruispunten voor schepen van/naar de corridor tussen de noord en zuidkant van het windturbinepark (verkeersstroom 4, figuur 1) en de scheepvaart van/naar Rotterdam (verkeersstromen 1 en 2, figuur 1).

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Verkeersstroom 4 moet voor en na het passeren van de corridor de verkeersstromen 1 en 2 in het verlengde van de verkeersbanen van het VSS Maas Noord kruisen. In deze verkeersstromen bevinden zich schepen die het vertrek of de aankomst van Rotterdam aan het voorbereiden zijn. Daarbij worden snelheden opgevoerd of verminderd, wordt de machinekamer klaargemaakt voor haven of zeebedrijf, wordt contact gezocht met de verkeersbegeleiding en heeft de bemanning dus aandacht nodig voor meerdere zaken tegelijk. Dit maakt deze schepen kwetsbaarder in kruisingssituaties.

In beginsel moeten schepen die de corridor uitvaren (ongeacht in welke richting) uitwijken voor verkeersstromen 1 en 2 omdat deze verkeersstromen van stuurboord in komen. Het zicht dat de kruisende scheepvaart op elkaar heeft (zowel op radar als visueel) is beperkt vanwege het windturbinepark. Schepen die uit de corridor komen zullen pas een ruime en goed waarneembare koerswijziging in kunnen zetten zodra het windturbinepark achter hen ligt. De beperking in de waarneming van andere schepen en de relatief late mogelijkheid tot uitwijken voor schepen in de verkeersstromen 1 en 2 voor schepen uit de corridor conflicteert met het 'doelmatig en ruim op tijd nemen van maatregelen ter vermindering van aanvaring' in voorschrift 8 van de Internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee. Het afsluiten van de corridor voor de scheepvaart zoals voorgesteld in het MER en het Nautisch advies zou een veiliger situatie in de verkeersstromen van/naar Rotterdam opleveren.

Schepen die de corridor in willen varen (ongeacht vanuit welke richting) moeten eerst de verkeersstromen 1 of 2 passeren. In beginsel moeten verkeersstromen 1 en 2 uitwijken voor de schepen die naar de corridor toe varen omdat dit verkeer van stuurboord komt (Voorschrift 15 BVA). Op zich is daar voldoende ruimte voor aan stuurboordzijde van de verkeersstromen 1 en 2, echter het levert wel de nodige hinder voor de grote stroom schepen van en naar Rotterdam die zich - zoals eerder beschreven - in een kritisch moment bij het aanlopen of vertrekken van Rotterdam bevindt.

Ten zuiden van het windturbinepark kruist verkeersstroom 5 met verkeersstroom 1. Tevens kan er zuid van het windturbinepark wat extra kruisend verkeer ontstaan dat in 2008 ter hoogte van het windturbinepark de verkeersroutes 1 en 2 overstak en na de bouw noord of zuid van het park langs moet varen. Ook betreft het verkeer naar de nieuwe ankerplaats 6.

De verwachting is dat dit verkeer vaker de route noord om het windturbinepark zal kiezen dan zuid om, omdat het VSS dan niet gekruist hoeft te worden. Voor vissersschepen, schepen kleiner dan 20 meter en zeilschepen geldt dat deze de doorvaart van schepen in de verkeersbanen van het VSS niet mogen belemmeren (Voorschrift 10 lid i en j BVA). Voor andere schepen geldt deze beperking niet, maar Voorschrift 10 lid c BVA geeft wel aan dat het vermijden van het kruisen van de verkeersbanen 'voor zover uitvoerbaar vermeden dient te worden'. Op zichzelf is er zuid van het windturbinepark voldoende ruimte om het VSS veilig te kunnen kruisen; er bevinden zich geen obstakels voor de scheepvaart.

Samenvattend verwacht het bevoegd gezag dat de hoeveelheid kruisend verkeer zuid van het windturbinepark beperkt zal zijn en wordt geconstateerd dat er zuid van het windturbinepark voldoende ruimte bestaat om het VSS veilig te kunnen kruisen, mocht dat nodig zijn.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Conclusie na overwegingen omtrent het kruisend verkeer rondom het windturbinepark

Het kruisend verkeer ten noorden van het windturbinepark ondervindt nauwelijks hinder van het windturbinepark omdat er voldoende ruimte voor uitwijken naar stuurboord bestaat in de verkeersstromen. Ten zuiden van het windturbinepark wordt beperkt kruisend verkeer verwacht; overigens is er voldoende ruimte beschikbaar om het VSS veilig te kruisen.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Het verkeer dat mogelijk gebruik wil maken van de corridor in het windturbinepark kan ongewenste onoverzichtelijke situaties veroorzaken op de kruisingen met de drukke verkeersstromen van/naar Rotterdam direct oost en west van de corridor. Het afsluiten van de corridor voor de scheepvaart zou een veiliger situatie in de verkeersstromen van/naar Rotterdam opleveren. Het betreffende verkeer kan noord van het windturbinepark om varen; hier is voldoende ruimte en het betreft een minimale 'omvaart'. Met het afsluiten van de corridor kunnen schepen in de routes van/naar Rotterdam over de gehele lengte van het windturbinepark geen scheepvaart van/naar het windturbinepark verwachten, wat zorgt voor een optimaal veilige situatie voor verkeer van/naar Rotterdam. Het wordt aan de vergunninghouder overgelaten op welke wijze de corridor zal worden afgesloten. Zie verder onder 'Maatregelen en voorschriften'.

Nadere overwegingen omtrent de ligging in de separatiezone van het VSS

Op 1 juli 2008 is het nieuwe VSS Maas Noord in werking getreden. Het VSS is in overeenstemming met resolutie A.858(20) door de Maritieme Veiligheidscommissie van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) aangenomen als internationale routingmaatregel waarmee Nederland voldoet aan artikel 10 van het SOLAS verdrag. De zuidelijke punt (zoals aangegeven in figuur 1) van de vergunningaanvraag voor het windturbinepark Beaufort ligt over de gehele breedte in de separatiezone van het VSS.

De separatiezone heeft tot doel de in richting tegenovergestelde verkeersstromen te separeren en heeft daarmee een veiligheidsfunctie. Door de ligging van het park wordt de mogelijkheid om in geval van nood de separatiezone in te varen volledig belemmerd over een afstand van 2,8 NM. Ingevolge de General Provisions on Ships' routeing (resolution A.572(14)) wordt overheden aanbevolen geen installaties te bouwen in of nabij de uiteinden van verkeersbanen of verkeersscheidsstelsels aangenomen door de IMO. Uit de Nota Ruimte en het IBN volgt het uitgangspunt dat binnen de internationaal vastgestelde routeringsmaatregelen en het stelsel van nationaal vastgelegde clearways geen vaste objecten mogen worden gebouwd. Ten overvloede, het betreft hier een smalle separatiezone van ca. 1,7 NM waarbij met aanwezigheid van het windturbinepark geen ruimte over blijft hierin uit te kunnen wijken in geval van nood. Het windturbinepark dient wel aansluitend op het VSS gebouwd te worden om geen passeerstrook voor scheepvaart te creëren tussen het VSS en het park. Door het windturbinepark aan te laten sluiten op het VSS wordt een overzichtelijke situatie bevorderd en het VSS geaccentueerd.

Conclusie na overwegingen omtrent de ligging in de separatiezone van het VSS

Gelet op de aanwezigheid van het VSS, op basis van het beleid als verwoord in de Nota Ruimte en het IBN en ter uitvoering van de General Provisions on Ships routing acht het bevoegd gezag het plaatsen van windturbines in de separatiezone ongewenst. Daarom zal de zuidelijke punt van het aangevraagde windturbinepark

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

voor zover deze binnen het verkeersscheidingsstelsel ligt geweigerd worden. Zie verder onder 'Maatregelen en voorschriften'.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Overwegingen omtrent visuele navigatie

Het windturbinepark ligt op 13 NM uit de kust waar veel verlichting aanwezig is, in de buurt van een aantal verlichte mijnbouwplatforms en in een gebied waar veel scheepvaart is. De grote hoeveelheid verlichting in de omgeving geeft een verminderd overzicht op het verkeersbeeld waardoor desoriëntatie kan ontstaan. Hoewel niet doorslaggevend voor de besluitvorming acht het bevoegd gezag deze hinder een extra complicerende factor.

Nadere overwegingen en conclusie omtrent belemmering van helikopterbeloodsing

In het gehele aanloopgebied van Rotterdam worden schepen met helikopters van een loods voorzien; er is in de noordelijke aanvaarroute geen speciaal beloodsingspunt in de zeekaart aangegeven. Het windturbinepark vormt een belemmering bij slecht zicht wanneer er op instrumenten gevlogen wordt; alleen dan is aanvliegen van een schip over een windturbinepark een risico dat vermeden moet worden. Omdat de beloodsing feitelijk overal in het aanloopgebied plaats kan vinden acht het bevoegd gezag dit punt niet voldoende zwaarwegend om een vergunning voor het windturbinepark Beaufort in de weg te staan.

Overwegingen omtrent een begeleidingsschip ('Guard ship') of zeesleepboot

Het bevoegd gezag heeft op basis van het Nautisch advies overwogen of een begeleidingsschip of een sleepboot noodzakelijk is ter vergroting van de verkeersveiligheid rondom het windturbinepark.

Een begeleidingsschip dient om toezicht houden op de verkeerssituatie en om schepen welke ongewenste manoeuvres maken te attenderen op hun gedrag. Het bevoegd gezag is van mening dat deze functie middels radar toezicht vanaf de wal ook gerealiseerd kan worden en acht een begeleidingsschip in de operationele periode dan ook niet noodzakelijk. Tijdens de bouwfase, waarin werkschepen af en aan varen, is de aanwezigheid van een begeleidingsschip ter plaatse wel noodzakelijk, zie voorschrift 6.

Een zeesleepboot met voldoende trekkracht kan een op drift geraakt schip dat het windturbinepark in dreigt te drijven van het park wegslepen en heeft daarmee een toegevoegde waarde voor de scheepvaartveiligheid. De zeesleper zal daartoe wel binnen redelijke afstand van het park aanwezig moeten zijn op het moment van op drift raken van het betreffende schip. In praktijk zou dat betekenen dat er permanent een zeesleper bij het park aanwezig zou moeten zijn. De in het MER berekende risico's van schepen die op drift raken en in het windturbinepark verdagen zijn naar inzicht van het bevoegd gezag te klein om zo'n permanente zeesleepboot bij het windturbinepark te rechtvaardigen.

Overwegingen omtrent niet-routegebonden (kleinere) scheepvaart

Kleinere niet-routegebonden schepen (visserij, recreatievaart) zullen zich niet altijd bewegen conform de eerder in dit besluit geschetste verkeersstromen. Het vaarpatroon van deze schepen is grilliger en minder voorspelbaar. Deze schepen kunnen gemakkelijker en sneller manoeuvreren dan de (grotere) routegebonden schepen en hebben daarbij dan ook minder ruimte nodig. Visserij schepen worden tussen 2012 en 2014 stapsgewijs verplicht een Automatic Identification System (AIS) aan boord te hebben en ook de recreatievaart maakt in toenemende mate vrijwillig gebruik van dit systeem, waardoor kleinere niet-routegebonden schepen

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

beter waarneembaar worden. Het bevoegd gezag acht de afname van de verkeersveiligheid door de aanleg van het windturbinepark voor deze schepen daarom beperkt.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Overwegingen omtrent cumulatieve effecten

Ten tijde van het opstellen van dit besluit is nabij Beaufort het windturbinepark West Rijn (initiatiefnemer Airtricity) in ontwerp vergund. Cumulatieve effecten op gebied van scheepvaart treden hierdoor echter niet op en spelen geen verdere rol bij de besluitvorming.

Conclusie van het bevoegd gezag omtrent scheepvaartveiligheid

De Wbr spreekt van een doelmatig en veilig gebruik van de bij het Rijk in beheer zijnde waterstaatswerken. Het bevoegd gezag constateert dat voor de verkeersstromen rond het windturbinepark Beaufort voldoende ruimte aanwezig is. Ten aanzien van het kruisend verkeer is eveneens voldoende ruimte beschikbaar om veilig te kruisen. Het afsluiten van de corridor zorgt daarbij voor een optimaal veilige situatie voor het verkeer van/naar Rotterdam. Hiertoe is een voorschrift opgenomen. Het bevoegd gezag acht het plaatsen van windturbines in de separatietoneel ongewenst. Daarom zal de zuidelijke punt van het aangevraagde windturbinepark voor zover deze binnen het VSS ligt geweigerd worden. Op grond van het MER en de adviezen komt het bevoegd gezag met bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat op basis van scheepvaartveiligheid een vergunning onder beperkingen en voorwaarden kan worden verstrekt. De bedoelde voorwaarden worden in paragraaf 3.1.5 'Maatregelen en voorschriften' nader toegelicht.

3.1.5 Maatregelen en voorschriften

Veiligheidszone

Rondom het windturbinepark Beaufort dient op grond van artikelen 6 Wbr een veiligheidszone van 500 meter te worden ingesteld, zie voorschrift 3a. Instelling gebeurt via een publicatie door de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat in de Staatscourant. Daarbij zal het windturbinepark Beaufort, inclusief de veiligheidszone ook op zeekaarten aangegeven worden.

Instelling van een veiligheidszone betekent dat het windturbinepark, inclusief een zone van 500 meter daaromheen gesloten is voor alle scheepvaart, met uitzondering van onderhoudsschepen vallend onder verantwoordelijkheid van de aanvrager en schepen van de overheid die vanwege taakuitoefening in de veiligheidszone moeten zijn. Ook zal een uitzondering gemaakt moeten worden voor schepen die in het kader van onderzoek ten behoeve van het Monitoring- en evaluatieprogramma in de veiligheidszone moeten zijn.

Maatregelen ter vergroting van de zichtbaarheid van het park

a. Markering van de windturbines

De International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities (IALA) heeft in juli 2000 (revisie in 2004) richtlijnen voor de markering en verlichting van windturbineparken vastgesteld. De richtlijnen zijn bedoeld ter vergroting van de zichtbaarheid van windturbines voor de scheepvaart. In de richtlijnen worden verder radarondersteunende maatregelen en het gebruik van

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

AIS⁶ als navigatiehulp onder de aandacht gebracht. Het bevoegd gezag schrijft dan ook een radarreflector op het werkbordes en plaatsing van AIS-markeringen voor.

In voorschrift 13 bij dit besluit is opgenomen dat de aanvrager ten minste 1 maand voor aanvang van de bouw van het park het in detail uitgewerkt verlichtingsplan ter goedkeuring voorlegt aan het bevoegd gezag, de Kustwacht en IVW.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

b. Effecten op scheepsradarinstallaties

De effecten van het windturbinepark op de radarinstallaties op schepen zijn volgens het MER minimaal, echter dit dient wel in praktijk bevestigd te worden. In het kader van 'Monitoring en evaluatie' zullen daarom de effecten op scheepsradars onderzocht moeten worden, zie bijlage 1 bij de voorschriften, punt 10. Indien zich significante effecten op de scheepvaartveiligheid voordoen en deze door maatregelen in of rondom het windturbinepark te verhelpen zijn, dient de aanvrager deze maatregelen op last van het bevoegd gezag te nemen.

c. Effecten op VTS radarinstallatie

Mogelijk levert het windturbinepark storingen op voor de VTS walradar; dit dient in praktijk vastgesteld te worden. Deze storingen kunnen voorkomen worden door middel van één of meerdere steunradars bij het park. De vergunninghouder dient in het kader van het monitoring- en evaluatieprogramma onderzoek te doen naar die mogelijke verstoring, zie bijlage 1 bij de voorschriften, punt 10. Op basis van dit onderzoek zal het bevoegd gezag in samenspraak met de Havenmeester van Rotterdam, de Kustwacht en de aanvrager bepalen of een steunradar nodig is. Indien dat het geval is zal deze op kosten van de aanvrager geplaatst worden.

Optimalisatie van de veiligheid rondom de corridor

In de overwegingen is geconcludeerd dat er een optimale veiligheidssituatie ontstaat voor het verkeer van/naar Rotterdam indien de toegang tot de corridor in het park wordt ontzegd aan de scheepvaart. De manier waarop de corridor wordt afgesloten mag door vergunninghouder nader worden ingevuld. In het kader van een doelmatig gebruik van de EEZ ontstaat de meest optimale situatie als de corridor daar waar mogelijk vanwege de ligging van de kabels ten behoeve van windenergie op zee wordt volgebouwd met windturbines. Dan ontstaat immers een aaneengesloten windturbinepark. Hiertoe is voorschrift 3b opgenomen.

Verkleinen van het park

In de overwegingen is geconcludeerd dat de zuidelijke punt van het windturbinepark Beaufort dat in de scheidingszone van het VSS Maas Noord valt geweigerd zal worden. Zie verder onder Voorschrift 3.

Maatregelen ter voorkomen en verhelpen van noodsituaties

Indien zich noodsituaties voordoen of zich dreigen voor te doen in of nabij het windturbinepark kan het nodig zijn om enkele of meerdere windturbines tijdelijk stil te zetten ten behoeve van 'search and rescue' (SAR) operaties met behulp van schepen en helikopters, dan wel ter vermindering van de effecten van een

⁶ IALA recommendation A-126

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

(dreigende) noodsituatie. In voorschrift 14 is opgenomen dat de aanvrager op last van de directeur van de Kustwacht de turbines direct stil zal zetten. Daarnaast dient de aanvrager in het kader van monitoring en evaluatie een boekhouding bij te houden van alle incidenten en bijna-incidenten in het windturbinepark en bijbehorende veiligheidszone (zie bijlage 1 bij de voorschriften, punt 10).

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

3.2 Effecten op luchtvaartveiligheid

3.2.1 Ligging Beaufort

Op de Noordzee staan meer dan 105 vaste mijnbouwinstallaties en circa 10 verplaatsbare installaties. Het aan- en afvoeren van bemanning en materieel op de installaties vindt bijna altijd plaats per helikopter en onder bijna alle weersomstandigheden vanaf Den Helder. Het aantal passagiers in 2008 op Den Helder Airport was 132.445 in- en uitgaand.

Om de veiligheid van helikopteroperaties te borgen zijn onder andere Helicopter Traffic Zones (HTZ), Helicopter Protected Zones (HPZ) en Helicopter Main Routes (HMR) aangewezen⁷. Doel van dergelijke aanwijzingen is om het mogelijk te maken helikopteroperaties veilig uit te kunnen voeren.

Onderstaande figuur 4 geeft de ligging van het park weer ten opzichte van deze gebieden en routes in de directe omgeving. Het park ligt daarbij:

- Op 3,6 NM afstand van onbemande platform P15-E met helikopterdek;
- Op 4,8 NM afstand van het onbemande platform P18-A met helikopterdek;
- Op 4,8 NM afstand van het bemande platform P15-ACD met helikopterdek;
- Op 1,8 NM afstand van de HMR KZ60.
- Met het zuidelijke deel in de HPZ Rijnveld.

⁷ HTZ: 5 NM zone rondom een (enkel) platform. HPZ: omhullende van HTZ's voor het veilig uitvoeren van vluchten tussen helidekken op lage hoogte. HMR: route op 1500 voet (ft) hoogte (ondergrens) met minimale verticale obstakelklaring van 1000 ft en een 'breedte' van 4 NM. HPZ's, HTZ's en HMR's zijn vastgelegd op de kaart 'North Sea operations' (ENR 6-3.3) op www.ais-netherlands.nl

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Figuur 4 Ligging van 'Beaufort' (groen geruit) t.o.v. platforms, de HPZ Rijnveld (lichtpaars gebied) en de HMR KZ60 (groene lijn). Rondom platform P15-ACD is een cirkel met 5 NM radius aangegeven.

3.2.2 Het MER

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Helikopteroperaties van en naar mijnbouwplatforms

In het MER wordt geconstateerd dat het park gedeeltelijk in een HPZ rondom nabijgelegen boorplatforms ligt. Geconcludeerd wordt dat dit betekent dat helikopters van en naar de platforms rekening moeten houden met de windturbines en daarop hun vliegroute of -hoogte moeten aanpassen.

Het bevoegd gezag heeft de aanvrager gevraagd om nadere onderbouwing van de effecten op het helikopterverkeer. De aanvrager heeft daarop een gesprek gevoerd met TAQA, de operator van platform P15-ACD, en een notitie opgesteld (ref. 20090027, 27-02-09).

Conclusie van de aanvrager over bereikbaarheid platform P15-ACD

1. Uit het vluchtoprofiel van helikopters die naar het P15-ACD platform vliegen volgt dat er tenminste 1000ft verticale separatie is bij benadering vanuit het oosten over het windturbinepark.
2. Het windturbinepark zal geen hinder veroorzaken voor het helikopterverkeer in de omgeving, omdat de kortste afstand tussen parkgrens en het P15-ACD platform 4,8 NM bedraagt. Gezien de windturbines niet tegen de parkgrens zullen worden geplaatst kan de afstand tot de eerste windturbines 5 NM of meer bedragen. Zo zal een helikopter benadering volgens Instrument Flight Rules (IFR) dan ook vanuit elke richting mogelijk zijn.

Daar de zuidelijke punt van het windturbinepark in de HPZ is gelegen, zou dit kunnen betekenen dat het park de zogenaamde shuttlevluchten tussen de platforms kan belemmeren. Echter, bij een vlucht in een rechte lijn tussen platform P12-SW (NW van P15-ACD) en platform P18-A is de afstand tot het park minimaal 2,5 NM en wordt verwacht dat het park weinig tot geen verstoring voor dit helikopterverkeer op zal leveren.

Search And Rescue (SAR) operaties

Volgens aanvrager kan het windturbinepark bij SAR operaties bij platforms een beperkte belemmering vormen voor helikopterverkeer. In het geval van SAR operaties kunnen op verzoek van de Kustwacht de windturbines stilgezet worden om de veiligheid van deze helikoptervluchten nabij en in het park te verhogen.

3.2.3 Adviezen

Advies Commissie m.e.r.

De Commissie geeft in haar toetsingsadvies aan dat de aanwezigheid van offshore windturbineparken geen storende invloed mag hebben op de werking van de aan boord van schepen en luchtvaartuigen aanwezige elektronische apparatuur. Ook is het mogelijk dat de ontvangst van radio- en transpondersignalen verstoord wordt. De Commissie acht het vrijwel onmogelijk vooraf aan te geven of de bouw van een windturbinepark zal leiden tot dergelijke verstoring, en zo ja in welke mate. Eventuele verstoringen zullen tijdens en/of na realisatie van het windturbinepark verholpen dienen te worden. De Commissie heeft geadviseerd hier bij de verdere vergunningverlening aandacht aan te besteden.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Advies IVW

De volgende normering en richtlijnen zijn van toepassing op helikopteroperaties op de Noordzee in relatie tot windturbineparken.

- JAR OPS 3 Subpart E⁸
- ICAO Annex 14 part II heliports⁹
- Mijnbouwbesluit en Mijnbouwregeling
- CAP 764 en AIP Netherlands¹⁰

Door in tegenstelling tot de inhoud van dergelijke documenten windturbineparken te realiseren wordt bewust een vermindering van het veiligheidsniveau geaccepteerd. Uit de betreffende regelgeving kan worden afgeleid dat er voldoende separatie (5 NM) tussen een helikopterdek en windturbines moet zijn om onder alle omstandigheden een veilige vluchtuitvoering te garanderen.

Het windturbinepark Beaufort wordt deels in de HPZ Rijnveld geplaatst. Inzake de afstand van 2,5 NM van een (rechtlijnige) shuttlevlucht tot het windturbinepark adviseert de Inspectie het standpunt van de lokale helikopteroperators en exploitanten van mijnbouwinstallaties te raadplegen. Op basis van de huidige documentatie constateert de Inspectie dat de vereiste separatie van 5 NM tussen het helikopterdek en de windturbines niet wordt gehaald en adviseert de vergunning voor het offshore windturbinepark Beaufort niet te verlenen.

In het advies IVW is ook het standpunt van Luchtverkeersleiding Nederland (LVNL) met betrekking tot windturbineparken op de Noordzee opgenomen. LVNL geeft aan dat de geplande windturbines op de Noordzee met een hoogte van 90 tot 150 m serieuze obstakels voor de signaalverbindingen tussen platforms en helikopters kunnen vormen. Er is een reële kans dat dit ten koste gaat van de radio-communicatie- en surveillance dekking. Door verstoringen van radio- en transpondersignalen kan een situatie ontstaan die minder veilig is dan de huidige situatie. LVNL zal de gevolgen van de geplande windturbineparken op het radiocommunicatie- en radarsignaal moeten beoordelen.

3.2.4 Overwegingen en conclusie bevoegd gezag

Als uitgangspunt voor de beoordeling van de effecten op de luchtvaartveiligheid en de veiligheid op de platforms geldt dat deze niet mag worden aangetast, in aansluiting op het voorzorgsprincipe uit het IBN. Aangezien de vliegveiligheid in alle gevallen gewaarborgd dient te zijn, kunnen obstakels in de nabijheid van een platform met helikopterdek ertoe leiden dat dit platform onder bepaalde omstandigheden niet aan en/of af te vliegen is. In het IBN wordt ook gesteld dat meervoudig ruimtegebruik nagestreefd moet worden waar mogelijk onder voorwaarde dat de andere gebruiker daar geen schade of hinder van ondervindt.

Overwegingen omtrent helikopteroperaties van en naar mijnbouwplatforms

Vanaf 07:00¹¹ vinden uitgaande vluchten van Den Helder naar de mijnbouwinstallaties plaats en vervolgens worden tussen de diverse platforms

⁸ Europese regelgeving en van kracht op vluchtuitvoering door in Nederland gevestigde organisaties.

⁹ Deze regelgeving richt zich onder andere op het inrichten van helikopterlandingsplaatsen.

¹⁰ CAP 764 en AIP Netherlands zijn richtlijnen waarin veiligheidscriteria worden beschreven.

¹¹ Alle tijden zijn Lokale Tijd (LT)

Datum

26 juni 2009

Nummer

WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

overdag shuttlevluchten uitgevoerd. Deze shuttlevluchten maken een substantieel deel uit van het passagiersvervoer op de Noordzee. Returnvluchten worden voor een belangrijk deel tot laat in de avond buiten de uniforme daglichtperiode (UDP) uitgevoerd waarbij de laatste landing uiterlijk 22:00 op Den Helder is (weekend 20:00). Gemiddeld over de week worden de platforms tussen 7:30 en 20:30 bezocht.

Voor de helikopterdekken van de platforms zijn aan- en afvliegprocedures in gebruik. Deze procedures kunnen plaatsvinden bij goed zicht condities onder Visual Flight Rules (VFR) waarbij visueel wordt genavigeerd en bij slecht zicht condities¹² onder Instrument Flight Rules (IFR) waarbij op instrumenten wordt genavigeerd.

Bij goed zicht binnen UDP (daglicht) wordt onder VFR gevlogen en zijn de platforms zonder belemmeringen bereikbaar omdat visueel gesepareerd kan worden van obstakels zoals windturbineparken.

Buiten UDP (duister) en bij slecht zicht binnen UDP wordt onder IFR gevlogen en kan een windturbinepark afhankelijk van de windrichting en onderlinge afstand en oriëntatie een belemmering vormen voor helikopteroperaties.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Overwegingen en conclusie omtrent platform P15-ACD

Het park ligt ten oosten van het platform P15-ACD voor een zeer klein deel binnen de 5 NM zone rondom dit platform (zie figuur 4). Strikt genomen heeft dit tot gevolg dat P15-ACD onder IFR onbereikbaar wordt bij windrichtingen uit de sector ZW tot WNW. Daarbij is rekening gehouden met paragraaf 3.1.4 en 3.1.5 waarin is vastgesteld dat de zuidelijke punt van het windturbinepark niet zal worden vergund.

De beperking voor reguliere helikopteroperaties hoeft niet zonder meer een probleem te zijn. Dit is afhankelijk van de status van het platform, de verwachte productieduur en de frequentie waarmee het platform per helikopter wordt bezocht. Daarom heeft het bevoegd gezag informatie ingewonnen over het platform bij de platformoperator.

Het platform P15-ACD is een bemand, centraal gelegen platform en zal naar verwachting van de operator nog lang blijven staan. Op het platform wordt zeer frequent (dagelijks) gevlogen. Het platform vervult bovendien een regiofunctie voor de omliggende velden. Hierdoor zal de beperking van helikopteroperaties grote gevolgen hebben voor de operaties op het platform P15-ACD en de omliggende platforms.

Overwegingen en conclusie omtrent platforms P15-E en P18-A

Windturbinepark Beaufort ligt op 3,6 NM respectievelijk 4,8 NM van de platforms P15-E en P18-A. In paragraaf 3.1.4 en 3.1.5 is vastgesteld dat de zuidelijke punt van het windturbinepark niet zal worden vergund. Daarmee wordt de afstand tot de platforms vergroot tot 5,5 NM respectievelijk 7,4 NM en liggen deze buiten de obstakelvrije zone van 5 NM.

Overwegingen en conclusie omtrent HMR KZ60

Over de HMR KZ60 vinden vluchten plaats tussen Den Helder Airport en platform P15-ACD. De HMR nadert het windturbinepark tot op 1,8 NM waar de helikopters zich nog op kruishoogte van ca. 1500 ft bevinden en met de maximale hoogte van het park (490 ft) wordt voldaan wordt aan de vereiste 1000 ft verticale separatie. Op 5 NM afstand van het platform wordt de landing ingezet en bevindt de HMR

¹² Zicht minder dan 4000 meter en/of wolkenbasis beneden 600 ft.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

zich op een afstand van 2,7 NM tot het windturbinepark en wordt voldaan aan de vereiste 1 NM horizontale separatie tot het park (FA sector).

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Overwegingen omtrent cumulatieve effecten

Ten tijde van het opstellen van dit besluit is nabij Beaufort het windturbinepark West Rijn (initiatiefnemer Airtricity) in ontwerp vergund. In de ontwerpvergunning voor West Rijn is een 5 NM obstakelvrije ruimte rondom P15-ACD voorgeschreven waardoor dit park geen beperking vormt voor de bereikbaarheid van het platform P15-ACD. Daarmee is Beaufort het enige andere park dat binnen 5 NM van platform P15-ACD ligt.

Overwegingen en conclusie omtrent SAR operaties

Het bevoegd gezag acht de effecten van het windturbinepark op SAR operaties per helikopter minimaal. Voor 'search and rescue' (SAR)-vluchten gelden andere limieten, waardoor deze kunnen plaatsvinden onder omstandigheden waaronder reguliere vluchten niet meer zijn toegestaan. Dit is een wezenlijk andere vliegpraktijk dan het – visueel of op instrumenten – regulier aan- en afvliegen van heliplatforms op zee. Ook de redding van drenkelingen met een SAR-helikopter in het windturbinepark is daarbij mogelijk. In de voorschriften van dit besluit is opgenomen dat de windturbines op last van de Kustwacht op ieder moment kunnen worden stilgezet (zie voorschrift 14).

Conclusie van bevoegd gezag omtrent luchtvaartveiligheid

De Wbr spreekt van een doelmatig en veilig gebruik van bij het rijk in beheer zijnde waterstaatswerken.

Alles in overweging nemende (de beperking van helikopteroperaties, de status van het platform, de verwachte productieduur en de frequentie waarmee het platform per helikopter wordt bezocht) komt het bevoegd gezag tot de conclusie dat de beperking van helikopteroperaties op het platform P15-ACD onaanvaardbare gevolgen zal hebben voor de operaties op het platform P12-SW.

Het bevoegd gezag acht het noodzakelijk dat voor een doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee het mogelijk moet blijven om helikopteroperaties van en naar het platform P15-ACD veilig uit te kunnen voeren. Om dit te kunnen garanderen acht het bevoegd gezag een obstakelvrije zone van 5 NM rondom dit platform noodzakelijk zodat zowel de shuttlevluchten van en naar omliggende platforms als de vluchten van en naar Den Helder Airport niet gehinderd zullen worden. Aanvrager heeft aangegeven dat de individuele windturbines over het algemeen niet tegen de parkgrens worden geplaatst en daarmee buiten de 5 NM zone zouden vallen. Indien aanvrager toch turbines in deze zone wil installeren kan dat alleen onder voorwaarde dat platform P15-ACD is verwijderd of aangetoond kan worden dat het aantal helikoptervluchten zodanig is afgenomen dat deze redelijkerwijs niet meer belemmerd zouden worden, zie voorschrift 3a.

Op grond van het MER en de inspraak daarop, het advies van de IVW en de overwegingen komt het bevoegd gezag tot de conclusie dat voor het windturbinepark Beaufort een op grond van luchtvaartveiligheid onder voorwaarde een vergunning kan worden verstrekt.

3.2.5 Maatregelen en voorschriften

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Obstakelvrije zones

Zoals volgt uit de overwegingen en conclusies van het bevoegd gezag in paragraaf 3.2.4 dient een obstakelvrije zone boven het zeeoppervlak te worden vrijgehouden van 5 NM rondom het platform P15-ACD.

De vergunninghouder kan alleen turbines installeren in deze zone onder voorwaarde dat dit platform is verwijderd of aangetoond kan worden dat het aantal helikoptervluchten zodanig is afgenomen dat deze redelijkerwijs niet meer belemmerd zouden worden, zie voorschrift 3a. Voorafgaand aan de bouw van deze turbines dient zij een gewijzigd inrichtingsplan ter goedkeuring in te dienen bij het bevoegd gezag.

Markering en bekendmaking van het windturbinepark

Op grond van onder meer ICAO regelgeving en CAP 764 dienen windturbineparken op de Noordzee van hindernisverlichting te worden voorzien ten behoeve van de luchtvaartveiligheid. Afhankelijk van de locatie en de hoogte van het windturbinepark kunnen door IVW aanvullende eisen worden gesteld. Uitval van de stroomvoorziening dient ondervangen te worden. Daarnaast dienen de windturbines in een witte kleur uitgevoerd te worden ten behoeve van de luchtvaartveiligheid. Momenteel werkt IVW de eisen ten aanzien van markering en verlichting van offshore windturbineparken uit in beleid, waaraan de vergunninghouder zal moeten voldoen, zie voorschrift 13.

Op grond van ICAO regelgeving dienen alle objecten met een hoogte van 100 meter of meer aan de luchtvaart te worden bekend gesteld. Derhalve worden alle objecten welke 100 meter of hoger zijn in luchtvaartpublicaties en op luchtvaartkaarten gepubliceerd. Rijkswaterstaat dient daartoe de benodigde gegevens in bij Inspectie Verkeer en Waterstaat.

Radardekking en telecommunicatie

In het MER wordt vermeld dat het windturbinepark effect kan hebben op luchtverkeer in verband met verstoring van apparatuur van dit luchtverkeer. In aansluiting op het advies van de Commissie m.e.r. en het advies en de inspraak van het LVNL zullen in het kader van het monitoring- en evaluatieprogramma de effecten op de radardekking en telecommunicatie onderzocht worden, zie bijlage 1 bij de voorschriften, punt 10.

Indien zich significante effecten op de luchtvaartveiligheid voordoen en deze door maatregelen in of rondom het windturbinepark te verhelpen zijn, dient de aanvrager deze maatregelen op last van het bevoegd gezag te nemen.

Maatregelen ter voorkomen en verhelpen van noodsituaties

Indien zich noodsituaties voordoen of zich dreigen voor te doen in of nabij het windturbinepark kan het nodig zijn om enkele of meerdere windturbines tijdelijk stil te zetten ten behoeve van 'search and rescue' (SAR) operaties met behulp van schepen en helikopters, dan wel ter vermindering van de effecten van een (dreigende) noodsituatie. In voorschrift 14 is opgenomen dat de aanvrager op last van de directeur van de Kustwacht de turbines direct stil zal zetten. Daarnaast dient de aanvrager in het kader van monitoring en evaluatie (zie bijlage 1 bij de voorschriften) een boekhouding bij te houden van alle incidenten en bijna-incidenten in het windturbinepark en bijbehorende veiligheidszone.

3.3 Effecten op mijnbouw

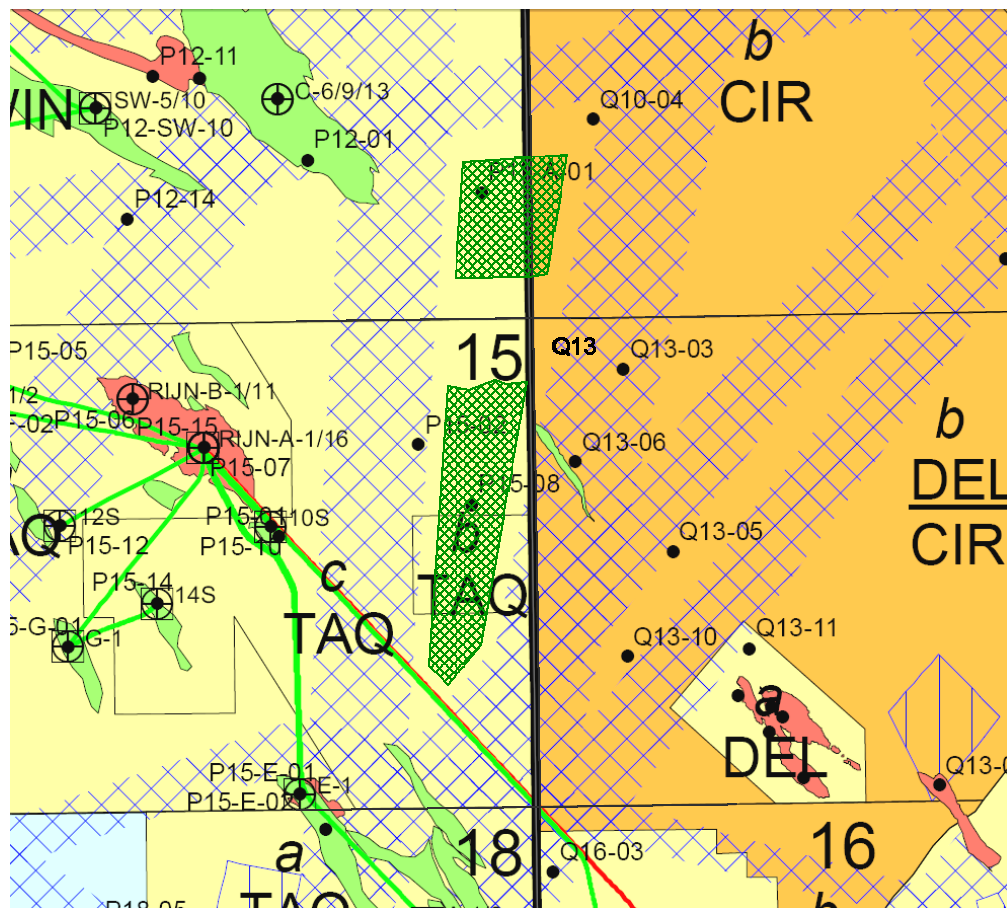
Datum
26 juni 2009

3.3.1 Lugging Beaufort

Nummer
WSV/152

Het windturbinepark is gesitueerd in de blokken P15, P12 en Q10 (indeling volgens Mijnbouwwet). Vergunninghouders/uitvoerders in de nabijheid van het windturbinepark zijn :

1. Wintershall Noordzee B.V.: winningsvergunning P12 (tot 2030);
2. Cirrus Energy Nederland B.V. - opsporingsvergunning in Q10b (tot 2011);
3. Island Netherlands B.V. / Cirrus Energy Nederland B.V. cs - opsporingsvergunning in Q13b;
4. TAQA Energy B.V.: winningsvergunning in de blokken P15b (tot 2024) en P15c (tot 2032).

Figuur 5 Situering van windturbinepark Beaufort t.o.v. platforms en boorgaten, prospects (groen: gas, rood: olie) en mijnbouwvergunningen (geel: winningvergunning, oranje: opsporingsvergunning) [Bron: GIS bestanden RWS en kaart 'Oil and gas in the Netherlands' januari 2009, TNO, www.nlog.nl]

3.3.2 Het MER

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Bij het zoeken naar een geschikte locatie voor het windturbinepark is door de aanvrager rekening gehouden met bestaande, vergunde en geplande platforms. Het plangebied ligt in een gebied waarvoor een concessie is verleend voor de winning van olie en/of gas. Het windturbinepark zou in de toekomst een belemmering kunnen vormen, indien de concessiehouder ter plaatse van het windturbinepark activiteiten wenst te ondernemen.

Er zijn nog diverse onzekerheden in zowel de processen en projecten van de aanvrager als de houders van mijnbouwvergunningen. Afgesproken is dat aanvrager en concessiehouder elkaar op de hoogte houden van verdere stappen in en concretisering van de projecten zodat afstemming plaats kan vinden.

3.3.3 Overwegingen en conclusie van het bevoegd gezag

In het gebied Beaufort zijn momenteel activiteiten van de olie- en gasindustrie gaande welke de komende jaren nog zullen voortduren. De effecten die het windturbinepark heeft op deze bestaande activiteiten en de conclusies die het bevoegd gezag daarover trekt zijn opgenomen in de paragrafen van dit besluit over luchtvaartveiligheid. Bij de belangenafweging op dit punt hanteert het bevoegd gezag de uitgangspunten van voorzorg en 'meervoudig ruimtegebruik' (IBN).

Op moment van schrijven van dit besluit kunnen vergunninghouders onvoldoende concreet (tijd, plaats, omvang) aangeven wat de activiteiten zijn die zij mogelijk willen uitvoeren in het gebied 'Beaufort' en wanneer deze plaatsvinden gezien de nog uit te voeren boringen.

Daarnaast kan de aanvrager op dit moment nog niet met zekerheid aangeven wanneer de bouw van het park zal starten. Beide onzekerheden maken concrete invulling van 'meervoudig ruimtegebruik' dan wel 'voorzorg' op dit moment onmogelijk.

Bij mogelijke toekomstige conflicterende situaties tussen de vergunninghouders zal op basis van de Mijnbouwwetgeving en overige relevante wet- en regelgeving worden gehandeld. Indien een voor beide partijen acceptabele oplossing niet realiseerbaar blijkt en een of meer partijen door de bouw van windturbines concreet nadeel ondervinden bestaat de mogelijkheid een verzoek tot schadevergoeding in te dienen op grond van de Regeling nadeelcompensatie Verkeer en Waterstaat 1999.

Alles in overweging nemende komt het bevoegd gezag tot de conclusie dat het belang van de mijnbouw zich voorshands niet verzet tegen de vergunningverlening ten behoeve van wind. Hierbij geldt dat de vergunninghouder rekening dient te houden met mijnbouwbesluiten in het inrichtingsplan van het windturbinepark.

3.3.4 Maatregelen en voorschriften

Op grond van de mijnbouwwetgeving hebben houders van mijnbouwvergunningen rechten verworven om activiteiten uit te oefenen. De feitelijke uitoefening hiervan kan mogelijk beperkt worden door de gevolgen van de inrichting van het windturbinepark. In voorschrift 9 is opgenomen dat de vergunninghouder

verplicht is al het mogelijke te doen om te voorkomen dat mijnbouwvergunninghouders ten gevolge van het gebruik van de vergunning schade lijden. De vergunninghouder dient hiertoe rekening te houden met mijnbouwbesluiten in het inrichtingsplan van het windturbinepark.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

3.4 Effecten op ecologie

3.4.1 Ligging Beaufort

De locatie van het windturbinepark onderscheidt zich ecologisch gezien niet van de nabije mariene omgeving. De windturbinepark locatie wordt in de huidige situatie benut door tal van organismen die beïnvloed kunnen worden door aanleg, exploitatie en ontmanteling van het windturbinepark.

Het meest dichtbijgelegen Natura 2000 gebied waarop het toekomstige park invloed kan uitoefenen is de Voordelta. Echter ecologische relaties met Natura 2000 gebieden kunnen zich ook op zeer grote afstand manifesteren zodat bij de beoordeling van de effecten met deze relaties nadrukkelijk rekening gehouden moet worden.

3.4.2 Het MER

Uit het MER is het volgende af te leiden¹³:

Vogels

Effecten op vogels kunnen plaatsvinden door aanvaringen, barrièrewerking, en verstoring. Volgens het MER zullen er enkele honderden tot duizenden vogelslachtoffers vallen. Daarnaast wordt in het MER geconcludeerd dat er tijdelijke verstoring optreedt van aanwezige zeevogels en dat barrièrewerking van het windpark beperkt is.

Onderwaterleven

Volgens het MER blijkt dat voor de meeste soorten er (nagenoeg) geen effecten optreden. Ten gevolge van het onderwatergeluid tijdens de constructie en afbraak van het windturbinepark wordt in het MER gesteld dat dit leidt tot (zware) verstoring waardoor dieren tijdelijk het gebied zullen verlaten. Dit effect wordt als negatief beoordeeld.

Cumulatie andere windturbineparken

Conform de richtlijnen zijn in het kader van het MER de cumulatieve effecten van in totaal maximaal 1392 MW geïnstalleerd vermogen onderzocht.

Ten aanzien van de 6.000 a 7.000 aanvaringsslachtoffers wordt in het MER aangegeven dat dit als een niet te verwaarlozen negatief effect kan worden aangeduid.

Ten aanzien van verstoring wordt geconcludeerd dat potentiële negatieve effecten beperkt blijven tot Jan van genten, Alken en Zeekoeten. In het MER wordt beargumenteerd dat er weliswaar verstoring optreedt, maar dat gezien de relevante populatiegroottes en verspreidingsarealen, het aantal verstoorde Jan

¹³ Vanwege de omvang van het onderwerp ecologie in het MER worden hier slechts de voor de besluitvorming belangrijkste conclusies uit het MER samengevat.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

van Genten en Alken/Zeekoeten relatief gering zal zijn en het effect derhalve niet significant.

Ten aanzien van Bruinvissen wordt er in cumulatie verstoring verwacht (negatief effect). Volgens het MER is er voor Gewone zeehonden in cumulatie een mogelijk, niet te kwantificeren negatief effect op de uitwisseling van zeehonden van het Deltagebied met brongebieden elders.

Cumulatie van effecten met de effecten van andere gebruiksfuncties en plannen wordt in het MER als niet significant beoordeeld.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Effecten op Natura 2000 gebieden

In het MER wordt geconcludeerd dat in alle fases van het windpark Beaufort geen effecten worden verwacht op soorten of habitats die kwalificeren voor de speciale beschermingszones op of rond het NCP in het kader van de gebiedsbescherming van de Vogel- en Habitatrichtlijn (inclusief buitenlandse Natura 2000 gebieden). Volgens het MER beperken de effecten van het windpark zich tot de lokaal aanwezige zeevogels, trekvogels, zeezoogdieren en vissen, die beschermd zijn in het kader van de directe werking van het soortbeschermingsspoor van de Vogel- en Habitatrichtlijn. Het MER concludeert dat als gevolg van de lage te verwachten aantallen van de betreffende soorten in relatie tot de biogeografische populatieomvang, de beperkte effectkansen en de uitwijkmogelijkheden er geen significante effecten worden verwacht op de gunstige staat van instandhouding van deze soorten op populatieniveau. Een passende beoordeling is daarom niet in het MER opgenomen.

Leemtes in kennis

Voor vogels geldt dat er leemten in kennis zijn over aanvaringsrisico's, barrièrewerking en verstoring van vogels in offshore windparken (zowel overdag als 's nachts). Met name de soortspecifieke kennis ontbreekt. Daarnaast ontbreekt kwantitatieve kennis van vliegbewegingen over de Noordzee. Ook kennis van variatie in ruimte en tijd van dichtheden kustvogels verder dan 25 km uit de kust ontbreekt. Tevens is onvoldoende bekend over verstoringsgevoeligheid en verstoringsafstanden.

Voor vissen en zeezoogdieren ontbreekt het aan kennis over het relatief belang van specifieke gebieden op zee. Daarnaast is er relatief weinig bekend over het effect van onderwatergeluid op zeezoogdieren.

Aanvulling op het MER

In aanvulling op het MER heeft aanvrager de volgende aanvullende informatie ingediend. In de aanvulling wordt aangegeven dat mogelijke effecten van het windpark op de kwalificerende broedvogels zijn beperkt tot de Kleine mantelmeeuw. Er wordt geconcludeerd dat de berekende jaarlijkse sterfte door aanvaring kleiner is dan 1% van de jaarlijkse sterfte per broedlocatie en dat er zeker geen significant effect is op de instandhoudingsdoelling van Kleine mantelmeeuwen.

In de aanvulling is een fout gemaakt in de berekening van het aantal Kleine mantelmeeuwen dat in aanvaring komt met het windpark. Het werkelijke aantal slachtoffers komt derhalve op twee maal zo veel uit en blijft daarmee nog steeds onder de 1% van de jaarlijkse sterfte.

Voor kwalificerende niet broedvogels wordt geconcludeerd er geen ecologische relatie is van deze vogels met de locatie van het windpark en dat er geen sprake is van significantie.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Geconcludeerd wordt dat de gunstige staat van instandhouding van Jan van Genten, Alken en zeekoeten als gevolg van het windpark niet in het geding is. Met betrekking tot kwalificerende zeezoogdieren wordt geconcludeerd dat zowel tijdens de aanleg als tijdens het in gebruik zijn van het windpark het verstoringsgebied veel kleiner is dan 1% van het totale leefgebied en er zeker geen significante effecten zijn. Tevens wordt geconcludeerd dat de bijdrage aan mogelijke cumulatie van effecten met andere ontwikkelingen als niet relevant worden beschouwd.

Voor relevante zeezoogdieren van Annex IV wordt geconcludeerd dat significante effecten niet zijn te verwachten.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

3.4.3 Passende Beoordeling

Handreiking Passende Beoordeling

Aan het instituut Deltares is opdracht gegeven te onderzoeken of er inderdaad sprake kan zijn van significante gevolgen voor Natura 2000 gebieden, wat de kennisleemtes zijn, en zonodig aan te geven met welke gegevens en methodes de eventuele effecten verder beschreven en beoordeeld zullen moeten worden. Het onderzoeksrapport van Deltares heeft de titel Handreiking Passende Beoordeling gekregen (rapport nr. Z4513, juni 2008).

Het rapport bevat de volgende resultaten:

Vogels

- Er is een groot aantal vogelsoorten dat in beschouwing genomen zou moeten worden, omdat niet uitgesloten kan worden dat ze voor zullen komen op de locaties van de windturbineparken en dat dus Natura 2000 populaties effect kunnen ondervinden.
- Het rapport beschrijft een algemene methodiek hoe de effecten op populaties van Natura 2000 gebieden bepaald kunnen worden

Zeezoogdieren

- De uitwisseling tussen de populaties van de Waddenzee en de Voordelta, de zeehondenpopulatie van de Oostelijke Waddenzee tijdens het zogen en de migratie van de Grijze zeehond van en naar Groot-Brittannië kan met name door het heien verstoord worden. Ook de Bruinvispopulatie van de Noordzee zou door de heiwerkzaamheden verstoord kunnen worden.
- In het rapport wordt geconcludeerd dat op basis van redelijkerwijs te maken aannames een risico-inschatting gemaakt kan worden

Vissen

- Voor vissoorten die beschermd worden door de Habitatrichtlijn en waarvoor Natura 2000 gebieden (kustwateren, of binnenwateren) zijn aangewezen wordt niet verwacht dat de windturbineparklocaties en de effecten die daar op kunnen treden van belang zijn voor de instandhouding van deze populaties. Significante effecten worden daarom niet verwacht.
- Uit de door Deltares uitgevoerde analyse blijkt dat, tengevolge van het heien tijdens de piek van het vislarventransport, de aanvoer van vislarven naar de Natura 2000 gebieden in de Nederlandse kustwateren met 3 tot 9% kan afnemen. Het doorvertalen van dit effect naar de instandhoudingsdoelen voor de soorten en habitats van deze gebieden heeft niet plaatsgevonden. De analyses hebben betrekking op de periode 1 januari tot en met 1 juli.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Conclusie handreiking Passende Beoordeling

Uit deze handreiking volgt derhalve dat het heien negatieve effecten heeft. De doorwerking van de negatieve effecten is onbekend. Gelet op het belang van de vislarven voor de voedselketens op de Noordzee en de in het kader van de Wbr te betrachten voorzorg, is het bevoegd gezag van mening dat de negatieve effecten van het heien zoveel mogelijk voorkomen dienen te worden.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Het bevoegd gezag is van mening dat in dit verband in de onderzochte periode, te weten 1 januari tot 1 juli, geen heiwerkzaamheden mogen plaatsvinden. Hiertoe heeft het bevoegd gezag een voorschrift in dit besluit opgenomen.

Locatiespecifieke Passende Beoordeling

Uit het onderzoeksrapport 'Handreiking Passende Beoordeling' is gebleken dat het niet mogelijk is op voorhand significante negatieve effecten op Natura 2000 gebieden uit te sluiten. Bovendien blijkt uit het rapport dat het mogelijk is voor deze onderwerpen een inschatting te maken van de gevolgen voor de Natura 2000 gebieden. Het bevoegd gezag heeft de aanvrager gevraagd om in aanvulling op dit onderzoek een locatiespecifieke passende beoordeling (PB) op te stellen in aanvulling op het MER. Hierbij heeft het bevoegd gezag op grond van de Wbr verzocht om alle noodzakelijke gegevens die de aanvrager redelijkerwijs tot zijn beschikking kan hebben aan te leveren voor de beoordeling van de effecten van de aanvraag op natuur en milieu (ecologie).

In de door de aanvrager ingediende Passende Beoordeling Windturbinepark Beaufort zijn de volgende bevindingen opgenomen ten aanzien van de significantie van de effecten van de bouw, exploitatie en verwijdering van het windturbinepark.

Allereerst wordt geconcludeerd dat er geen zodanige effecten optreden ten aanzien van fytoplankton, bodemfauna, vleermuizen en vissen dat significante effecten op Natura 2000 gebieden mogelijk zijn.

Reductie vislarven

Uit de modelberekeningen blijkt dat de effecten op de aanvoer naar alle gebieden min of meer vergelijkbaar zijn, met een maximale afname in de larvenaankomst van 4 tot 9% voor Haring. Voor deze soort zijn de effecten relatief groot in de Noordzeekustzone, maar in de Waddenzee en Voordelta relatief gering. Voor Tong zijn de effecten zeer klein, tussen de 0 en 1%. Voor Schol zijn de effecten gering, met een omvang van 0 tot 3%.

Doorwerking juvenielen en kinderkamerfunctie

Op basis van het belang van de Waddenzee als kinderkamer voor verschillende vissoorten, is de doorwerking van vislarvenreductie op de juveniele vis bepaald. Voor sommige soorten wordt dit 1 op 1 doorvertaald (bijvoorbeeld Schol), voor andere soorten (bijvoorbeeld Haring) is deze doorvertaling 2/3, en voor andere soorten is deze doorvertaling 1/3 (bijvoorbeeld Zandspiering). Zowel de randvoorwaarden als het functioneren (doorwerking juvenielen) van de kinderkamerfunctie ondervinden geen significante effecten. Dit geldt tevens voor de doorvertaling naar de effecten op het gehele visbestand.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Doorwerking vislarvenreductie op vogels en zeezoogdieren

Het effect van de vislarvenreductie op de vogels en zeezoogdieren blijft in alle gevallen ruim onder de 1% (aanwas) op populatieniveau, en significante effecten kunnen worden uitgesloten.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Aanvaringsrisico's vogels

Van de kolonievogels zijn de Jan van gent en de Kleine mantelmeeuw de enige soorten die windpark Beaufort kunnen bereiken vanuit hun kolonies. Voor de Kleine mantelmeeuw kunnen de kolonies in Duinen en Lage Land Texel, Zwanenwater & Pettermerduinen, Krammer-Volkerak en Veerse Meer het windpark bereiken. Het effect is respectievelijk 0,34%, 1,73%, 0,66% en 0,20% additionele sterfte. Voor de Jan van gent gaat het om kolonies uit Bempton Cliffs (VK) en Helgoland (D), waarbij het maximale effect blijft steken op 0,11%. In geen van de gevallen gaat het om significante effecten.

Habitatverlies voor kolonievogels is verwaarloosbaar klein, omdat er geen effecten op populatieniveau kunnen optreden. Ook hierdoor zijn significante effecten uitgesloten.

De aanvaringssterfte van de trekvogels is in alle gevallen verwaarloosbaar klein, maximaal 0,02% van de achtergrondsterfte. Significante effecten zijn derhalve uitgesloten voor de trekvogels tussen het VK en Nederland.

Zeezoogdieren

Voor de meest gevoelige zeezoogdierensoort, de Gewone zeehond, is voor het geluidsniveau waarop tijdens heiwerkzaamheden vermijding begint 80 kilometer aangehouden. Voor Bruinvissen is 12 kilometer aangehouden. Het habitatverlies dat hierdoor tijdens het heien optreedt op NCP schaal is voor de zeehonden ca. 24%, en voor de Bruinvis ca. 0,8%. Dit heeft een beperkte doorwerking naar de Natura 2000 gebieden waarin deze dieren beschermd zijn. Voor de Bruinvis wordt ingeschat dat er geen effecten optreden op het aantal Bruinvissen in de Noordzeekustzone. Voor de effecten op de migratie van zeehonden tussen de Voordelta en de Waddenzee wordt ingeschat dat dit kan leiden tot 1 à 2 minder geboortes van jongen. Op populatieniveau voor de Deltawateren betekent deze eenmalige geboortebeperving een reductie van 0,1 à 0,3%. Beïnvloeding van het leefgebied van de zeehonden in de Voordelta is omvangrijk: ca. 72% wordt in meer of mindere mate door het geluid beïnvloed (voor Noordzeekustzone ca. 10%).

De tijdsduur van beïnvloeding is beperkt. Het gaat bij het voorgestelde heischema om maximaal 8,3%¹⁴ van de totale tijd dat er geheid wordt dat het geluid ook aanwezig is in de Voordelta en Noordzeekustzone.

Omdat er ten aanzien van de Bruinvis geen concrete ecologische relatie bestaat tussen de locatie van het windturbinepark Beaufort en de Natura 2000 gebieden waar de Bruinvis wordt beschermd, en de Natura 2000 gebieden zelf niet beïnvloed worden tijdens de bouwperiode is dit effect gezien de kleine omvang van het effect niet significant.

¹⁴ Tijdens de aanleg treedt per 72 uur maximaal gedurende 6 uur (2 x 3 uur) een toename van het geluidsniveau als gevolg van heien op (dit is 8,3 % van de tijd).

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Een vermindering van 1 à 2 geboortes per jaar voor de zeehondenpopulatie van het Deltagebied, zal de omvang van de totale, autonoom snel groeiende Nederlandse populatie niet negatief beïnvloeden. Daarnaast zal het bereiken van het in het aanwijzingsbesluit Voordelta opgenomen instandhoudingsdoel voor de zeehondenpopulatie in het Deltagebied niet verhinderd worden. De omvang van de Deltapopulatie wordt namelijk vooral bepaald door de immigratie en emigratie van en naar de Waddenzee.

Ook het effect betreffende de afname van de kwaliteit van het foerageergebied wordt als niet significant beoordeeld. Zeehonden hebben de mogelijkheid om tijdelijk naar andere, niet door heigeluid beïnvloede gebieden uit te wijken.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Interne accumulatie

De voorgenomen activiteit kan op verschillende manieren effect hebben op beschermde soorten en gebieden. In dat geval dient er binnen deze PB deze verschillende effecten opgeteld te worden. Het gaat hier *in concreto* om de effecten van de aanvaringen op de Kleine mantelmeeuw en de effecten van de vislarvenreductie op de Kleine mantelmeeuw. Voor Zwanenwater en Pettemerduinen komt de verwachte additionele sterfte door aanvaringen op 1,73%, boven de effectgrens van 1%. Na accumulatie met het effect van voedselreductie, 0,3%, komt het totale maximale effect op 2,03%.

Conclusie locatiespecifieke Passende Beoordeling

De effecten van aanleg en aanwezigheid van windturbinepark Beaufort heeft alleen een potentieel significant effect op het Natura 2000 gebied Zwanenwater en Pettemerduinen. Er zijn géén significant negatieve effecten op andere Natura 2000 gebieden.

Aanvulling op de Passende Beoordeling

Tijdens de toetsing hebben de initiatiefnemers een aanvulling op de passende beoordelingen aangeleverd¹⁵. Deze aanvulling bevat aanvullende informatie over de gevolgen voor de zeehondenpopulaties uit Natura 2000 gebieden.

De Commissie heeft specifiek gevraagd naar een onderbouwing van de gevolgen voor de instandhoudingsdoelen van de gewone en de Grijze zeehond in de Noordzeekustzone, Waddenzee en de Delta van de volgende twee vraagstukken:

- 1) Hoe beïnvloedt het heien de foerageermogelijkheden?
- 2) Hoe beïnvloedt het heien de dispersie van gewone en Grijze zeehonden naar de Delta (vanuit de Waddenzee maar ook elders)?

Foerageergedrag en verspreiding

Op basis van de rapporten die gebruikt zijn voor de MER-en en PB's voor de windparken op de Noordzee en recentere inzichten op grond van onderzoek dat in het kader van het (demonstratie) windpark OWEZ is verricht, is een model gemaakt dat een betrouwbaarder beeld van de verspreiding van de Gewone zeehond geeft. Uit dit model kan geconcludeerd worden dat de gradiënt van zeehondendichtheid erg steil is, met 0,1 tot meer dan 100 zeehonden per km² rondom de ligplaatsen en 0,0001 tot 0,00001 zeehond per km² op ca. 10 kilometer afstand.

¹⁵ De aanvulling is genaamd 'Nadere informatie effecten aanleg windparken op zeehonden NCP', 1 juni 2009.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Voor de Grijze zeehond geldt een vergelijkbaar verhaal, met twee voornaamste verschillen:

- de Grijze zeehond is minder gevoelig voor verstoring dan de gewone; de verstoringafstand en het verlies aan foerageergebied zal derhalve dan ook minder zijn;
- de foerageertochten en de daarbij afgelegde afstanden zijn beduidend groter bij de Grijze zeehond dan bij de Gewone zeehond.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Effecten van heien op foeragerende zeehonden

Volgens de PB's zouden voor de voorgenomen initiatieven voor de windparken in de tweede ronde 30 à 40 % van de zeehonden van de gemiddelde populatie in de Waddenzee binnen deze afstand komen. Als de avoidance afstand van 80 km aangehouden wordt en de dichtheden van het eerder genoemde OWEZ-onderzoek als uitgangspunt worden genomen, dan gaat het echter om een enkel procent van de Nederlandse zeehondenpopulatie. Gelet op het feit dat uit de OWEZ gegevens blijkt dat het om een toename van de foerageerdruk van (veel) minder dan een procent gaat, kan dan ook een significant effect op de instandhoudingsdoelstellingen voor de Gewone zeehond in de Voordelta, de Noordzeekustzone en de Waddenzee redelijkerwijs worden uitgesloten, voor zover dit het punt betreft van verlies van foerageergebied.

Voor de Grijze zeehond geldt dat, gezien de langere en verdere foerageertochten dan de Gewone zeehond, lagere gevoeligheid voor onderwatergeluid, vanwege de specifieke levenswijze in staat is om uit te wijken naar een groter foerageergebied en er hoge interactie is tussen de Britse en Nederlandse kolonies, tijdelijke verplaatsing door onderwatergeluid geen effecten zal hebben op de populaties en significante negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen voor deze soort in de Nederlandse N2000 gebieden daarom is uit te sluiten.

Verlies dispersiemogelijkheden en migratie naar de Deltawateren

Uit onderzoek blijkt dat, bij een worst-case scenario, kleine en tijdelijke beperking in de aanvoer van Gewone zeehonden niet tot een duurzame aantasting leidt van de mogelijkheid tot uitbreiding van de populatie in Deltawateren. Hierbij is het van groot belang op te merken dat de instandhoudingsdoelstelling voor de Deltawateren niet bereikt kan worden door een gebrek aan voldoende rust in het gebied. Verstoring door recreatie wordt daar als hoofdoorzaak gezien van de achterblijvende aantallen geboortes en grote sterfte van de pups aldaar. Met de inwerkingtreding van het beheerplan van de Voordelta is bovendien de autonome groei van de populatie Gewone zeehond mogelijk geworden. De verwachting is dat daarmee de afhankelijkheid van de migratie vanuit de Waddenzee zal verdwijnen.

Gezien het migratiegedrag van de Grijze zeehond, de sterke groei van de (meta)populatie, de grote foerageerafstanden en de lagere gevoeligheid van de soort voor onderwatergeluid is het niet aannemelijk dat deze soort beperkt zal worden in zijn behoud en ontwikkeling in de Voordelta, mede vanwege de goede uitwisselingsmogelijkheden met groeiende populaties in binnen- en buitenland.

3.4.4 Adviezen

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Advies Commissie m.e.r. omtrent het MER

De Commissie is van oordeel dat de essentiële informatie in het MER en de aanvulling daarop aanwezig is om het milieubelang een volwaardige plaats te kunnen geven in de besluitvorming.

De Commissie is het echter niet eens met de in de aanvulling getrokken conclusie ten aanzien van de (cumulatieve) effecten van onderwatergeluid op zeezoogdieren. Gezien de aanwezige kennisleemtes en onzekerheden in de effectbepalingen zijn, naar de mening van de Commissie, significante gevolgen niet met zekerheid uit te sluiten.

De Commissie adviseert bij de verdere besluitvorming over de vergunningverlening aandacht te besteden aan:

- de consequenties van bovenstaande gelet op het afwegingskader van artikel 6 van de Habitatrichtlijn.
- de mogelijkheden om mitigerende maatregelen in te zetten
- de monitoring van zeezoogdieren en de evaluatie van (cumulatieve) effecten

De Commissie adviseert bij de verdere besluitvorming gebruik te maken van de resultaten van het monitoring- en evaluatieprogramma verbonden aan het Offshore Windpark Egmond aan Zee (OWEZ, voorheen NSW).

Advies Commissie m.e.r. omtrent de PB

De Commissie toetst begin 2009 gelijktijdig 17 afzonderlijke initiatieven voor offshore windenergie op de Noordzee. Deze toetsingen bestaan uit een MER en een passende beoordeling. Voor een aantal van deze projecten heeft de Commissie eerder al een toetsingsadvies uitgebracht over het MER. Daarom toetst zij in die gevallen nu alleen de passende beoordeling. Hierbij wordt wel relevante informatie uit het MER betrokken. Tijdens de toetsing heeft WEOM een aanvulling op de passende beoordelingen aangeleverd. De Commissie heeft deze aanvulling betrokken bij de toetsing.

De Commissie heeft op 10 mei 2007 een toetsingadvies over het MER uitgebracht en toetst daarom in dit advies alleen de passende beoordeling en de aanvulling daarop. De Commissie acht de conclusies in de passende beoordeling en de aanvulling navolgbaar.

Zeezoogdieren en vislarven

Vanwege de complexiteit van de effectvoorspelling van onderwatergeluid en belangrijke kennisleemtes sluit de Commissie niet uit dat er wel belangrijke gevolgen op Grijze en Gewone zeehonden kunnen optreden. Gezien de tijdelijkheid van het effect (éénmalig en gedurende de minst gevoelige periode van de Grijze zeehond) meent de Commissie dat deze gevolgen niet leiden tot wezenlijke "aantasting van de natuurlijke kenmerken" van Natura 2000 gebieden door de effecten van heien.

De Commissie concludeert op basis van de beschikbare informatie dat voor de Gewone en de Grijze zeehond "aantasting van de natuurlijke kenmerken" van Natura 2000 gebieden wel uit te sluiten is, mits de heiwerkzaamheden beperkt blijven tot maximaal één heiseizoen (waarin het onderhavige windpark en mogelijk ook andere parken gebouwd kunnen worden) en in ieder geval de gevoelige periode van de Grijze zeehond gemedend wordt.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

De Commissie concludeert het volgende:

- Gewone zeehond: op basis van de huidige populatiegrootte, de instandhoudingsdoelstellingen en de informatie uit de aanvulling is "aantasting van de natuurlijke kenmerken" van Natura 2000 gebieden Noordzeekustzone en Waddenzee vooralsnog uit te sluiten. De Commissie verwacht op basis van de beschikbare informatie, dat een tijdelijke vermindering (gedurende maximaal één heiseizoen) van het aantal zeehonden dat de Natura 2000 gebieden in de Voordelta bereikt, geen "aantasting van de natuurlijke kenmerken" tot gevolg heeft;
- Grijze zeehond: mogelijk treden tijdelijke effecten op op de instandhoudingsdoelstellingen in Natura 2000 gebieden, maar die hebben geen "aantasting van de natuurlijke kenmerken" tot gevolg (uitgaande van maximaal één heiseizoen en heien buiten de periode december tot en met maart);
- Bruinvis: ondanks belangrijke onzekerheden, is wel de zekerheid verkregen dat er geen "aantasting van de natuurlijke kenmerken" in het Natura 2000 gebied Noordzeekustzone optreedt als gevolg van het heien op de Bruinvis. Het voornemen kan negatieve gevolgen hebben voor de zeer ongunstige staat van instandhouding van de Bruinvis op het Nederlands Continentaal Plat (de Bruinvis staat vermeld in bijlage IV van de Habitatrichtlijn);
- Vislarven: ondanks de onzekerheden in het model is het navolgbaar dat de passende beoordeling concludeert dat mortaliteit van vislarven niet leidt tot "aantasting van de natuurlijke kenmerken" van Natura 2000 gebieden.

Datum
26 juni 2009
Numer
WSV/152

Om te voorkomen dat door cumulatie met de gevolgen van een volgend heiseizoen alsnog "aantasting van natuurlijke kenmerken" kan optreden is het belangrijk te monitoren en de resultaten hiervan te toetsen alvorens met een volgende heiperiode te starten.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat met de maximale inzet van mitigerende maatregelen negatieve effecten van onderwatergeluid waarschijnlijk aanzienlijk te beperken zijn (voor al het onderwaterleven). Het gaat hierbij om:

- een combinatie van (innovatieve) technische maatregelen die de geluidsproductie tijdens het heien verminderen en
- het in gevoelige periodes uitsluiten van heiwerkzaamheden. De passende beoordeling geeft deze periode weer voor vislarven (december – juni).

De Commissie adviseert bovengenoemde mitigerende maatregelen bij de besluitvorming te betrekken.

Ten aanzien van het voorkomen van zeezoogdieren en de onzekerheden in de modellering van de verstoringafstanden adviseert de Commissie bij de besluitvorming uit te gaan van de in het toetsingsadvies genoemde hogere dichtheden en een 'worst-case'-scenario bij de modellering.

Daarnaast wil de Commissie de aandacht vestigen op een niet in het MER beschreven alternatieve funderingstechniek waarbij niet geheid hoeft te worden. Dit is de zogenaamde 'gravity base' fundering. Het toepassen van deze fundering geeft de zekerheid dat de natuurlijke kenmerken van Natura 2000 gebieden niet zullen worden aangetast, omdat de effecten veroorzaakt door heien niet optreden. Dit is voor de besluitvorming ook een relevant gegeven.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Vogels

De Commissie constateert dat de effecten op vogels in de passende beoordeling goed beschreven zijn. De Commissie concludeert op basis van de informatie in de passende beoordeling dat geen "aantasting van de natuurlijke kenmerken" van de Natura 2000 gebieden langs de Nederlandse kust optreden als gevolg van aanvaringen van Kleine mantelmeeuwen met het windpark.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Vanuit het wettelijk kader dient getoetst te worden aan bestaande windparken en aan reeds vergunde andere parken. In hoeverre verdere "aantasting van de natuurlijke kenmerken" van Natura 2000 gebieden langs de Nederlandse kust kan optreden, is afhankelijk van hoeveel en welke parken vergund zullen worden. Dit vormt daarmee een belangrijk aandachtspunt bij de besluitvorming over de te vergunnen parken. De Commissie adviseert bij de besluitvorming de cumulatieve effecten met de 16 andere initiatieven voor windturbineparken en de effecten door bestaand gebruik te betrekken bij de beoordeling.

Monitoring

De Commissie adviseert om bij het onderdeel vogels expliciet aandacht te besteden aan de gevolgen voor de Kleine mantelmeeuw.

Gezien de aanwezige kennisleemtes en onzekerheden in de effectbepaling, adviseert de Commissie het onderwatergeluid en de aanwezigheid en het gedrag van zeezoogdieren nauwgezet te monitoren zowel in de jaren voorafgaand aan de bouw (T0), tijdens de bouw vanaf het moment dat begonnen wordt met heien en na afloop van de bouw. Om te voorkomen dat in cumulatie "aantasting van natuurlijke kenmerken" optreedt, is het belangrijk te monitoren en de monitoringsresultaten te toetsen.

De Commissie adviseert de kennisontwikkeling ten aanzien van de mogelijke effecten van geluidemissies als gevolg van bodemonderzoek nauwlettend te volgen en als daar aanleiding toe is mitigerende maatregelen in de vergunningvoorschriften op te nemen.

Behalve voor offshore windpark Beaufort lopen er procedures voor diverse andere offshore windparken op het Nederlandse deel van de Noordzee, ook van andere initiatiefnemers. De Commissie is van mening dat het meerwaarde heeft de monitoringprogramma's van de diverse parken op elkaar af te stemmen, of liever nog in een gezamenlijke monitoring uit te voeren.

3.4.5 Overwegingen en conclusie bevoegd gezag

Algemeen

Door aan vergunningen het voorschrift met de heibeperking van 1 januari tot 1 juli te verbinden worden negatieve effecten van het heien zoveel mogelijk voorkomen. Door het opnemen van dit voorschrift worden voedselketeneffecten door de bouw van windturbinepark Beaufort, op de van juveniele vis afhankelijke vogelsoorten van Natura 2000 gebieden uitgesloten. Immers, door de vislarfsterte die optreedt op de locatie Beaufort ten gevolge van heiactiviteiten in juli zal dit pas tot een reductie in juveniele vis leiden nadat de jongen van de betreffende vogelsoorten de kolonie al hebben verlaten. Dat wil zeggen dat het broedsucces van deze vogelsoorten niet afhankelijk is van vislarfsterte die op de locatie Beaufort optreedt ten gevolge van heiactiviteiten in juli. Concreet gaat het om de soorten

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Kleine mantelmeeuw, Grote stern, Visdief, Noordse stern in de Natura 2000 gebieden Noordzeekustzone en Waddenzee, en de Natura 2000 gebieden in het Deltagebied (voor zover deze gebieden voor deze soorten zijn aangewezen). Mogelijk significante effecten op vogelsoorten van Natura 2000 gebieden, op zichzelf staand of in cumulatie, kunnen derhalve alleen optreden via aanvaringsslachtoffers.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Overwegingen omtrent Passende beoordeling

Het effect op het Natura 2000 gebied Zwanenwater & Pettermerduinen, betreft een effect van 2,03% additionele sterfte bij de Kleine mantelmeeuw.

In de passende beoordeling wordt gerekend met een populatie van 110 broedparen Kleine mantelmeeuwen, gemeten over de jaren 1999-2003.

Echter, in de laatste jaren (2003-2007) zijn er gemiddeld aanzienlijk minder broedparen aanwezig, te weten 26. Een dergelijke afname is niet meer te beschouwen als natuurlijke fluctuatie, maar wordt in zijn geheel toegeschreven aan de aanwezigheid van vossen¹⁶.

Afgezien daarvan wordt in de passende beoordeling beargumenteerd dat de bij iedere kolonie voorkomende *floaters*, de vrijgekomen plekken van gestorven dieren innemen waardoor het effect van additionele sterfte geen effect heeft op populatieniveau. Bij een, volgens de passende beoordeling, zeer laag percentage van 10% floaters, kan de populatie, 5.82% additionele sterfte aan. De 5.82% additionele sterfte is in dat geval te beschouwen als een soortspecifieke uitwerking van de 1% additionele sterfte van het ORNIS-criterium¹⁷. Bij een dergelijk effect wordt het herstellend vermogen van de populatie immers niet aangetast.

Het effect van windpark Beaufort van 2.03% additionele sterfte op het Zwanenwater & Pettermerduinen vormt daarmee geen inbreuk op het behoud van de omvang en de draagkracht van het gebied en is derhalve niet te beschouwen als een significant effect.

Overwegingen omtrent cumulatie

In de berekening van de cumulatieve effecten is rekening gehouden met de effecten van andere vergunningaanvragen voor windturbineparken, voor zover deze in behandeling zijn genomen en volledig zijn verklaard. De volgorde van cumulatie voor de opeenvolgende windturbineparken is bepaald aan de hand van de chronologische volgorde waarop de vergunningaanvraag volledig (MER en PB) was om in behandeling te nemen.

Reeds bestaande windturbineparken zijn bij de berekening van de cumulatieve effecten niet meegenomen. Effecten die deze bestaande windturbineparken afzonderlijk of tezamen met overige storende factoren op de te beschermen gebieden hebben, zijn in het MER, respectievelijk de passende beoordeling, benoemd als huidige situatie.

¹⁶ Uit: Bergkamp, P.Y. 2005. Landelijk soortenonderzoek broedvogels (kolonievogels). In SOVON nieuws uit de provincie Noord Holland 2005/1

¹⁷ Volgens dit criterium, opgesteld door het ORNIS comité, moet iedere additionele sterfte van minder dan één procent van de totale jaarlijkse sterfte aan de betrokken populatie (gemiddelde waarde) als niet significant worden beschouwd. Het Hof van Justitie gebruikt dit criterium als maatstaf om te beoordelen of sprake is van significantie (o.a. zaak C-79/03 (Commissie/Spanje)).

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Cumulatieve effecten zijn mogelijk op zowel vogels (aanvaringen) als zeezoogdieren (onderwatergeluid, voedselsituatie) en zijn in deze gevallen additief of minder dan additief; dat wil zeggen dat het cumulatieve effect de som van de afzonderlijke effecten of minder zal zijn.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Cumulatie zeezoogdieren

Verstoringseffecten op zeezoogdieren ten gevolge van heiactiviteiten kunnen cumuleren in zowel tijd als ruimte. De precieze gevolgen van de gecumuleerde effecten zijn niet bekend. In een *worst case* benadering is er van uitgegaan dat het verloren gebied niet alleen ontoegankelijk is tijdens het daadwerkelijke heien, maar dat Bruinvissen en zeehonden gedurende de gehele heiperiode geen gebruik maken van het gebied.

Bij zeehonden wordt er vanuit gegaan dat de afstand vanaf de heiplaats waarbinnen een gedragsreactie plaatsvindt maximaal 80 km kan bedragen. Ook deze verstoringafstand betreft een *worst case* aanname. Bij een cumulatief scenario waarbij meerdere parken per jaar worden gebouwd, en er niet of nauwelijks overlap in de ruimtelijke verstoring is, kan vrijwel het hele NCP verstoord worden. In het geval er binnen één kalenderjaar 2 parken worden gebouwd waarvan de verstoringcontouren niet of nauwelijks overlappen wordt ca 60% van het NCP verstoord voor zeehonden. Het voorgaande houdt in dat bij de aanleg van meerdere parken per jaar een groot deel van het NCP, gedurende de gehele heiperiode niet meer toegankelijk is voor zeehonden om te foerageren of voor andere activiteiten.

Gelet op de kennisleemtes die bestaan omtrent de verstoringseffecten door heiactiviteiten, het advies van de Commissie m.e.r. inzake de (cumulatieve) effecten van onderwatergeluid op zeezoogdieren en het belang van de in het kader van de Wbr te betrachten voorzorg, is het bevoegd gezag van mening dat een dergelijke grootschalige verstoring van het leef- en foerageergebied van zeehonden zoveel mogelijk voorkomen dient te worden. Hiertoe heeft het Bevoegd Gezag in de voorschriften bij de vergunningen opgenomen dat in het Nederlands deel van de Noordzee gedurende één bouwseizoen steeds één windturbinepark geheid mag worden. Hierdoor zal de genoemde 60% verstoring niet voorkomen.

Vanwege het voorkomen van effecten op de migratie van zwangere vrouwtjes van de Gewone zeehond in de periode januari – juni is het bevoegd gezag van mening dat in dit verband slechts voor één windturbinepark per kalenderjaar enkel in de periode juli-december geheid mag worden. Hiertoe heeft het bevoegd gezag voorschriften in dit besluit opgenomen. Als gevolg van de genoemde voorschriften worden grootschalige ruimtelijke verstoringen voor zeehonden binnen een kalenderjaar zoveel mogelijk beperkt.

Door het opnemen van de voorschriften in de vergunningen wordt cumulatie van effecten door het heien van windparken grotendeels voorkomen.

Er kan echter niet uitgesloten worden dat over meerdere jaren cumulatie plaatsvindt.

Wanneer meerdere jaren achter elkaar windparken gebouwd worden, kan de aanwas afkomstig van zeehonden uit andere gebieden over een langere periode verder afnemen, waardoor "aantasting van de natuurlijke kenmerken" van Natura 2000 gebieden kan optreden.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Om het effect van heien op de aanwas door immigratie van zeehonden uit andere gebieden inzichtelijk te maken, zal in de vergunningen een uitbreiding van al bestaand zenderonderzoek worden voorgeschreven. Ook zullen resultaten worden betrokken uit de overige lopende monitoringsprogramma's naar zeehonden op het NCP.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Cumulatie vogels

Cumulatie kan optreden door de cumulatie van het aantal aanvaringsslachtoffers en de cumulatie van het effecten op de voedselsituatie tengevolge van de effecten op vislarven.

Met betrekking tot aanvaringsslachtoffers kunnen alleen de effecten op de Kleine mantelmeeuw en de Jan van Gent cumuleren. Ook gecumuleerd is het effect op de Jan van Gent niet significant (maximaal 0.21 % additionele sterfte voor Helgoland). Het cumulatieve effect op de Kleine mantelmeeuw voor wat betreft het aanvaringsrisico, met daarbij inbegrepen de uitvoeringsvoorschriften van West Rijn (72 in plaats van 79 turbines), bedraagt voor het Zwanenwater & Pettemerduinen 3.17%, voor Texel 0.80%, voor het Krammer-Volkerak 1.22% en het Veerse Meer 0.77 %. Voor de andere Natura 2000 gebieden is er geen sprake van cumulatie.

Met betrekking tot de voedselsituatie geldt dat er voor de Kleine mantelmeeuw sprake kan zijn van een gecumuleerd effect op de Natura 2000 gebieden Zwanenwater & Pettemerduinen, Texel, Vlieland, Waddenzee en de Delta (Krammer- Volkerak en Veerse Meer). Deze effecten komen met de uitvoeringsvoorschriften van West Rijn, Breeveertien II en Beaufort inbegrepen, overeen met 0.18% additionele sterfte voor Zwanenwater & Pettemerduinen, Texel, Vlieland en Waddenzee en 0.23% additionele sterfte voor de gebieden in de Delta. Dat betekent dat er tengevolge van de voedselsituatie alleen geen significante effecten op de kolonies van de Kleine mantelmeeuw zijn. De gecumuleerde additionele sterfte ten gevolge van aanvaringsslachtoffers en voedselsituatie op de verschillende kolonies Kleine mantelmeeuwen bedraagt 0.98% voor Texel, 1.00% voor het Veerse Meer, 1.45% voor het Krammer Volkerak en 3.35% voor het Zwanenwater.

In de passende beoordeling wordt beargumenteerd dat de bij iedere kolonie voorkomende floaters, de vrijgekomen plekken van gestorven dieren innemen waardoor het effect van additionele sterfte geen effect heeft op populatieniveau. Bij een, volgens de passende beoordeling, zeer laag percentage van 10% floaters, kan de populatie, 5.82% additionele sterfte aan. De 5.82% additionele sterfte is in dat geval te beschouwen als een soortspecifieke uitwerking van de 1% additionele sterfte van het ORNIS-comite. Bij een dergelijk effect wordt het herstellend vermogen van de populatie immers niet aangetast. Het gecumuleerde effect van 3,35% additionele sterfte op het Zwanenwater & Pettemerduinen vormt daarmee geen inbreuk op het behoud van de omvang en de draagkracht van het gebied en is derhalve niet te beschouwen als een significant effect.

Uit de passende beoordeling blijkt dat de kolonie in het Krammer Volkerak zich momenteel op het instandhoudingsdoel bevindt. 1.45% additionele sterfte komt overeen met 2,02 dieren per jaar. Dat betekent dat voor de gehele levensduur van het park (20 jaar) er in het meest ongunstige geval 40.40 vogels van deze kolonie

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

verdwijnen. In de passende beoordeling wordt beargumenteerd dat de bij iedere kolonie voorkomende floaters, de vrijgekomen plekken van gestorven dieren innemen waardoor het effect van additionele sterfte geen effect heeft op populatieniveau. Bij een, volgens de passende beoordeling, zeer laag percentage van 10% floaters gaat het bij de kolonie in het Krammer Volkerak om 162 dieren. Het instandhoudingsdoel van 810 broedparen komt gegeven dit aantal floaters rondom de kolonie dus niet in gevaar. Op grond van het voorgaande wordt geconcludeerd dat in het licht van de instandhoudingsdoelen voor de Natura 2000 gebied Krammer Volkerak er geen significante effecten zullen optreden.

Datum
26 juni 2009
Numer
WSV/152

De passende beoordeling geeft aan dat het aantal broedparen Kleine mantelmeeuwen in de kolonie van het Veerse Meer lager (590) is dan het instandhoudingsdoel (700). Deze getallen zijn gebaseerd op de jaren 1999-2004. Uit de meest recente tellingen door Rijkswaterstaat (2007) blijkt dat er in de periode 2003-2007 gemiddeld 860 broedparen aanwezig waren en dat de kolonie in het Veerse Meer zich daarmee boven het instandhoudingsdoel bevindt. Een cumulatieve additionele sterfte van 1,00% ten gevolge van Beaufort, Breeveertien II en West Rijn is niet als significant effect te beschouwen en het instandhoudingsdoel komt daarom niet in gevaar.

Het effect op de Grote stern tengevolge van de voedselsituatie is in cumulatie met West Rijn en Breeveertien voor de Natura 2000 gebieden ten noorden van IJmuiden waar beschermde gebieden zijn voor deze soort, maximaal 0.27% additionele sterfte. Voor Gebieden in de Delta is dit maximaal 0.31% additionele sterfte. Voor de Visdief is dit respectievelijk 0.21% en 0.30% additionele sterfte. Voor de Noordse stern is dit respectievelijk 0.1% en 0.15% additionele sterfte.

Overwegingen omtrent nieuw aangemelde Natura 2000 gebieden

Onder de Habitatrichtlijn zijn op 22 december 2008 de Kustzee ten Noorden van Bergen, de Vlake van Raan, de Doggersbank en de Klaverbank aangemeld. Deze gebieden zijn aangemeld om redenen van het voorkomen van een aantal habitattypen (riffen zandbanken), zeezoogdieren (Bruinvis, zeehonden) en diadrome vissen (prikken, elft en fint). Bovenstaande gebieden staan nog niet op de communautaire lijst.

Uit de passende beoordeling blijkt dat op basis van de analyses die zijn uitgevoerd voor de andere dan bovengenoemde, voor dit gebied relevante Natura 2000 gebieden, significante effecten voor zeezoogdieren kunnen worden uitgesloten. De Doggersbank en de Klaverbank bevinden zich buiten de 80 km contour van het windpark; voor de twee andere gebieden geldt dat de effecten van onderwatergeluid door heien van tijdelijke aard zijn terwijl onderwatergeluid tijdens de exploitatiefase van zeer beperkte aard is. De aantallen van de aangewezen vissoorten in de gebieden zijn laag. Significante effecten op de populatie kunnen worden uitgesloten.

Overwegingen omtrent advies Commissie m.e.r.

Bevoegd gezag heeft kennis genomen van het advies van de Commissie met betrekking tot het MER en de Passende Beoordeling van windturbinepark Beaufort. Bevoegd gezag neemt het advies van de Commissie grotendeels over, maar verschilt van inzicht met betrekking tot de volgende punten:

- Het MER gaat voor de Bruinvis uit van dichtheden en een verstoringsafstand die te laag zijn voor een situatie tijdens de bouw. Mede gezien de zeer

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

ongunstige staat van instandhouding van de Bruinvis binnen het NCP is deze onderschatting een belangrijk aandachtspunt bij de besluitvorming.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Bevoegd gezag deelt de conclusie van de Commissie dat de landelijke staat van instandhouding voor Bruinvissen zeer ongunstig is. Bij de Passende beoordeling is gebruik gemaakt van de gegevens uit SCANS II, deze gegevens daterend uit 2005, worden aangemerkt als meest representatief voor de huidige situatie. Bevoegd gezag kent de opvatting over hotspots en seizoensmigratie, maar er is onvoldoende feitelijke onderbouwing om hier andere dichtheidscijfers op te baseren.

De theoretische vermijdingsafstand waarvan in de Passende Beoordeling wordt uitgegaan wordt ondersteund door empirische waarnemingen in het veld. Het bevoegd gezag ziet dan ook geen aanleiding om van een andere verstoringafstand en dichtheidspercentages uit te gaan.

Het deel van de Noordzee dat tijdens de bouwphase van het windpark windturbinepark Beaufort tot een reactie bij Bruinvissen zou kunnen leiden, vormt normaliter het leefgebied voor ongeveer 180 Bruinvissen (uitgaande van een dichtheid van 0,4 per km²). Dit betreft ongeveer 0,12% van het maximale aantal, in het Zuidelijk deel van de Noordzee voorkomende Bruinvissen en 0,04 tot 0,06 % van het aantal in de hele Noordzee. Dit is op populatieniveau een dermate klein effect dat effecten op het aantal, op het NCP voorkomende Bruinvissen kunnen worden uitgesloten.

- De Commissie stelt dat de toetsing aan de bestaande parken Prinses Amalia en OWEZ een belangrijk aandachtspunt vormt voor de besluitvorming. De Commissie adviseert bij de besluitvorming de effecten door bestaand gebruik te betrekken bij de beoordeling.

In het MER is bij de cumulatie rekening gehouden met de realisatie van andere windturbineparken met een gezamenlijk vermogen van tenminste 1000 MW, inclusief de reeds vergunde windturbineparken Prinses Amalia en OWEZ. Conclusies uit het MER zijn door het bevoegd gezag betrokken bij de besluitvorming. In de Passende Beoordeling zijn deze parken niet beschouwd als plannen of projecten in de zin van de Habitatrichtlijn, maar als bestaand gebruik meegenomen. Bevoegd gezag is samenvattend van mening dat toetsing aan de bestaande windparken ruimschoots onderdeel uitmaakt van de besluitvorming.

Conclusie bevoegd gezag omtrent ecologie

Met betrekking tot de onderwerpen besproken in de Passende Beoordeling is de conclusie van het bevoegd gezag dat de effecten van het windturbinepark Beaufort, gegeven de consequente manier waarop de zogenaamde 'worst case' wordt toegepast, op zichzelf staand niet significant zijn.

Tijdens de effectbeschrijving van het MER zijn leemtes in kennis geconstateerd met betrekking tot de milieu-effecten van de aanleg, aanwezigheid en verwijdering van het windmolenpark Beaufort.

Bevoegd gezag heeft op basis van de Passende Beoordeling en de stukken die ter aanvulling hierop zijn binnengekomen, voldoende inzicht in de aard en omvang van deze effecten verkregen om tot een besluit te komen. In navolging van het advies van de Commissie is er daarnaast een pakket aan monitoring- en evaluatievoorschriften opgesteld.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Onderzocht is of het project tezamen met andere plannen of projecten significante effecten heeft op de instandhouding van de beschermde gebieden.

De effecten van Beaufort die cumuleren met de effecten van andere vergunde windmolenparken zijn in het kader van dit besluit overwogen. Hierbij is rekening gehouden met de uitkomsten van de Passende Beoordeling voor deze parken, inclusief de beperkingen die aan de vergunningen worden verbonden.

Hieruit volgt dat significante effecten uitgesloten kunnen worden.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Uit artikel 3 lid 2 van de Wbr volgt dat rekening dient te worden gehouden met de bescherming van belangen van andere dan waterstaatskundige aard, voor zover daarin niet reeds is voorzien bij of krachtens andere wet. Hier wordt met name bedoeld op belangen ten aanzien van natuur en milieu (ecologie). Bij de beoordeling van de aanvraag is derhalve bekeken of de activiteit niet leidt tot onaanvaardbare gevolgen voor het milieu. Uit artikel 1 lid 2 van de beleidsregels volgt dat onder milieu ook natuur wordt verstaan.

Het bevoegd gezag houdt bij de onderhavige besluitvorming rekening met de bepalingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn.

Het bevoegd gezag is géén onderzoeksresultaten of andere gegevens bekend waaruit het tegendeel blijkt en ziet daarom geen reden om de door de aanvrager ingediende Passende Beoordeling in twijfel te trekken. Op grond daarvan staan op dit moment de bepalingen van de Habitat- en Vogelrichtlijnen een positief besluit ten aanzien van de effecten van het windturbinepark Beaufort op Natura 2000 gebieden niet in de weg.

3.4.6 Maatregelen en voorschriften

Voorschriften

Gelet op het belang van de vislarven voor de voedselketens op de Noordzee en de in het kader van de Wbr te betrachten voorzorg, is het bevoegd gezag van mening dat de negatieve effecten van het heien zoveel mogelijk voorkomen dienen te worden.

Het bevoegd gezag is van mening dat in dit verband in de onderzochte periode, te weten 1 januari tot 1 juli, geen heiwerkzaamheden mogen plaatsvinden.

Het bevoegd gezag verbindt aan deze vergunning een voorschrift op grond waarvan niet geheid mag worden in de periode van 1 januari tot 1 juli teneinde de effecten van het heien op het transport van vislarven naar de Waddenzee en de Voordelta zoveel mogelijk te beperken. (Zie voorschrift 6 lid 5.)

Met het voorschrift worden significante voedselketeneffecten als gevolg van de bouw van windturbinepark Brown Ridge Oost, voor juveniele vislarven afhankelijke vogelsoorten van Natura 2000 gebieden, uitgesloten. Concreet gaat het hier om de soorten Kleine mantelmeeuw, Grote stern, Visdief, Noordse stern in de Natura 2000 gebieden Noordzeekustzone en Waddenzee, en de Natura 2000 gebieden in het Deltagebied (voor zover deze gebieden voor deze soorten zijn aangewezen). Doordat dit voorschrift is opgenomen wordt tevens een effect van de bouw van het windturbinepark Brown Ridge Oost, op de aanwas van de populatie van de Gewone zeehond nagenoeg uitgesloten.

Gelet op de gehanteerde norm voor aanvaardbaar effect in termen van verstoring van zeezoogdieren in Natura 2000 gebieden is het bevoegd gezag van mening dat effecten boven deze norm voorkomen dienen te worden. Het bevoegd gezag

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

verbindt aan deze vergunning het voorschrift dat op de Noordzee gedurende één bouwseizoen één windturbinepark geheid mag worden. (Zie voorschrift 6 lid 6 en verder.)

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Met het voorschrift worden verstoringseffecten op zeezoogdieren in Natura 2000 gebieden binnen aanvaardbare normen gehouden.

Monitoring- en evaluatieprogramma

In het MER worden kennisleemtes aan de orde gesteld. Door in het kader van het MER en de Passende Beoordeling consequent 'worst case' analyses toe te passen is voor deze vergunning de zekerheid verkregen dat er geen significante effecten op zullen treden.

Gelet op de in het MER beschreven kennisleemtes, de overwegingen ten aanzien van de ecologie en de inschatting van effecten van toekomstige ontwikkelingen van windturbineparken op zee, is het bevoegd gezag tot de conclusie gekomen dat een monitoring- en evaluatieprogramma voorgeschreven dient te worden. Hiertoe is een voorschrift met bijlagen in deze vergunning opgenomen.

Het bevoegd gezag behoudt het recht om, na overleg met de initiatiefnemer, op grond van voortschrijdend inzicht wijzigingen in de voorschriften aan te brengen evenals wijzigingen in de (bestuurlijke) organisatie, financieringsstructuur en opzet van het Monitorings- en Evaluatieprogramma.

Als resultaten van Monitorings- en Evaluatieprogramma's van derden cq onderzoeken van kennisinstituten hiertoe aanleiding geven kan het bevoegd gezag besluiten de voorschriften ten aanzien van de desbetreffende aspecten aan te passen. Het bevoegd gezag behoudt het recht om het Werkplan/Uitvoeringsplan te toetsen aan de meest recente inzichten, dus inclusief voortschrijdend inzicht, en, indien daartoe aanleiding is, aanvullende voorschriften en mitigerende maatregelen te eisen.

Ook de vergunninghouder kan verzoeken om op basis van voortschrijdend inzicht, aanpassingen te doen in het Monitorings- en Evaluatieprogramma.

3.5 Meest Milieuvriendelijke Alternatief

Het bevoegd gezag constateert dat de aanvrager als voorkeursalternatief niet heeft gekozen voor het Meest Milieuvriendelijk Alternatief (MMA). Afgezien van de vraag of een compacte variant van 5 MW turbines, gelet op de hoge aanvaringsrisico's voor vogels, wel als meest milieuvriendelijke alternatief beschouwd zou kunnen worden komt het bevoegd gezag op basis van de afweging in paragrafen 3.1-3.4 van dit besluit tot de conclusie dat het aangevraagde voorkeursalternatief geen wezenlijk negatieve gevolgen heeft voor het milieu. Het voorkeursalternatief is daarom een aanvaardbaar alternatief.

3.6 Eindconclusie bevoegd gezag

Het bevoegd gezag komt op basis van de overwegingen met betrekking tot de effecten op scheepvaartveiligheid, luchtvaartveiligheid, mijnbouw en ecologie tot de conclusie dat voor het windturbinepark Beaufort een vergunning onder beperkingen en voorwaarden kan worden verleend aan de aanvrager.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

De beperkingen ten behoeve van de scheepvaartveiligheid zijn beschreven onder paragraaf 3.1.5 en bijbehorende voorschriften en bijlagen. De voorwaarden ten behoeve van de luchtvaartveiligheid zijn beschreven onder paragraaf 3.2.5 en bijbehorende voorschriften en bijlagen. De voorwaarden ten behoeve van de mijnbouw zijn beschreven onder paragraaf 3.3.4 en bijbehorende voorschriften en bijlagen. De voorwaarden ten behoeve van ecologie zijn beschreven in paragraaf 3.4.6 en bijbehorende voorschriften en bijlagen.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Hetgeen in het inrichtingsplan, verlichtingsplan, onderhoudsplan, veiligheids- en calamiteitenplan, verwijderingsplan, en in het monitoring- en evaluatieplan is gesteld als werkwijze c.q. onderzoek dient daadwerkelijk conform de door de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Dienst Noordzee of andere bevoegde instanties verleende goedkeuring te worden uitgevoerd. Indien de vergunninghouder geen gevolg geeft aan de verplichting om de plannen na te komen, handelt zij daarmee in strijd met de vergunning (-voorschriften). Indien uit de rapportage dan wel uit toezicht blijkt dat geen of onvoldoende onderzoek heeft plaatsgevonden naar de effecten van de vergunde activiteiten, bestaat aanleiding om bestuursrechtelijke dan wel strafrechtelijke instrumenten in te zetten. In de Wet beheer rijkswaterstaatswerken in samenhang gezien met hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht, is de grondslag voor bestuursrechtelijk optreden vastgelegd.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

4) BESLUIT

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat is voornemens op grond van de opgenomen overwegingen aan NV Nuon Duurzame Energie, Spaklerweg 20, 1096 BA, Amsterdam, Nederland, verder te noemen 'de vergunninghouder', vergunning onder beperkingen en voorwaarden te verlenen op grond van artikel 2 van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken. De vergunning betreft de aanleg, het in stand houden en verwijderen van het windturbinepark 'Windpark Beaufort' op het Nederlands Continentaal Plat en de aanleg, het in stand houden en het verwijderen van kabelleidingen ten behoeve van voornoemd windturbinepark op het Nederlands Continentaal Plat, in de territoriale wateren en op het land tot aan de duinvoet.

Als beperking op de aanvraag wordt de zuidzijde van het park dat gelegen is in de separatietoneel van het VSS Maas Noord geweigerd.

Als opschortende voorwaarde kunnen de windturbines binnen een cirkel van 5 NM vanaf het middelpunt van platform P15-ACD niet eerder geplaatst worden dan dat dit platform verwijderd is.

De vergunning geldt vanaf publicatie van het definitieve besluit tot 20 jaar na de aanvang van de bouwperiode plus de tijd die nodig is voor de verwijdering van het werk en de bekabeling naar land, met daaraan verbonden de hierna volgende voorschriften. De voorschriften maken integraal onderdeel uit van deze vergunning.

Hoogachtend,

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
het Hoofd van de Afdeling Vergunningverlening
Rijkswaterstaat dienst Noordzee

Dhr. Ir. A.J.M. Geurts van Kessel

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

VOORSCHRIFTEN

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Voorschrift 1. Begripsbepalingen

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a) 'het bevoegd gezag', de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat (voor het gedeelte zeewaarts vanaf 1 km uit de laag-laag-waterlijn (LLWS), vertegenwoordigd door de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noordzee (adres: Lange Kleiweg 34, Postbus 5807, 2280 HV Rijswijk (Z-H), voor het gedeelte landwaarts vanaf die 1 km uit de laag-laag-waterlijn en tot aan de duinvoet, vertegenwoordigd door de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Holland (adres: Toekanweg 7, Postbus 3119, 2001 DC Haarlem).
- b) 'de aanvraag', de aanvraag van 12 mei 2006 voor een vergunning voor het oprichten, het in stand houden en het verwijderen van het windpark 'Beaufort'. De vergunningsaanvraag bestaat uit:
 1. Brief d.d. 12 mei 2006 (kenmerk: 25013/JD/06/01a), Indiening Wbr vergunningaanvraag en MER offshore Windpark Katwijk;
 2. Document: Wbr vergunningaanvraag;
 3. Document: Milieu Effect Rapport Offshore Windpark Katwijk;
 4. Bijlage III: Oprichtings- en constructieplan;
 5. Bijlage IV: Verlichtingsplan;
 6. Bijlage V: Veiligheids- en Calamiteitenplan;
 7. Contingency Plan Windpark Katwijk (Engelstalige equivalent van Calamiteitenplan);
 8. Bijlage VI: Onderhoudsplan;
 9. Bijlage VIIB: Certificaat en ontwerpdocumenten (vertrouwelijk);
 10. Bijlage VIII: Coördinaten Windpark Katwijk;
 11. Brief d.d. 10 juli 2006 (kenmerk 25013/JD/06/01b), Indiening Addendum Wbr vergunningaanvraag en MER Katwijk;
 12. Document: 'Windpark Katwijk – Addendum, Wbr vergunningaanvraag en MER', inclusief bijlagen;
 13. Bijlage 2, Rapport Near Shore Windpark, Reference Turbine Foundation, (vertrouwelijk);
 14. Brief d.d. 31 augustus 2006 (kenmerk: 25013/MD/06/Wbr04), Indiening Addendum II Wbr vergunningaanvraag en MER offshore Windpark Katwijk;
 15. Document: 'Offshore Windpark Katwijk Milieueffectrapport, Addendum II';
 16. Brief d.d. datum 28 september 2006 (kenmerk: 25013/02b/JD/KW) Indiening aanvulling op Addendum II Wbr vergunningaanvraag en MER offshore Windpark Katwijk;
 17. Document: 'Windpark Katwijk aanvulling op Addendum II';
 18. Brief d.d. 13 oktober 2006 (kenmerk 25013/02c/JD/KW), Indiening aanvulling II op Addendum II Wbr vergunningaanvraag en MER offshore Windpark Katwijk;
 19. Document: 'Windpark Katwijk Deelrapport cumulatieve effecten aanvulling II op Addendum II';
 20. Brief d.d. 30 maart 2007 (kenmerk: 25013/JD/07/01), Indiening Aanvullingen nadere uitwerking natuurbescherming MER offshore Windpark Katwijk;
 21. Document: Nadere uitwerking natuurbescherming MER offshore Windpark Katwijk;

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

22. Brief d.d. 27 april 2007 (kenmerk: 25013/JD/07/02), Indiening nieuwe ontwerpdocumenten en certificaten offshore Windpark Katwijk (vertrouwelijk);
23. Brief d.d. 16 februari 2009 (kenmerk JD/20090023), Indiening Passende beoordeling offshore Windpark Katwijk;
24. Document: Passende beoordeling offshore Windpark Katwijk, d.d. 6 januari 2009.
25. Brief d.d. 27 februari 2009 (kenmerk: 20090027), Indiening aanvullende gegevens (helikopterverkeer) bij Wbr aanvraag offshore Windpark Katwijk;
26. Document: Nadere onderbouwing met betrekking tot helikopterveiligheid d.d. 18 februari 2009.
- c) 'het werk', een windturbinepark, genaamd 'Beaufort', bestaande uit maximaal 114 windturbines, één transformatorstation en de kabels tussen de windturbines onderling en tussen het transformatorstation. De windturbines zijn van de 3 MW klasse. Elke windturbine is geplaatst op een fundering bestaande uit een monopaal. Eén en ander is nader beschreven in de aanvraag;
- d) 'de bekabeling naar land', één hoogspanningskabel vanaf het transformatorstation naar land tot aan de duinvoet, IJmuiden. Eén en ander is nader beschreven in de bij deze vergunning behorende aanvraag;
- e) 'de bouwperiode', de periode vanaf het eerste moment dat de bodem in beroering gebracht wordt door plaatsing van het werk dan wel de bekabeling naar land tot aan het begin van de operationele periode;
- f) 'de operationele periode', de periode vanaf het eerste moment dat elektriciteit van het werk door de bekabeling naar land gaat tot aan het begin van de verwijderperiode;
- g) 'de verwijderperiode', de periode vanaf het begin van demontage van het werk tot de totale verwijdering van het werk;
- h) De combinatie van de bouw- en operationele periode als genoemd onder e en f, mag op grond van dit besluit niet langer dan 20 jaar duren, tenzij het bevoegd gezag na een gemotiveerd verzoek hiertoe anders beslist;
- i) 'de contactambtenaar', de voor deze vergunning aangewezen ambtenaar werkzaam bij de afdeling Vergunningverlening van Rijkswaterstaat dienst Noordzee en voor het eerst in de aanbiedingsbrief bij deze vergunning gespecificeerd, te bereiken via het algemene nummer telefoon 070-33 66 600. Buiten kantooruren is Rijkswaterstaat dienst Noordzee bereikbaar via het Hydro Meteo Centrum Nederland (HMCN) 070-33 66 800 en/of faxnummer 070-39 51 724.
- j) 'de handhavingsambtenaar', de voor deze vergunning aangewezen ambtenaar werkzaam bij de afdeling Handhaving van Rijkswaterstaat dienst Noordzee en voor het eerst in de aanbiedingsbrief bij deze vergunning gespecificeerd, te bereiken via de hierboven onder i genoemde contactgegevens;
- k) 'de Kustwacht', het Kustwachtcentrum, Postbus 10000, 1780 CA Den Helder, telefoon: 0900 - 0111 (alarmnummer) of 0223 - 542300 / 542603 (Duty Officer), fax 0223 - 658358, marifoon VHF 16, verdere informatie te vinden op website: www.kustwacht.nl;
- l) 'schriftelijk', per brief, per fax of per e-mail.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Voorschrift 2. Aanvraag

1. Alle activiteiten dienen conform de aanvraag te worden uitgevoerd, tenzij de aan deze vergunning verbonden voorschriften anders bepalen.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

2. Wijzigingen in de in lid 1 genoemde documenten dienen schriftelijk te worden gemeld aan het bevoegd gezag, welke vervolgens zal beoordelen of aanleiding bestaat de vergunning te wijzigen.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Voorschrift 3a. Plaatsbepaling en vormgeving (Zie figuur 6)

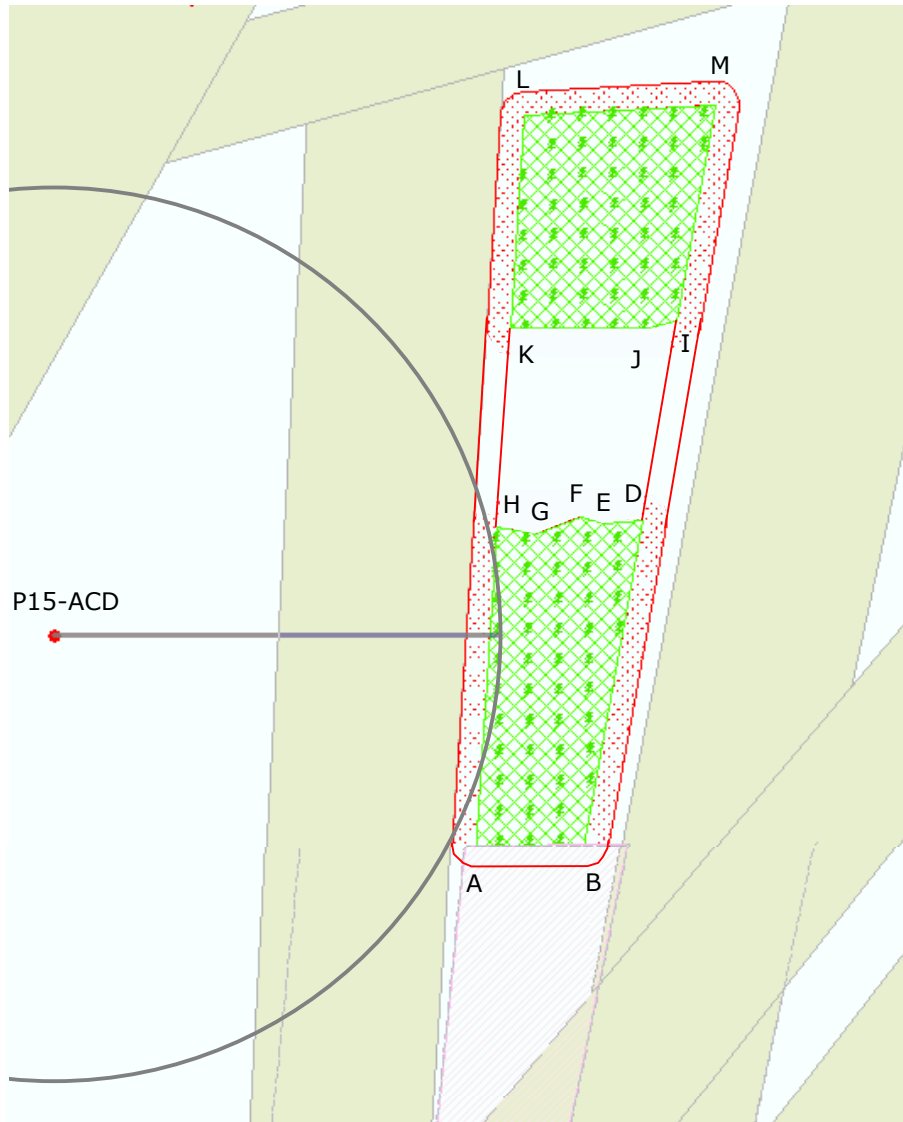
1. Het werk, exclusief de kabels in de territoriale zee en van de territoriale zee tot aan de duinvoet is gelegen op het Nederlands deel van het continentaal plat en bevindt zich binnen de volgende posities (op basis van UTM zone 31 ED50):

	UTM zone 31 ED50	
	X-coördinaat	Y-coördinaat
A	564460	5789470
B	566711	5789502
D	566659	5796345
E	567099	5796209
F	567906	5796278
G	566147	5786313
H	564880	5784803
I	568633	5800394
J	568015	5800253
K	565182	5800248
L	565478	5804672
M	569430	5804906

2. De windturbines en het transformatorstation zijn gesitueerd zoals aangegeven in figuur 6.
3. Niet eerder kunnen windturbines geplaatst worden binnen een cirkel van 5 NM vanaf het middelpunt van platform P15-ACD dan dat deze platforms verwijderd zijn of aangetoond kan worden dat het aantal helikoptervluchten zodanig is afgenomen dat deze redelijkerwijs niet meer belemmerd zouden worden. Voorafgaand aan de bouw van deze turbines dient zij een gewijzigd inrichtingsplan ter goedkeuring in te dienen bij het bevoegd gezag.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Figuur 6: Windturbinepark Beaufort zoals vergund gaat worden, dit is 'het werk' zoals bedoeld in lid 1 van dit voorschrift. Binnen de 5 NM rondom platform P15-ACD mogen geen windturbines geplaatst worden zolang dit platform aanwezig is, conform lid 3 van dit voorschrift.

4. Het tracé van de bekabeling naar land dient te lopen vanaf het windturbinepark Beaufort naar IJmuiden, zoals aangegeven op de bij deze vergunning behorende tekening NZWS-2009-0075 (zie bijlage 2).
5. Rondom het park wordt een veiligheidszone ingesteld van 500 meter conform de Beleidsregels 'Toepassing van de Wbr op installaties in de EEZ' (Staatscourant 29 december 2004, nr. 252).

Voorschrift 3b. Afsluiting corridor

- 1) De corridor tussen het noordelijk en zuidelijk deel van het windturbinepark dient te worden afgesloten voor scheepvaartverkeer.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

- 2) Indien vergunninghouder, ter invulling van het in lid 1 bepaalde, windturbines wenst te plaatsen in de corridor, zal hiertoe een schriftelijk verzoek worden ingediend bij het bevoegd gezag. In afwijking van het bepaalde in voorschrift 3a kan het bevoegd gezag aan dit verzoek goedkeuring verlenen, voor zover:
 - a. in afwijking van de richtlijnen voor het ontwikkelen van een kabelroute, het onderhoud en beheer van de in de corridor gelegen kabels en leidingen door derden redelijkerwijs mogelijk blijft;
 - b. er geen sprake is van verslechtering van de ecologische effecten ten gevolge van de effecten van de bouw, exploitatie en verwijdering van windturbines in de corridor in vergelijking tot die ecologische effecten zoals beschreven in het MER en de Passende beoordeling;
 - c. het plaatsen van de windturbines de veiligheidssituatie voor het scheepvaartverkeer van/naar Rotterdam bevordert;
- 3) Een verzoek van de vergunninghouder als bedoeld in lid 2 wordt schriftelijk ingediend bij het bevoegd gezag en gaat vergezeld van:
 - a. een inrichtingsplan voorzien van aantal en plaats van de windturbines in de corridor met daarin opgenomen de aanduiding van de ligging van de kabels en leidingen.
 - b. een certificaat van het ontwerp van de windturbines volgens het inrichtingsplan, afgegeven door een bij de Raad van Accreditatie aangesloten certificeringsbureau.
 - c. een onderhoudsplan.
 - d. een veiligheidsplan.
 - e. een verlichtingsplan.
 - f. een calamiteitenplan.
 - g. de beoogde gebruiksduur.
 - h. een verwijderingsplan.
 - i. een onderbouwing van de ecologische effecten.
 - j. een verklaring van geen bezwaar van de beheerders van de liggende kabels en leidingen, inclusief een weergave van gemaakte afspraken ten aanzien van onderhoud door de beheerder aan die kabels en leidingen.
- 4) Vergunninghouder dient een verzoek als bedoeld in lid 2 zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk 9 maanden voor indiening van het definitieve inrichtingsplan als bedoeld in voorschrift 9, ter goedkeuring te hebben voorgelegd aan het bevoegd gezag.
- 5) Het besluit tot goedkeuring is een besluit als bedoeld in artikel 1:3 Algemene wet bestuursrecht, waarop de bepalingen van bezwaar en beroep van toepassing zijn.
- 6) Ter uitvoering van het bepaalde in lid 1 of lid 2 wordt overeenkomstig aansluiting gezocht bij voorschrift 6.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Voorschrift 4. Onderwateropname van de zeebodem voorafgaand aan de bouw

1. Tenminste 9 maanden voorafgaand aan de bouwperiode maakt de vergunninghouder een onderwateropname ('site survey') van de zeebodem op de locatie van het werk om te bepalen of de bodem vrij is van obstakels.
2. Uiterlijk 3 maanden voordat het in het eerste lid bedoelde onderzoek wordt uitgevoerd, dient de vergunninghouder bij het bevoegd gezag een schriftelijk voorstel hiertoe in. Dit voorstel dient te voldoen aan de uitgangspunten voor hydrografisch meetwerk conform de richtlijn van de International Hydrographic Organization (IHO) order 1 S44.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

3. Het in het voorgaande lid beschreven onderzoeksvoorstel dient ter goedkeuring voorgelegd te worden aan het bevoegd gezag.
4. Alleen wanneer de onderwateropname is uitgevoerd conform het goedgekeurde voorstel, is er sprake van een geldige onderwateropname.
5. Binnen 3 maanden na beëindiging van de onderwateropname, doch uiterlijk 6 maanden voor aanvang van de bouwperiode, stuurt de vergunninghouder het bevoegd gezag een volledige schriftelijke eindrapportage van de onderwateropname.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Voorschrift 5. Onderzoek bodemgesteldheid

1. Tenminste 9 maanden voorafgaand aan de bouwperiode voert de vergunninghouder een gedetailleerd onderzoek uit naar de bodemgesteldheid en bodemvormen ter plaatse van alle voorgenomen windturbinefundaties en het transformatorstation waaruit blijkt dat de inrichting conform het inrichtingsplan kan geschieden.
2. Uiterlijk 3 maanden voordat het in het eerste lid bedoelde onderzoek wordt uitgevoerd, dient de vergunninghouder bij het bevoegd gezag een schriftelijk voorstel hiertoe in.
3. Het in het voorgaande lid beschreven onderzoeksvoorstel dient ter goedkeuring voorgelegd te worden aan het bevoegd gezag.
4. Alleen wanneer het bodemonderzoek is uitgevoerd conform het goedgekeurde voorstel, is er sprake van een geldig bodemonderzoek.
5. Binnen 3 maanden na beëindiging van het bodemonderzoek, doch uiterlijk 6 maanden voorafgaand aan de bouwperiode, dient de vergunninghouder bij het bevoegd gezag een schriftelijke eindrapportage met betrekking tot het voornoemde bodemonderzoek in. In de eindrapportage wordt aangegeven of, en zo ja welke, wijzigingen in het ontwerp zullen worden voorgesteld. Voorschrift 2 lid 2 is hierop onvoorwaardelijk van toepassing.

Voorschrift 6. Plaatsing en constructie van de windturbines en het transformatorstation

1. Tenminste 2 maanden voorafgaand aan de bouwperiode stelt de vergunninghouder zich door middel van een bankgarantie aan de Staat, of een ander door de Staat goedgekeurde zekerheidsstelling, garant voor voldoende middelen ten bate van de verwijdering, gedurende de gehele bouw-, operationele en verwijderperiode.
2. Tenminste 1 maand voorafgaand aan de bouwperiode worden in een door de vergunninghouder te initiëren overleg afspraken gemaakt tussen de vergunninghouder, het bevoegd gezag en de Kustwacht over de te nemen maatregelen tijdens de bouwperiode. Partijen moeten het eens zijn over de afspraken voordat daadwerkelijk aan de bouw wordt begonnen.
3. Tenminste 1 maand voorafgaand aan de bouwperiode meldt de vergunninghouder, met verwijzing naar het nummer van deze vergunning, schriftelijk aan de handhavingsambtenaar en de Kustwacht:
 - a) de naam van alle in te zetten werkvaartuigen/ platforms, inclusief 'call sign' en contact details;
 - b) de dag waarop de werkzaamheden zullen beginnen en de verwachte duur daarvan;
 - c) de voor de vergunninghouder werkzame, 24 uur per dag bereikbare, contactpersoon (zie ook voorschrift 18, aanwijzing contactpersoon);
 - d) de door de vergunninghouder getroffen veiligheidsmaatregelen voor de scheepvaart.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

4. Tenminste 3 maanden voorafgaand aan de start van de bouwperiode wordt door de vergunninghouder in een werkplan beschreven hoe en wanneer de heiwerkzaamheden plaatsvinden. Dit werkplan dient ter beoordeling en goedkeuring voorgelegd te worden aan het bevoegd gezag. Zonder goedgekeurd werkplan mag de bouwperiode niet aanvangen.
5. Heiwerkzaamheden mogen niet plaatsvinden in de periode van 1 januari tot 1 juli.
6. In het Nederlands deel van de Noordzee mag gedurende één bouwseizoen steeds één windturbinepark geheid worden.
7. De heiwerkzaamheden vinden plaats na goedkeuring van het bevoegd gezag en nadat gebleken is dat aan de voorschriften in deze vergunning als genoemd onder voorschrift 9 is voldaan.
8. Het bevoegd gezag kan toestemming geven om af te wijken van het bepaalde onder 6. Het bevoegd gezag betreft hierbij:
 - a) De afstand tot andere windturbineparken en de vermijdingsafstand van zeehonden tengevolge van heigeluid. Indien de vermijdingzone in voldoende mate samenvalt met die van het windturbinepark waarvoor al heiwerkzaamheden plaatsvinden, zulks ter beoordeling van het bevoegd gezag, dan kan het bevoegd gezag toestemming verlenen voor de heiwerkzaamheden in hetzelfde bouwseizoen als bedoeld onder 6.
 - b) De in het inrichtingsplan opgenomen funderingswijze of voorstellen voor mitigatie van het heigeluid in relatie tot het terugbrengen van de vermijdingsafstand voor de Gewone en Grijze zeehond.
9. Gedurende de bouwperiode rapporteert de vergunninghouder wekelijks, of vaker indien de vergunninghouder of het bevoegd gezag dat noodzakelijk acht, schriftelijk over de voortgang van de werkzaamheden aan de Kustwacht en de handhavingsambtenaar, onder vermelding van:
 - a) de werkzaamheden van de afgelopen week;
 - b) de voorgenomen werkzaamheden van de komende week;
 - c) afwijkingen van de in lid 3 van dit voorschrift genoemde aspecten.
10. Tijdens de bouw van het park is een begeleidingsschip met VTS-operator aan boord aanwezig welke de omliggende scheepvaart volgt. Over de exacte werkzaamheden van dit schip en de eisen waaraan dit schip dient te voldoen worden voorafgaand aan de bouw afspraken met de Kustwacht gemaakt.
11. De Kustwacht kan tijdens de bouwperiode aanvullende veiligheidsvoorwaarden stellen ten behoeve van de veiligheid van het park zelf, alsmede het omringende scheepvaartverkeer.
12. Binnen 24 uur na afronding van alle werkzaamheden in de bouwperiode, meldt de vergunninghouder dit schriftelijk aan de handhavingsambtenaar en de Kustwacht.
13. De vergunninghouder doet na de plaatsing van de funderingen voor zowel de turbines als het transformatorstation zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen 6 maanden na voltooiing van de heiwerkzaamheden opgave aan de contactambtenaar over de exacte positie van de monopalen ('as build').
14. In het belang van de scheepvaart en de luchtvaart draagt de vergunninghouder zorg, dat de in lid 10 bedoelde gegevens na instemming van de contactambtenaar ter kennis worden gebracht van de Dienst der Hydrografie – Bureau inwinning (te bereiken via info@hydro.nl) en Inspectie Verkeer en Waterstaat Toezichtseenheid luchtvaart en luchtruim opdat de windturbines en het transformatorstation door genoemde diensten op luchtvaart- en zeekaarten kunnen worden aangegeven.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Voorschrift 7. Aanleg van de bekabeling naar land

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

1. Het scheepvaartverkeer dient tijdens de bouwperiode en bij eventuele reparatie van de kabels en de bekabeling naar land in de operationele periode zoveel mogelijk ongehinderd doorgang te kunnen vinden.
2. De vergunninghouder vraagt ten behoeve van eventuele maatregelen zoals omleiding van het verkeer ten minste vier weken voor de aanleg en reparatie van de bekabeling schriftelijk toestemming bij de Kustwacht en meldt het voornemen aan de Dienst der Hydrografie – Bureau inwinning (te bereiken via info@hydro.nl) met een afschrift aan de handhavingsambtenaar onder vermelding van:
 - a) een duidelijke omschrijving van de plaats der werkzaamheden;
 - b) de aard, de tijdsduur en omvang der werkzaamheden door middel van een werkplan en tijdschema;
 - c) de te gebruiken vaartuigen;
 - d) een beschrijving van de in het belang van de scheepvaart te nemen maatregelen;
 - e) de dag waarop de werkzaamheden zullen beginnen;
 - f) de voor de vergunninghouder werkzame, 24 uur per dag bereikbare, contactpersoon;
 - g) afwijkingen van het onder b genoemde werkplan en tijdschema.Indien bijzondere omstandigheden hiertoe aanleiding geven, kan de Kustwacht een kortere termijn toestaan.
3. Wanneer de aanvang van de werkzaamheden niet op het aangegeven tijdstip kan plaats hebben, maakt de vergunninghouder daar zo spoedig mogelijk tevoren schriftelijk melding van aan de Kustwacht en de handhavingsambtenaar.
4. Tijdens het leggen van de bekabeling naar land en bij de uitvoering van grootschalig onderhoud aan de kabel(s) dient een daartoe opgeleide en gecertificeerde Noordzeeloods als 'VTS-operator' aan boord te zijn.
5. De vergunninghouder rapporteert wekelijks schriftelijk over de voortgang van de werkzaamheden aan de Kustwacht en de handhavingsambtenaar, onder vermelding van:
 - a) de werkzaamheden van de afgelopen week;
 - b) de voorgenomen werkzaamheden van de komende week;
 - c) de positie van de diverse vaartuigen;
 - d) eventuele afwijkingen van het in lid 2.b genoemde werkplan en tijdschema.
6. Binnen 24 uur nadat de werkzaamheden zijn beëindigd, meldt de vergunninghouder dit schriftelijk aan het Kustwachtcentrum en de handhavingsambtenaar.
7. De vergunninghouder doet over het tracé van de bekabeling naar land z.s.m. doch uiterlijk binnen 6 maanden na voltooiing van de werkzaamheden opgave aan de contactambtenaar over de exacte ligging van de bekabeling naar land in horizontale en verticale posities t.o.v. de zeebodem ('as laid').
8. In het belang van de scheepvaart draagt de vergunninghouder zorg, dat de in lid 8 bedoelde gegevens na instemming van de contactambtenaar ter kennis worden gebracht van de Dienst der Hydrografie – Bureau inwinning (te bereiken via info@hydro.nl) opdat de bekabeling naar land door genoemde dienst op de zee kaarten van Nederland kan worden aangegeven.

Voorschrift 8. Diepteligging en gronddekking kabels

1. Indien nodig naar het oordeel van de vergunninghouder wordt de bodem voorafgaand aan de aanleg door baggeren geëgaliseerd.
2. De bij het baggeren en egaliseren van de bodem vrijkomende specie zal in overleg met de contactambtenaar worden verspreid op een door hem aan te wijzen locatie nabij de ontgravinglocatie.
3. De vergunninghouder legt de bekabeling naar land aan op een diepte van tenminste 3 meter in de zeebodem voor dat deel van de kabels gelegen binnen 3 kilometer uit de kust (LLWS) en tenminste 1 meter in de zeebodem voor dat deel van de kabels verder zeewaarts tot het transformatorstation, waarbij de natuurlijke bodemopbouw en gronddekking zoveel als mogelijk in stand zal worden gehouden.
4. De vergunninghouder onderzoekt de horizontale ligging van de kabel (positie) en de verticale ligging van de kabel ten opzichte van de omringende zeebodem (dekking) jaarlijks door middel van een geldige onderwateropname waarbij de ligging van de kabel in het zeebed bepaald kan worden (bijvoorbeeld middels subbottom profiling).
5. Uiterlijk 3 maanden voordat de in lid 4 van dit voorschrift bedoelde survey wordt uitgevoerd, dient de vergunninghouder bij het bevoegd gezag een schriftelijk voorstel hiertoe in. Dit voorstel wordt beoordeeld door het bevoegd gezag. Zonder goedkeuring van het voorstel is de onderwateropname niet geldig.
6. Indien uit een in lid 4 van dit voorschrift bedoeld survey, of op enigerlei andere wijze, geconstateerd wordt dat op de kabel(s) minder dekking aanwezig is dan gespecificeerd in lid 3, meldt de vergunninghouder dit binnen 1 week aan de contactambtenaar. De contactambtenaar stemt vervolgens met de vergunninghouder af op welke wijze en binnen welke termijn overgegaan wordt tot het herstel van de vereiste dekking.
7. Binnen 3 maanden na beëindiging van de in het lid 4 bedoelde survey dient de vergunninghouder bij het bevoegd gezag een schriftelijke eindrapportage in.
8. Wanneer na achtereenvolgende surveys blijkt dat de ligging van de kabel(s) stabiel is en de dekking op de kabel(s) ten minste in overeenstemming met lid 3 van dit voorschrift blijft, kan de contactambtenaar goedkeuren dat de frequentie van de controle op de kabel(s) wordt verminderd. Hiertoe dient de vergunninghouder schriftelijk te verzoeken.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Voorschrift 9. Inrichting en Certificering

1. Tenminste 6 maanden voor aanvang van de bouwfase dient de vergunninghouder een herzien inrichtingsplan ter goedkeuring in bij het bevoegd gezag.
2. Alleen na schriftelijke goedkeuring door het bevoegd gezag is er sprake van een geldig inrichtingsplan.
3. Het is de vergunninghouder alleen toegestaan aan te vangen met de bouwperiode wanneer een geldig inrichtingsplan aan de contactambtenaar overlegd is.
4. Vergunninghouder is verplicht al het mogelijke te doen om te voorkomen dat mijnbouwvergunninghouders ten gevolge van het gebruik van de vergunning schade lijden. De vergunninghouder dient hiertoe rekening te houden met mijnbouwbesluiten in het herziene inrichtingsplan.
5. Voor het definitieve ontwerp van het werk dient, specifiek voor elke windturbine en transformatorstation, inclusief mastconstructie en fundering,

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

een certificaat afgegeven te zijn door een bij de Raad van Accreditatie aangesloten certificeringsbureau.

6. De vergunninghouder dient elk certificaat, zoals beschreven in lid 5 van dit voorschrift, minimaal een maand voorafgaand aan de bouwperiode schriftelijk aan de contactambtenaar te overleggen.
7. Het is de vergunninghouder alleen toegestaan bouwwerkzaamheden uit te voeren aan constructies waarvoor een geldig certificaat, zoals beschreven in lid 5 van dit voorschrift, afgegeven is.
8. Voor eventuele wijzigingen in de constructie dient een certificaat te worden verkregen, zoals beschreven in lid 5 van dit voorschrift, en aan de contactambtenaar voorgelegd te worden, zoals beschreven in lid 2 van dit voorschrift.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Voorschrift 10. Aanvang van de operationele periode

1. Uiterlijk twee weken voor aanvang van de operationele periode meldt de vergunninghouder schriftelijk aan de directeur Kustwacht en het bevoegd gezag dat het werk en de bekabeling naar land gereed zijn en wanneer de operationele periode aan zal vangen.

Voorschrift 11. Veiligheid

1. De vergunninghouder voorziet het werk en de bekabeling naar land van controle-, waarschuwings- en besturingssystemen, inclusief de noodvoorziening voor het zowel ter plaatse als vanaf de wal kunnen bedienen en bewaken van het werk.
2. De vergunninghouder draagt er zorg voor dat de elektrische installaties van het werk en de bekabeling naar land voldoen aan de norm NEN 1010 (Veiligheidseisen laagspanning) of een gelijkwaardige norm overeenkomstig de laatst geldende normen op dit terrein.
3. De vergunninghouder draagt er zorg voor dat het werk beveiligd is tegen blikseminslag volgens NEN 1014 (Bliksembeveiliging) of een gelijkwaardige norm overeenkomstig de laatst geldende normen op dit terrein.
4. Tenminste 1 maand voorafgaand aan de bouwperiode worden in een door de vergunninghouder te initiëren overleg afspraken gemaakt tussen de vergunninghouder, het bevoegd gezag en de Kustwacht over de te nemen maatregelen bij calamiteiten.
5. De vergunninghouder overlegt tenminste 1 maand voorafgaand aan de bouwperiode schriftelijk een gedetailleerde uitwerking van het tot de aanvraag behorende calamiteitenplan waarin de onder lid 4 bedoelde afspraken terugkomen ter beoordeling voor aan de Kustwacht en de handhavingsambtenaar.
6. Het calamiteitenplan dient jaarlijks te worden herzien en zowel het eerste plan als de daaropvolgende herzieningen dienen schriftelijk goedgekeurd te worden door de Kustwacht en het bevoegd gezag.

Voorschrift 12. Onderhoud

1. Onderhoud en reparatie vindt plaats volgens het door de vergunninghouder bij de vergunningaanvraag ingediende Onderhoudsplan.
2. Onderhoud en inspecties worden uitgevoerd volgens de normen NEN EN 50110, (Bedrijfsvoering van elektrische installaties, Algemene bepalingen), NEN 3140 (Bedrijfsvoering van elektrische installaties, Aanvullende Nederlandse bepalingen voor laagspanningsinstallaties) en NEN 3840

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

- (Bedrijfsvoering van elektrische installaties, Aanvullende Nederlandse bepalingen voor hoogspanningsinstallaties) of gelijkwaardige normen en overeenkomstig de laatst geldende normen op dit terrein.
3. Onderhoud en reparatie in afwijking van het onderhoudsplan als in het eerste lid bedoeld, meldt de vergunninghouder uiterlijk 1 maand van tevoren schriftelijk aan het bevoegde gezag, tenzij sprake is van spoedeisende omstandigheden.
 4. Bij (groot) onderhoud waarbij (kraan)schepen nodig zijn, geldt het gestelde in voorschrift 6.
 5. De vergunninghouder overhandigt de contactambtenaar vanaf aanvang van de operationele periode jaarlijks een inspectierapport van het gepleegde onderhoud aan het werk en de bekabeling.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Voorschrift 13. Verlichting, geluidssignalen en markering

1. De vergunninghouder overlegt tenminste 1 maand voorafgaand aan de bouwperiode schriftelijk een gedetailleerde uitwerking van het tot de aanvraag behorende verlichtingsplan aan de contactambtenaar.
2. Alleen na schriftelijke goedkeuring door het bevoegd gezag is sprake van een geldig verlichtingsplan.
3. Het in lid 1 beschreven plan dient tenminste gedetailleerd in te gaan op de plaatsing van AIS-markering, radar-reflectoren, misthoorns en verlichting op de (buitenste) turbines.
4. Het is de vergunninghouder alleen toegestaan bouwwerkzaamheden uit te voeren wanneer deze in het bezit is van een geldig verlichtingsplan.
5. Het plan als bedoeld in lid 1 dient jaarlijks te worden herzien en voorgelegd te worden aan het bevoegd gezag.
6. De vergunninghouder overhandigt de contactambtenaar vanaf aanvang van de bouwperiode jaarlijks een inspectierapport aangaande het naleven van het verlichtingsplan.

Voorschrift 14. In werking en buiten werking stellen van de windturbines

1. Indien een windturbine als gevolg van het optreden van een beveiliging buiten werking is gesteld, wordt de installatie pas weer in werking gesteld nadat de oorzaak (oorzaken) van het buiten werking stellen is (zijn) opgehouden te bestaan, dan wel doelmatig is (zijn) opgeheven.
2. De vergunninghouder beschrijft elk geval van het buiten werking stellen van een windturbine in het logboek, beschreven in voorschrift 15, waarbij de oorzaak en de oplossing van de oorzaak beschreven worden.
3. Tenminste 6 maanden voor aanvang van de operationele periode dient de vergunninghouder een schriftelijke procedure in die geldt voor het stopzetten en weer opstarten van windturbines. In die procedurebeschrijving dient ook te worden omschreven onder welke omstandigheden de procedure in werking treedt. Deze procedure wordt bijvoorbeeld gevolgd als de windturbines worden stopgezet of gestart bij de volgende gebeurtenissen:
 - a) zware storm;
 - b) technische defecten;
 - c) tijdens grote vogeltrek met verhoogde kans op vogelsterfte;
 - d) ten gevolge van een bevel van de directeur Kustwacht, bijvoorbeeld bij SAR-operaties;
 - e) ten gevolge van een verzoek van de managers van nabije mijnbouwplatforms ten behoeve van de veiligheid van het platform en/of het vliegverkeer;

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

- f) ten gevolge van een maatregel van het bevoegd gezag.
4. De in het vorige lid bedoelde procedure behoeft de schriftelijke goedkeuring van het bevoegd gezag en dient in overleg met deze te worden opgesteld.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Voorschrift 15. Logboek

1. Vanaf het van kracht worden van de vergunning houdt de vergunninghouder een logboek bij, waarin tenminste de volgende zaken opgenomen worden:
 - Deze vergunning, alsmede overige relevante (publiekrechtelijke) besluiten;
 - De resultaten van de in deze vergunning voorgeschreven keuringen en/of metingen en registraties;
 - De (tussentijdse) resultaten van de in deze vergunning voorgeschreven onderzoeken;
 - De bevindingen van alle inspecties (milieu, onderhoud, veiligheid, etc.);
 - Datum, tijdstip en alle van belang zijnde gegevens (zoals tijdstip, tijdsduur, aard, hoeveelheid, oorzaak, plaats en windrichting) van voorgevallen incidenten met vermelding van de genomen maatregelen;
2. Het logboek zoals beschreven in lid 1 dient te allen tijde beschikbaar te zijn voor inzage door het bevoegd gezag.

Voorschrift 16. Monitoring- en evaluatieprogramma

1. De vergunninghouder dient een gedetailleerde uitwerking van een monitoring- en evaluatieprogramma op te stellen en uit te voeren conform het gestelde in bijlage 1 bij deze voorschriften.
2. De vergunninghouder overlegt het in lid 1 beoogde monitoring- en evaluatieplan schriftelijk voor aan de contactambtenaar ter beoordeling.
3. Alleen na schriftelijke goedkeuring door het bevoegd gezag is sprake van een geldig monitoring- en evaluatieplan.
4. Het is de vergunninghouder alleen toegestaan bouwwerkzaamheden uit te voeren en het park operationeel te hebben wanneer deze in het bezit is van een geldig monitoring- en evaluatieplan.
5. Daar waar het geldige monitoring- en evaluatieplan vraagt om onderzoeken die plaats dienen te vinden voorafgaand aan de bouw (T_0) dienen deze onderzoeken voltooid en gerapporteerd te zijn voor aanvang van de bouwperiode.
6. Eventuele wijzigingen in het monitoring- en evaluatieplan dienen schriftelijk ter goedkeuring aan de contactambtenaar voorgelegd te worden.
7. Tussen- en eindrapportages, alsmede de met het onderzoek verzamelde basisgegevens, conform bijlage 1 van deze vergunning overlegt de vergunninghouder schriftelijk aan de contactambtenaar ter beoordeling.
8. Alleen na schriftelijke goedkeuring door het bevoegd gezag is sprake van een geldig tussen- of eindrapport.
9. Het bevoegd gezag kan naar aanleiding van (tussen)resultaten van het monitoring- en evaluatieplan aanvullende eisen gericht op het mitigeren van de voorkomende effecten stellen.

Voorschrift 17. Verwijdering

1. Tenminste 2 maanden voorafgaand aan de verwijderperiode worden in een door de vergunninghouder te initiëren overleg afspraken gemaakt tussen de vergunninghouder, het bevoegd gezag en de Kustwacht over de te nemen maatregelen tijdens de verwijderperiode.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

2. De vergunninghouder overlegt minimaal 1 maand voorafgaand aan de verwijderperiode schriftelijk een gedetailleerde uitwerking van het tot de aanvraag behorende verwijderingsplan aan de contactambtenaar ter goedkeuring.
3. Alleen na schriftelijke goedkeuring door het bevoegd gezag is sprake van een geldig verwijderingsplan.
4. Het is de vergunninghouder alleen toegestaan verwijderwerkzaamheden uit te voeren wanneer deze in het bezit is van een geldig verwijderingsplan.
5. Eventuele wijzigingen in het verwijderingsplan dienen de contactambtenaar ter goedkeuring voorgelegd te worden.
6. De vergunninghouder verwijdert het werk binnen 24 maanden na beëindiging van de operationele periode conform het bij deze vergunning behorende verwijderingsplan en de nadere uitwerking daarvan, zoals beschreven in lid 2.
7. De vergunninghouder verricht binnen 3 maanden na beëindiging van de verwijderperiode een onderwateropname conform de richtlijn van de International Hydrographic Organization (IHO) order 1 S44 om aan te tonen dat de zeebodem redelijkerwijs in oorspronkelijke toestand is en er geen resten op de zeebodem zijn achtergebleven als gevolg van de uitgevoerde activiteiten. De gegevens van de onderwateropname worden door de vergunninghouder overhandigd aan het bevoegd gezag.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Voorschrift 18. Aanwijzing contactpersoon

1. De vergunninghouder wijst één of meerdere personen aan die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij dit besluit bepaalde of bevolen. De vergunninghouder deelt binnen 14 dagen nadat dit besluit in werking is getreden het bevoegd gezag de naam, het adres, het telefoonnummer en het e-mail adres van degene(n) die door hem of vanwege hem is (zijn) aangewezen mee.
2. De vergunninghouder meldt eventuele wijzigingen van de in lid 1 bedoelde personen onmiddellijk aan de contactambtenaar.

Voorschrift 19. Handhaving

1. Een exemplaar van deze vergunning met bijbehorende tekening(en) moet steeds op het werk of aan boord van het vaartuig dat het werk begeleidt aanwezig zijn en aan de bevoegde Rijksambtenaren op hun verzoek worden getoond.
2. De vergunninghouder geeft gevolg aan een vordering van het bevoegd gezag tot onmiddellijke stopzetting van windturbines of werkzaamheden, welke vordering uitsluitend kan worden gedaan in het kader van toezicht en handhaving van deze vergunning.

Voorschrift 20. Wijziging werk door de vergunninghouder

1. De vergunninghouder meldt elke wijziging aan het werk vooraf aan het bevoegd gezag, tenzij sprake is van een calamiteit en een voorafgaande melding redelijkerwijs niet van de vergunninghouder verlangd kan worden.
2. De vergunninghouder dient een wijzigingsvergunning aan te vragen in geval van een, naar oordeel van het bevoegd gezag wezenlijke wijziging van het werk.
3. Indien het bevoegd gezag niet binnen 2 maanden na datum van ontvangst van de melding als bedoeld in lid 1 van dit voorschrift schriftelijk heeft gereageerd, mag de vergunninghouder tot de gemelde wijziging overgaan.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Voorschrift 22. Historisch belangrijke, archeologische vondsten

1. Indien tijdens de uitvoering van de werkzaamheden voorwerpen, sporen of overblijfselen worden aangetroffen welke, naar redelijkerwijs kan worden vermoed, van historisch, oudheidkundig of wetenschappelijk belang zijn, markeert de vergunninghouder de vindplaats en maakt onverwijld melding aan de handhavingsambtenaar en de directeur van de Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten, Oostvaardersdijk 01-09, 8244 PA LELYSTAD, tel. 0320-269700. Meldingen kunnen tevens aan het Kustwacht-centrum worden doorgegeven (zie contactgegevens in voorschrift 1).

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Voorschrift 23. Overdracht vergunning

1. De vergunninghouder mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het bevoegd gezag de vergunning niet aan derden overdragen.

Voorschrift 24. Overige bepalingen

1. Eventuele kosten, direct en/of indirect, investeringen of door te voeren wijzigingen in het werk of in onderliggende activiteiten voortvloeiende uit of in relatie tot de voorschriften in dit besluit zijn voor rekening en risico van de betrokken vergunninghouder. De vergunninghouder heeft geen recht op compensatie en/of schadevergoeding of anderszins, voortvloeiende uit aanwijzingen gegeven door het bevoegd gezag of door organisaties betrokken bij de uitvoering van hun wettelijke taak of taken.
2. Indien de vergunninghouder geen gevolg geeft aan de verplichtingen in deze voorschriften, handelt zij daarmee in strijd met de vergunning. Indien uit rapportage dan wel uit toezicht blijkt dat geen of onvoldoende uitvoering is gegeven aan de voorschriften, bestaat aanleiding om bestuursrechtelijke dan wel strafrechtelijke instrumenten in te zetten.

Voorschrift 25. Geldigheid vergunning

1. Deze vergunning vervalt van rechtswege indien uiterlijk 3 jaar na afgifte van definitieve vergunning de operationele periode niet aangevangen is.
2. Vóór het in lid 1 beschreven vervallen van de vergunning kan de vergunninghouder een gemotiveerde schriftelijke aanvraag tot verlenging van de periode als bedoeld in lid 1 indienen bij het bevoegd gezag.

BIJLAGE 1 bij vergunningsvoorschriften: Monitoring van de effecten van het windturbinepark

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Algemene eisen

In het monitoring- en evaluatieplan dient door de vergunninghouder in beeld gebracht te worden welk bestaand onderzoek er aan ieder onderzoeksonderwerp plaatsvindt. Voor ieder onderwerp dient hierbij aangegeven te worden of er in het kader van het monitoringsprogramma bij dit bestaande onderzoek aangesloten kan worden.

Uit het monitorings- en evaluatieplan moet blijken dat er per onderwerp, vanaf het kalenderjaar van de aanvang van het eerste onderzoek jaarlijks d.w.z. per kalenderjaar, een zelfstandig leesbaar, wetenschappelijke voortgangrapportage opgeleverd wordt. Tevens moet blijken dat er aansluitend aan het eind van de monitoringsperiode een Engelstalige eindrapportage met Nederlandse samenvatting wordt opgeleverd dat van voldoende wetenschappelijke kwaliteit is. Dit onderdeel is ter goedkeuring door het Bevoegd Gezag.

In het monitorings- en evaluatieplan dient opgenomen te worden, dat voordat de definitieve voortgangrapportage, dan wel eindrapportage wordt ingediend, het Bevoegd Gezag gedurende tenminste 6 weken de gelegenheid krijgt om inhoudelijk commentaar op een concept-rapportage te geven. De vergunninghouder wordt geacht dit inhoudelijk commentaar in de definitieve rapportage te verwerken. De concept-rapportages dienen net als de definitieve rapportages voldoen aan de eis van zelfstandige leesbaarheid. Dit onderdeel is ter goedkeuring door het bevoegd gezag.

In het monitoring- en evaluatieplan moet een jaarlijkse (per kalenderjaar) presentatie van de onderzoeksresultaten worden opgenomen. Deze presentatie dient plaats te vinden voordat de concept voortgangrapportage, dan wel de concept eindrapportage van het onderzoek, wordt ingediend. Het Bevoegd Gezag bepaalt voor elke presentatie welke personen en/of instanties voor deze presentaties uitgenodigd dienen te worden. De vergunninghouder doet hiervoor voor elke rapportage een voorstel.

Uit het monitorings- en evaluatieplan moet blijken dat jaarlijks (per kalenderjaar) de basisgegevens worden opgeleverd. Tevens moet blijken in welk format de basisgegevens worden aangeleverd. Dit laatste is ter goedkeuring door het Bevoegd Gezag.

In het monitorings- en evaluatieplan dient opgenomen te worden dat uiterlijk 6 maanden na afloop van het kalenderjaar waarover gerapporteerd dient te worden, de definitieve voortgangrapportagerapportage, dan wel de eindrapportage alsmede de verzamelde basisgegevens worden opgeleverd.

Het monitorings- en evaluatieplan dient tenminste de volgende onderwerpen te bevatten, en te voldoen aan de bij de onderwerpen gestelde eisen en criteria:

1. Onderwatergeluid ten gevolge van heien

Beoogd resultaat

Doel van de metingen is om gegevens te verzamelen over het voortplantingsgedrag van heigeluid in de Noordzee

Om het voortplantingsgedrag van geluid onder water over de lange en middenlange afstand te kunnen voorspellen, wordt gebruik gemaakt van een "ray-tracing" model. Voor de kalibratie en validatie van zo'n model zijn in situ meetgegevens nodig.

Te gebruiken methodes

De vergunninghouder dient gebruik te maken van een permanente meetopstelling. Aanvullend hierop moeten transecten worden gevaren met een aantal hydrofoons die op verschillende dieptes geïnstalleerd worden, zodat een goed ruimtelijk beeld kan worden verkregen van de propagatie van het heigeluid. De hierbij te meten waardes zijn de L_p , SEL en L_{eq} , zoals beschreven in de passende beoordeling. De metingen dienen betrekking te hebben op een voor zeezoogdieren en vissen relevant frequentiebereik.

Tijdsaspecten en begrenzing meetgebied

De metingen vinden plaats tijdens de heiactiviteiten. Daarnaast moeten er ook metingen aan het "ambient noise" tussen de heiactiviteiten door worden uitgevoerd.

Bij de te varen transecten moet extra aandacht worden besteed aan het gebied vanaf de geluidsbron richting kustzone.

De lengte van de transecten wordt bepaald tot de afstand waarop het geluidsniveau door heien niet langer te onderscheiden is van de "ambient noise".

Gewenste nauwkeurigheid

Het aantal te varen transecten en het aantal te gebruiken hydrofoons en meetopstellingen moet zo gekozen worden dat een voor de modellering voldoende gedetailleerd ruimtelijk beeld van de propagatie van het heigeluid kan worden verkregen. Dit is ter beoordeling aan het bevoegd gezag.

Overige punten

Naast de gegevens die opgeleverd moeten worden, dienen de resultaten van de metingen ook in een wetenschappelijke rapportage samengevat en beschreven te worden.

2. Geluidsmeting operationeel windturbinepark

Beoogd resultaat

Doel van dit meetonderdeel is het vaststellen van de (langdurig-gemiddelde) L_{eq} -niveaus, alsmede van de L_p -niveaus van eventueel (kortdurend) optredende 'transients', van het geluid dat door een operationeel windturbinepark wordt geproduceerd.

Te gebruiken methodes

Er dient gebruik gemaakt te worden van een permanente meetopstelling. De metingen dienen betrekking te hebben op een voor zeezoogdieren en vissen relevant frequentiebereik.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Tijdsaspecten en begrenzing meetgebied

De metingen vinden plaats vanaf het begin van de operationele periode. De metingen moeten een jaar lang continu worden uitgevoerd. De metingen moeten worden uitgevoerd in het windturbinepark en in een gebied rond het windturbinepark, tot op een afstand waarop de geluidsniveau niet langer fysisch te onderscheiden is van de "ambient noise".

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Gewenste nauwkeurigheid

De metingen moeten informatie opleveren over de geluidsproductie onder alle weersomstandigheden.

3. Effecten van heien op vis

Beoogd resultaat

Het doel van dit monitoringsonderdeel is tweeledig.

Doel is het vaststellen van het voorkomen van vis in het plangebied in relatie tot heiaactiviteit. Daarnaast dient de vissterfte in relatie tot de afstand van de heilocatie te bepaald te worden.

Te gebruiken methodes

Voor het eerste meetdoel dienen er vissurveys voor het plangebied en in een referentiegebied te worden uitgevoerd.

Voor het vaststellen van de vissterfte moet er gewerkt worden met een meetopstelling waarbij op diverse afstanden van de heilocatie vissen gevangen worden gezet.

Bij de proefopstelling moet met diverse vissoorten, met een verschillende gevoeligheid voor onderwatergeluid worden gewerkt.

Tijdsaspecten en begrenzing meetgebied

De fish surveys moeten voor aanvang van de heiwerkzaamheden, tijdens de heiwerkzaamheden en enkele uren later worden uitgevoerd in het plangebied en in een representatief referentiegebied.

De vissterfte moet worden vastgesteld vlak voor het heien, tijdens de heiwerkzaamheden en enkele uren later nog eens. Bij de vissterftemeting, moet er ook een blancoproef in een gebied zonder heiaactiviteit worden uitgevoerd om de vissterfte door overige oorzaken, ten gevolge van de proefopzet uit te kunnen sluiten.

Gewenste nauwkeurigheid

De survey moet met een zodanige ruimtelijke resolutie en frequentie worden opgezet, dat een statistisch voldoende betrouwbaar resultaat wordt verkregen. Dit is ter beoordeling aan het bevoegd gezag. Eenzelfde eis geldt voor de opzet van de vissterftemeting.

Bij de monitoring moeten zoveel mogelijk de methodes worden aangehouden die bij de jaarlijkse "fish surveys" door IMARES worden gebruikt.

Overige punten

De meetopstelling dient indien mogelijk gecombineerd te worden met overige monitoringsonderdelen op het gebied van onderwatergeluid.

4. Monitoring Bruinvissen in relatie tot het windturbinepark

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Beoogd resultaat

Doel van het onderzoek is het vermijdingsgedrag van Bruinvissen ten gevolge van heien te bepalen.

Te gebruiken methodes

De te volgen methode is het aanleggen van een c-pod netwerk in combinatie met het uitvoeren van visuele waarnemingen met bootsurveys. De boot dient hierbij tevens te worden uitgerust met gevoelige hydrofoons waarmee het geluid van aanwezige Bruinvissen kan worden geregistreerd.

Tijdsaspecten en begrenzing meetgebied.

Het C-pod netwerk moet binnen en rond het windturbinepark worden aangelegd. Het netwerk moet continu meten vanaf één jaar voor aanvang van de bouwperiode tot 3 jaar na aanvang van de operationele periode. De vaartochten moeten worden uitgevoerd vanaf één jaar voor aanvang van de bouwperiode tot 3 jaar na aanvang van de operationele periode. De tellingen dienen tenminste maandelijks uitgevoerd te worden.

De tellingen dienen binnen en buiten het windturbinepark tot tenminste 15 km uit het windturbinepark, gemeten vanaf de randen van het windturbinepark, plaats te vinden.

De configuratie van het c-pod netwerk dient zodanig ontworpen te worden dat inzicht kan worden verkregen in de effecten van het heien op het eventuele vermijdingsgedrag.

De vaartochten moeten met een dusdanige resolutie in tijd en ruimte worden opgezet dat eventuele vermijdinggedrag gedetecteerd kan worden.

Het gehele onderzoek moet zodanig worden opgezet, dat een statisch voldoende betrouwbaar resultaat wordt verkregen.

Dit laatste is ter beoordeling aan het bevoegd gezag.

Overige punten

De monitoring van de Bruinvissen kan gecombineerd worden met de vaartochten voor de vogeltellingen.

5. Monitoring zeehonden in relatie tot het windturbinepark

Beoogd resultaat

Doel van de meting is om gegevens over de verspreiding, waaronder migratieroutes, van de Gewone zeehond en de Grijze zeehond te verzamelen teneinde mogelijk verstoring van het leefgebied door onderwatergeluid (heien, operationele molens) vast te stellen.

Te gebruiken methodes

Voor dit onderzoek moet er worden aangesloten bij het zenderonderzoek dat door IMARES wordt uitgevoerd.

Tijdsaspecten begrenzing meetgebied

Het zenderonderzoek dient zodanig te worden uitgebreid zodat inzicht kan worden verkregen in de migratieroutes van beide soorten op het NCP ter hoogte van de Voordelta en Hollandse kustzone. Dit is ter beoordeling aan het bevoegd gezag. Er

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

wordt continu gemeten vanaf één jaar voor aanvang van de bouwperiode tot 3 jaar na aanvang van de operationele periode.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Gewenste nauwkeurigheid

Het onderzoek dient voor wat betreft de nauwkeurigheid, 'state of the art' uitgevoerd te worden. Dit is ter beoordeling aan het bevoegd gezag.

Overige punten

Er dient aangesloten te worden bij bestaand onderzoek aan gezenderde zeehonden

6. Monitoring zeevogels in relatie tot het windturbinepark

Beoogd resultaat:

Met voldoende statistische zekerheid is vermindering van zeevogels ten gevolge van het windturbinepark in kaart gebracht. Dit dient als toetsing van de aannames in het MER met betrekking tot verminderingseffecten van zeevogels ten gevolge van het windturbinepark Beaufort.

Te gebruiken methodes

Hiervoor moeten er op de planlocatie en het omliggende gebied vogeltellingen volgens de ESAS standaard worden uitgevoerd. De tellingen dienen uitgevoerd te worden door waarnemers die deze standaard kunnen toepassen.

Tijdsaspecten en begrenzing gebied

De tellingen dienen plaats te vinden binnen en buiten het windturbinepark (tot tenminste 15 km uit het windturbinepark gemeten vanaf de randen van het windturbinepark) plaats te vinden.

De vaartochten moeten worden uitgevoerd vanaf één jaar voor aanvang van de bouwperiode tot 3 jaar na aanvang van de operationele periode. De tellingen dienen tenminste maandelijks uitgevoerd te worden.

De tellingen dienen binnen en buiten het windturbinepark tot tenminste 15 km uit het windturbinepark, gemeten vanaf de randen van het windturbinepark, plaats te vinden.

Gewenste nauwkeurigheid

In het MEP dient inzichtelijk te worden gemaakt met welke statische betrouwbaarheid effecten kunnen worden gedetecteerd. De vaartochten moeten met een dusdanige resolutie in tijd en ruimte worden opgezet dat eventuele verminderinggedrag gedetecteerd kan worden. Het bevoegd gezag beoordeelt of de te verwachten betrouwbaarheid voldoende is.

Overige punten

Dit onderwerp kan tegelijkertijd met monitoring ten aanzien van Bruinvissen uitgevoerd worden.

7. Fluxmetingen zeevogels en koloniebroeders

Beoogd resultaat:

Doel van de meting is om gegevens te verzamelen van soortspecifieke fluxen van zeevogels en koloniebroeders, zoals omschreven in de Passende Beoordeling, in en om het windturbinepark 'Beaufort'.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Te gebruiken methodes

Radarmetingen, visuele waarnemingen en zo mogelijk observaties met behulp van restlichtversterkers of vergelijkbare methodes. De visuele waarnemingen en waarnemingen met restlichtversterkers zijn ter ondersteuning van de radarbeelden en noodzakelijk om soortspecifieke fluxen te bepalen.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Tijdsaspecten en begrenzing gebied

Met de radar dient een permanente fluxmetingen uitgevoerd te worden bij het windturbinepark Beaufort. De radarmetingen, visuele waarnemingen en zo mogelijk waarnemingen met restlichtversterkers worden uitgevoerd tot ten minste 5 jaar na aanvang van de operationele periode van het park.

Gewenste nauwkeurigheid

De visuele waarnemingen dienen met een zodanige frequentie plaats te vinden dat wat betreft soortspecificiteit van de fluxen een voldoende betrouwbaar resultaat kan worden verkregen. Het laatste is ter beoordeling aan het bevoegd gezag. Bij de nachttellingen voldoet determinatie op genusniveau.

Overige punten

Dit onderwerp dient tegelijkertijd met overige monitoring met gebruikmaking van radar uitgevoerd te worden.

8. Ontwijkgedrag van zeevogels en koloniebroeders of metingen van slachtoffers

Beoogd resultaat:

Het kwantitatief en soortspecifiek bepalen van zowel macro- als micro avoidance om derhalve het aanvaringsrisico te kunnen bepalen.

Te gebruiken methodes

Macro avoidance: Radarmetingen, visuele waarnemingen zo mogelijk gebruik makend van restlichtversterkers of vergelijkbare methodes. De visuele waarnemingen en waarnemingen met restlichtversterkers zijn ter ondersteuning van de radarbeelden en noodzakelijk om soortspecifieke uitwijking kwantitatief te bepalen.

Micro avoidance: In het MEP dient te worden uitgewerkt welke methoden gebruikt zullen worden om de micro-avoidance vast te stellen.

Indien het niet mogelijk blijkt microavoidance te meten is het noodzakelijk dat aanvaringsslachtoffers worden gemeten. Dit is ter beoordeling aan het bevoegd gezag.

Tijdsaspecten en begrenzing gebied

Het onderzoek met betrekking tot ontwijkgedrag vindt voor wat betreft het radaronderzoek continu plaats tot tenminste 5 jaar na aanvang van de operationele periode. De visuele waarnemingen worden ook tot tenminste 5 jaar na aanvang van de operationele periode uitgevoerd.

In het MEP dient duidelijk te worden gemaakt met welke statistische betrouwbaarheid macro-avoidance, micro-avoidance en/of aanvaringsslachtoffers kunnen worden gedetecteerd.

De visuele waarnemingen dienen met een zodanige frequentie plaats te vinden dat wat betreft soortspecificiteit van het ontwijkgedrag een voldoende betrouwbaar resultaat kan worden verkregen.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Het bevoegd gezag beoordeeld of de te bereiken betrouwbaarheid voldoende is.

Datum
26 juni 2009

Overige punten

Dit onderwerp dient tegelijkertijd met overig onderzoek ten aanzien van koloniebroeders uitgevoerd te worden.

Nummer
WSV/152

9. Ruimtelijke verspreiding van koloniebroeders

Beoogd resultaat:

Het beoogde doel met betrekking tot de ruimtelijke verspreiding van koloniebroeders heeft betrekking op de Kleine mantelmeeuw. Voor de Kleine mantelmeeuw is het beoogde doel de onderbouwing van de aannames met betrekking tot het verspreidingsmodel van de Kleine mantelmeeuw uit de passende beoordeling 'Beaufort'. Het beoogde resultaat hierbij zijn kwantitatieve verspreidingsgegevens van Kleine mantelmeeuwen vanuit broedkolonies.

Te gebruiken methodes

Vanaf schepen transecttellingen uit voeren vanaf de broedkolonie richting zee tot een afstand van 120 km. Via deze tellingen de dichtheidsvariatie van de Kleine mantelmeeuw vaststellen. Dit onderzoek dient volgens de ESAS standaard te worden uitgevoerd.

Het uitrusten van Kleine mantelmeeuwen met satellietzenders zodat inzicht wordt verkregen in het foerageerhabitat en foerageer afstand van beide soorten in het broedseizoen.

Tijdsaspecten en begrenzing gebied

Voor de Kleine mantelmeeuw dienen met name de kolonies Zwanenwater en Pettemer Duinen, Krammer Volkerak, Veerse Meer, en Duinen en Lage Land van Texel onderzocht te worden. Voor de Grote stern dient er onderzoek naar de kolonies uit het Deltagebied plaats te vinden. De transecttellingen dienen jaarlijks te worden herhaald tot minimaal 5 jaren na aanvang van de operationele periode. Het eerste jaar begint met het eerstvolgende broedseizoen na aanvang van de operationele periode. De transecten moeten binnen het broedseizoen gevaren worden.

Het telemetrie onderzoek vindt eveneens continu plaats gedurende 5 jaren te beginnen bij het eerste broedseizoen na aanvang van de operationele periode,

Gewenste nauwkeurigheid

De transecttellingen dienen met een zodanige frequentie en resolutie te worden opgezet dat een statistische betrouwbaar resultaat wordt verkregen. Het aantal met satellietzenders uit te rusten vogels dient zodanig te zijn dat een statistisch betrouwbaar resultaat kan worden verkregen. Dit dient in het MEP te worden uitgewerkt. Het bevoegd gezag beoordeelt of de te bereiken nauwkeurigheid voldoende is.

Overige punten

In het MEP dient onderzocht te worden of er voor het telemetrieonderzoek van Kleine mantelmeeuwen kan worden aangesloten bij het onderzoek van SOVON. SOVON voert op beperkte schaal onderzoek uit naar de vliegbewegingen van de Kleine mantelmeeuw vanaf de broedkolonie naar foerageerplekken.

10. Effecten op de luchtvaart, inclusief de radardekking en telecommunicatie van het vliegverkeer

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Beoogd resultaat:

Het doel van dit monitoringsonderdeel is drieledig:

Het bepalen van de aard en omvang van incidenten en bijna-incidenten in relatie tot aard en omvang van het luchtverkeer.

Aan de hand van deze incidentenboekhouding inzichtelijk maken wat de milieu-effecten van de incidenten zijn.

Effecten van het windturbinepark op de radardekking en telecommunicatie van het vliegverkeer zijn bekend.

Te gebruiken methodes

De methode is vrij te kiezen, in zoverre het beoogde resultaat bereikt wordt en het voorstel voldoet aan de hierna volgende punten.

Tijdsaspecten en begrenzing gebied

Het onderzoek moet onder alle weersomstandigheden uitgevoerd worden in en bij het operationele windturbinepark. Tevens moet bepaald worden tot op welke afstand van het windturbinepark effecten op de radardekking en telecommunicatie, met de gangbare apparatuur, waarneembaar zijn.

Gewenste nauwkeurigheid:

In het MEP dient een zodanige methode worden gekozen dat statistisch betrouwbare resultaten worden verkregen. Dit ter beoordeling aan het bevoegd gezag.

Overige punten:

Het monitoring en evaluatieprogramma voor dit onderdeel zal in het kader van de goedkeuring van bovengenoemd programma door het bevoegd gezag, voor advies aan het LVNL worden voorgelegd.

11. De effecten op de scheepvaart, inclusief radarverstoring

Beoogd resultaat

Het doel van dit monitoringsonderdeel is drieledig:

- Het bepalen van de aard en omvang van incidenten en bijna-incidenten in relatie tot aard en omvang van het scheepvaartverkeer. Aan de hand van deze incidenten-boekhouding inzichtelijk maken wat de milieu-effecten hiervan zijn.
- De optredende radarverstoringen op zowel de radarinstallaties van schepen in de verkeersstromen om het windturbinepark als op de VTS walradar van Rotterdam zijn bekend.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

MEDEDELING

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Belanghebbenden kunnen tegen het ontwerpbesluit mondeling of schriftelijk hun zienswijzen gedurende 6 weken naar voren brengen. De termijn vangt aan met ingang van de dag waarop het besluit ter inzage is gelegd.

Om in een later fase bij het definitieve besluit beroep in te kunnen stellen, dient een zienswijze tegen het ontwerpbesluit naar voren te zijn gebracht.

Het ontwerpbesluit en bijbehorende stukken liggen gedurende reguliere openingstijden op de volgende locaties ter inzage:

- de hoofdvestiging van Rijkswaterstaat Noordzee in Rijswijk,
- de hoofdvestiging van Rijkswaterstaat Noord-Nederland in Leeuwarden,
- de hoofdvestiging van Rijkswaterstaat Noord-Holland in Haarlem,
- de hoofdvestiging van Rijkswaterstaat Zuid-Holland in Rotterdam,
- de hoofdvestiging van Rijkswaterstaat Zeeland in Middelburg,
- het Ministerie van Verkeer en Waterstaat in Den Haag.

U kunt uw zienswijzen ten aanzien van dit ontwerpbesluit kenbaar maken door deze tot en met 11 augustus 2009 te sturen naar:

Inspraakpunt
Ontwerpbesluit Offshore windturbinepark Beaufort
Postbus 30316
2500 GH Den Haag

Indien u uw zienswijze mondeling naar voren wenst te brengen dient u hiertoe een afspraak te maken met:

Inspraakpunt
De heer Niels Bijlsma
Tel. 070-35 19 608

Het ontwerpbesluit en de daarop betrekking hebbende stukken kunt u downloaden via www.inspraakpunt.nl.

Meer achtergronden over windturbineparken op de Noordzee zijn te vinden op www.noordzeeloket.nl.

Voor nadere informatie over de inhoud van het ontwerpbesluit, kunt u contact opnemen met Rijkswaterstaat Noordzee, secretariaat Water en Scheepvaart, telefoon 070 – 33 66 843.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

BIJLAGE A Overzicht inspraakreacties terinzagelegging MER

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Toelichting: op de (gelijktijdige) terinzagelegging van 3 MER-en (incl. Wbr-aanvraag) ref. Staatscourant nr. 233, 29 november 2006, p. 23, t.w. 'IJmuiden', 'Katwijk', 'West Rijn', zijn in totaal 10 inspraakreacties ontvangen. Hieronder worden deze (samengevat) weergegeven, incl. reactie van het bevoegd gezag. N.B. deze reactie is geschreven ten tijde van de publicatie van het afwijzende ontwerpbesluit Katwijk van 17 september 2007 en heeft daarmee ook al ter inzage gelegen maar is hier voor de volledigheid nogmaals opgenomen.

Volgnummer: 1	Afzender: BP Nederland Energie B.V.
Inspraakreactie nr. 1 van BP Nederland Energie B.V. had geen relatie tot de aanvraag van het windturbinepark Beaufort, maar tot de aanvraag van het windturbinepark West Rijn van initiatiefnemer Airtricity. Deze inspraakreactie is behandeld bij het ontwerpbesluit voor windturbinepark West Rijn.	

Volgnummer: 2	Afzender: Ir. A.J. Rooseboom Thorbeckelaan 176 2564 BT 'S-GRAVENHAGE
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:
1 Tegen het toepassen van een 3,6 MW turbine wordt bezwaar gemaakt. Temeer de stand der techniek tegenwoordig al snel een 5 MW is en een reductie van het aantal turbines noodzakelijk is voor minimalisering (ALARA) van milieubelasting en arbeidsveiligheid.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerpbesluit. Meer algemeen kan worden gesteld dat de initiatiefnemer niet verplicht is tot de keuze voor het Meest Milieuvriendelijkste Alternatief (MMA) als de keuze voor een ander alternatief afdoende wordt gemotiveerd.
2 Voor het gebruik van helikopters dient een paragraaf onderhoud te worden opgenomen in het MER. Op de aanlandingslocatie kent het gebruik van helikopters wel degelijk milieuaspecten. Daarnaast ontbreekt bijlage VI van het onderhoudsplan. Er wordt verzocht dit plan toe te zenden en de inspraakprocedure hiervoor te verlengen.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerpbesluit. Het onderhoudsplan is een onderdeel van de vergunningaanvraag die ter informatie aan het MER is toegevoegd. Voor de inspraak ligt nu alleen het MER voor.
3 De helikopter mag alleen worden ingezet in noodsituaties en niet voor onderhoudswerkzaamheden, i.v.m. vermindering (ALARA) van de milieubelasting en optimalisatie van de arboveiligheid (SAHARA).	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerpbesluit. Meer algemeen kan worden gesteld dat Arboregels buiten deze m.e.r.-procedure vallen (betreft Arboret, deze is ook van

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

	toepassing op de EEZ).
4 Er wordt bezwaar gemaakt tegen het laten uitvoeren van het onderhoud van de turbine door de voorgestelde firma's. Als er onderhoud plaatsvindt dienen eigenaar en autoriteiten te worden geïnformeerd. De bevindingen kunnen dienen ter verbetering van windenergieopwekking. Het rapporteren over bijna ongelukken is slechts een arbo aspect.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerpbesluit.
5 Shell en Nuon moeten zich schriftelijk verplichten de ontwikkeling van de windenergie turbine te promoten en kennis te delen. Het louter commercieel draaien mag niet de ambitie zijn van dit windpark. Voor de aanpak van de mondiale klimaatverandering zijn andere ambities nodig.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerpbesluit. Meer algemeen kan worden gesteld dat aspecten m.b.t. "commercieel draaien" buiten de scope van deze m.e.r.-procedure valt. Daarnaast wordt opgemerkt dat de kennis en ervaringen met de huidige windparken alsmede de rapportages in het kader van het MEP bijdragen aan het vergroten van de kennis over de (milieu)effecten van wind op zee.

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Volgnummer: 3	
Afzender: Stichting Berkheide Coepelduijnen, Katwijk Drs. G. van Ommering Santhorstlaan 20 2242 BG WASSENAAR	
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:
1 De stichting heeft ernstige bezwaren tegen de aanleg van het windturbinepark Katwijk.	Zie onderstaande reacties op bezwaren.
2 Het windturbinepark Katwijk is een van de eerste parken in een reeks die het aanzien van de hele kust dreigt te veranderen. De kust zal van Den Helder tot Cadzand worden volgebouwd met windturbineparken om de geplande 6000 MW te halen. Alleen de uitsluitingsgebieden zullen van turbines worden gevrijwaard.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerp-besluit. Meer algemeen kan worden gesteld dat de kust niet geheel zal worden volgebouwd; ook als op lange termijn een capaciteit van 6000 MW wordt gehaald. Uitgezonderd het windpark Egmond aan Zee kunnen de windparken alleen buiten de 12-mijl zone worden vergund. Door deze afstand en de beperkte helderheid van de lucht wordt de zichtbaarheid van de parken sterk beperkt. Zie www.noordzeeloket.nl voor een

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

	overzichtskaart.
3 In het MER Katwijk wordt niet ingegaan op het cumulatieve effect van alle nog voor de kust te ontwikkelen windturbineparken gezamenlijk. De ecologische effecten van alle parken gezamenlijk zullen veel sterker zijn dan de som van de ecologische effecten van elk park afzonderlijk.	In de Richtlijnen zijn een aantal scenario's voorgeschreven om de cumulatieve effecten van het windpark met andere parken en activiteiten op zee te beschrijven. Deze zijn gebaseerd op de redelijkerwijs te verwachten subsidieruimte voor windparken destijds ('1000 MW cumulatief' voor de eerstkomende jaren). Deze scenario's zijn beschreven in een aparte (cumulatieve) effectenstudie als onderdeel van het MER.
4 In het MER wordt onvoldoende ingegaan op de visuele verstoring, zowel overdag als 's nachts, van het park. Aangezien de trend bij turbines gaat richting groot, groter, grootst, is het niet geruststellend dat op de configuratie van het windpark nog varianten worden onderzocht. Het is daardoor onduidelijk hoe groot de visuele aantasting zou kunnen worden. Indien nu voor de kleinste 3 MW wordt gekozen, is te verwachten dat deze wordt vervangen/opgevolgd door een turbine van grote afmeting.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerpbesluit. De visuele verstoring van windturbines 's nachts is nihil aangezien de verlichting van de turbines niet sterk genoeg is om zichtbaar te zijn aan de kust. Deze visuele verstoring van het windpark is afdoende beschreven.
5 Het park levert een uiterst beperkte bijdrage aan energieproductie en CO2-reductie. Om maximaal 1,6% van de Nederlandse energiebehoefte in 2020 te realiseren zou de aanblik van de zee ernstig aangetast worden, tegen hoge kosten en zonder dat daarmee redelijk doel wordt gediend. Dat is maatschappelijk onaanvaardbaar. Deze conclusie wordt ondersteund door recente rapporten van gezaghebbende instellingen waaronder WRR en CPB.	Het belang van windenergie op zee is beschreven in de Nota Ruimte en het Integraal Beheerplan Noordzee 2015 (IBN) en uitgangspunt voor de vergunningverlening van windparken op zee.
6 In verband met de aantasting van het landschap is de plaatsing van windenergieparken met 5 MW turbines binnen 50 km en 3 MW turbines binnen 40 km uit de kust niet aanvaardbaar.	Zie reactie onder 2, 4 en 5.
7 Windenergie is een heel dure manier om heel weinig duurzame energie te produceren en CO2 te reduceren. Het gaat ten koste van het landschap (op land) en	De efficiëntie van de productie van duurzame energie en reductie van CO2-uitstoot d.m.v. windparken is op zichzelf geen grond om voor dit initiatief geen

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

de zee. Het geld daarvoor kan veel efficiënter besteed worden.	positieve (ontwerp-)beschikking af te geven. Verder wordt verwezen naar de reactie onder 5.
--	---

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 4		Afzender: Luchtverkeersleiding Nederland de heer, mevrouw S.L.M. Keulards Postbus 75200 1117 ZT SCHIPHOL
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:	
1 De effecten van de windturbineparken op de ontvangst van radio- en transpondersignalen zijn niet onderzocht in het MER. Er wordt dan ook dringend verzocht een aanvullend onderzoek te doen naar de effecten van windturbineparken in de Noordzee op deze installaties. De Luchtverkeersleiding Nederland adviseert dan ook de Wbr-vergunningaanvraag niet af te geven.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerpbesluit. De effecten op radardekking en telecommunicatie zijn onderzocht conform de Richtlijnen. Op dit moment wordt op initiatief van de luchtvaartbranche aanvullend onderzoek gedaan naar mogelijke effecten. De resultaten van dit onderzoek kunnen van invloed zijn op de toekomstige vergunningverlening van windparken op zee en de basis vormen voor aanvullende voorschriften in de vergunningen.	
2 De wettelijke taak van het veilig geven van luchtverkeersdienstverlening binnen het vluchtinformatiegebied Amsterdam, kan door de realisatie van de windturbineparken niet meer worden gegarandeerd.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerpbesluit. Zie reactie op punt 1.	

Volgnummer: 5		Afzender: Gemeente Katwijk de heer, mevrouw E.H.M. Loonen Postbus 589 2220 AN KATWIJK ZH
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:	
1 Een goede onderbouwing van de locatiekeuze ontbreekt. Een economisch gunstige ligging wordt aangevoerd, maar niet onderbouwd.	In paragraaf 4.2 van het MER is de onderbouwing van de locatiekeuze afdoende beschreven.	

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

2 In plaats van de geplande 24 km is de wens om de locatie op minimaal 30 km uit de kust te plaatsen. Bij deze afstand blijft de milieubelasting beperkt en is de horizon vervuiling acceptabel. Daarnaast is er een voorkeur voor de basisvariant 3 MW. De compact variant 3 MW, 5 MW en de basisvariant 5 MW kennen namelijk een veel hogere milieubelasting.	Zie reactie 3.4 ten aanzien van de zichthinder van het windpark. Voor het beoordelen van de milieubelasting is met name de relatieve milieubelasting (per kWh) van belang. De milieubelasting is afhankelijk van de vraag naar elektriciteit en de manier waarop daarin wordt voorzien. Het opwekken van windenergie op zee is een manier om de milieubelasting (per kWh) terug te dringen.
3 De gemeente Katwijk wil graag op de hoogte worden gehouden van de voortgang van de procedure van het windturbinepark Katwijk.	Op de website www.noordzeeloket.nl wordt informatie verstrekt over de voortgang van windturbineparken op zee. Als inspreker wordt u op de hoogte gehouden van de besluitvorming waarin uw inspraak is meegenomen.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 6	Afzender: Q7
Inspraakreactie nr. 6 van Q7 had geen relatie tot de aanvraag van het windturbinepark Katwijk, maar tot de aanvraag van het windturbinepark IJmuiden van initiatiefnemer WEOM. Deze inspraakreactie is behandeld bij de ontwerpbeschikking voor windturbinepark IJmuiden.	

Volgnummer: 7	Afzender: Productschap Vis de heer, mevr. H. Demkes Postbus 72 2280 AB RIJSWIJK ZH
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:
1 Door de komst van windparken in zee zal de visserij ernstig worden belemmerd in haar bedrijfsuitoefening. De gebieden die in de Nota Ruimte zijn aangewezen als voorkeursgebieden voor de plaatsing van windparken zijn belangrijke gebieden voor de visserij.	De effecten op de visserij van het windpark is afdoende beschreven. Er is een relatief zeer beperkt effect op het visareaal dat echter geen aanleiding geeft om aanvullende maatregelen voor te schrijven om deze terug te dringen indien positief op het initiatief zou worden beschikt.
2 In het MER is het noodzakelijk dat aan het onderzoek ook de cumulatieve effecten worden toegevoegd. Het betreft dan vooral onderzoek naar de gevolgen voor trekvogels, vissoorten, opgroei- en paaigebieden van vis en de scheepvaartveiligheid. De informatie is nu slechts theoretisch van aard en niet wetenschappelijk onderbouwd.	Voor wat betreft het onderdeel Natuur en Milieu is bij de beoordeling vastgesteld dat voor een aantal soorten en effecten daarop een passend beoordeling op grond van de Habitatrichtlijn dient te worden uitgevoerd, hetgeen nu in het MER ontbreekt. Gezien de gemaakte afwegingen op het onderdeel Scheepvaartveiligheid is dit in de huidige (ontwerp-) beschikking niet (direct) aan de orde.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

3 In het MER is geen nadere analyse gemaakt van de cumulatieve effecten voor de scheepvaartveiligheid, maar wordt volstaan met de term onveilig.	Een analyse van de cumulatieve effecten voor de scheepvaartveiligheid is opgenomen in een cumulatieve effectenstudie bij het MER. Een en ander is meegenomen bij het voorliggende (ontwerp-)besluit.
4 De veiligheid op zee moet zoveel als mogelijk worden gewaarborgd. Hiervoor worden wel suggesties gedaan, maar een analyse van de uitvoerbaarheid daarvan ontbreekt. Het uitbreiden van de veiligheidszone wordt niet als acceptabele mogelijkheid gezien.	Het aspect Scheepvaartveiligheid is integraal meegenomen bij de afwegingen van het voorliggende (ontwerp-)besluit.
5 Het MER geeft aanleiding tot bezorgdheid over de effecten van het windpark. Volgens het voorzorgsbeginsel dienen dan preventieve maatregelen te worden genomen. Het opschorten van de vergunning wordt als preventieve maatregel door de overheid voorgesteld.	Zie reactie onder 2.
6 De Nederlandse autoriteiten vinden het project Near Shore windpark noodzakelijk voor het opdoen van kennis en ervaring over wind op zee. Een vergelijking van dit initiatief met het NSW lijkt dan ook noodzakelijk. In de MER-en is deze vergelijkingen nu niet opgenomen.	De kennis en ervaring van het windpark Egmond aan Zee is door de initiatiefnemer niet in de vorm van een vergelijking meegenomen in het MER. Desondanks zijn deze kennis en ervaring afdoende beschreven in het MER.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 8		Afzender: Berenschot Advocatuur de heer J.H.M. Berenschot Prof. Rontgenstraat 8 7311 AM APELDOORN	
		Namens : E-Connection Project BV	
Kernpunt(en) van de inspraak:		Reactie van Bevoegd Gezag:	
1 Het opvragen van de stukken is niet geheel vlekkeloos verlopen. De stukken zijn later ontvangen en waren van dusdanige omvang dat het niet mogelijk was de zienswijze gedegen voor te bereiden. Er is verzocht om verlenging van de inspraaktermijn, maar dit verzoek is afgewezen.		De stukken hebben de gehele periode ter inzage gelegen en waren derhalve wel beschikbaar. De periode voor terinzagelegging staat vast en is voor ieder initiatief gelijk.	
2 Er is ten onrecht volstaan met één aanvraag om Wbr-vergunning en het opstellen van slechts één MER. Doordat het		De visualisering van het windpark in het MER is afdoende en heeft geen aanleiding gegeven om meerdere aanvragen te	

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

geen aanééngesloten park betreft en de onderlinge afstand groot is, is er in de visuele beleving sprake van twee parken.	
3 Op grond van de Richtlijnen had voor de geclusterde variant uitgegaan moeten worden van de dichtstbijzijnde initiatieven bij bepaling van de cumulatieve effecten. Het MER voldoet wat dat betreft niet aan de Richtlijnen.	In het addendum van 13 oktober 2006 zijn de meest dichtstbijzijnde initiatieven gebruikt bij het bepalen van de cumulatieve effecten.
4 Bij de bepaling van de cumulatieve effecten worden gemist de onderwerpen: geomorfologie (bodemstructuur en -samenstelling), waterkwaliteit (m.n. troebelheid), sedimenttransport, stroming en zeereservaat.	De cumulatieve effecten van het windpark zijn afdoende beschreven in het addendum van 10 juli 2006. Er is geen aanleiding om deze verder uit te werken.
5 De resultaten van het offshore windpark NSW hadden moeten worden meegenomen. Onduidelijk is of de resultaten van de parken Horns en Nysted zijn meegenomen in het MER.	In het MER is aangegeven dat wordt voortgebouwd op kennis en ervaring uit het NSW (tegenwoordig OWEZ) en wordt diverse malen gerefereerd aan onderzoeksresultaten van de windparken Horns Rev en Nysted.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 9	Afzender: Wintershall Noordzee B.V.
Inspraakreactie nr. 9 van Wintershall Noordzee B.V. heeft geen relatie tot de aanvraag van het windturbinepark Katwijk, maar tot de aanvraag van het windturbinepark West Rijn van initiatiefnemer Airtricity. Deze inspraakreactie is behandeld bij het ontwerpbesluit voor windturbinepark West Rijn.	

Volgnummer: 10	Afzender: Kustvereniging EUCC de heer, mevrouw A.H.P.M. Alman Postbus 11232 2301 EE LEIDEN
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:
1 Een grootschalig initiatief als dit dient te worden onderworpen aan een uitgebreid ruimtelijk ordeningsproces. Hiervan is nog geen sprake geweest.	Inspraakreactie is niet relevant voor het voorliggende ontwerp-besluit. Meer algemeen kan worden gesteld dat het belang van windenergie op zee is beschreven in de Nota Ruimte en het Integraal Beheerplan Noordzee 2015 (IBN) en dit onderdeel uitmaakt van de uitgangspunten voor de te maken overwegingen t.a.v. initiatieven voor windenergie op de Noordzee. Daartoe behoort ook het uitvoeren van een uitgebreide milieueffectrapportage.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

	Inspraak op de plannen vormt onderdeel van dat ruimtelijk ordeningsproces.
2 De serie windparken zal schade en risico's met zich meebrengen voor: - natuurbehoud door schade aan trekvogels en risico's onderwaterleven - landschapsbescherming door aantasting horizon - kustrecreatie en kusttoerisme - scheepvaart en pleziervaart inzake veiligheid - kustveiligheid door beperking transport zandsuppleties - visserij door verlies visgrond; wat vanuit natuurbehoud positief wordt beoordeeld	De MER-en bevatten een beschrijving van de genoemde aspecten, incl. de mogelijke effecten en incl. de cumulatieve effecten. Het aspect Scheepvaartveiligheid is integraal meegenomen bij de afwegingen van het voorliggende (ontwerp-)besluit. Voor wat betreft het onderdeel Natuur en Milieu is bij de beoordeling vastgesteld dat voor een aantal soorten en effecten daarop een passend beoordeling op grond van de Habitatrichtlijn dient te worden uitgevoerd, hetgeen nu in het MER ontbreekt. Gezien de gemaakte afwegingen op het onderdeel Scheepvaartveiligheid is dit in de huidige (ontwerp-) beschikking niet (direct) aan de orde.
3 De risico's en schade wegen niet op tegen een onduidelijke winst voor de energievoorziening. Windenergie is onevenredig kostbaar. De parken kunnen zelfs risico's opleveren voor het Nederlandse of internationale stroomnet (black-out).	Het belang van windenergie op zee is beschreven in de Nota Ruimte en het Integraal Beheerplan Noordzee 2015 (IBN) en uitgangspunt voor de vergunningverlening van windparken op zee.
4 Er wordt verwezen naar alle opmerkingen van de St. Berkheide Coepelduinen.	Zie reacties onder inspraakreactie 3.
5 Het opstellen van afzonderlijke MER-en is onvoldoende om de cumulatieve effecten te beoordelen. Een strategisch rapport voor de gezamenlijke parken is beslist noodzakelijk. De oprichting van parken mag niet plaatsvinden bij afwezigheid van geïntegreerd beleid en van een wettelijk ruimtelijk kader.	Zie reactie onder inspraakreactie 3.3. en onder reactie 10.1

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

BIJLAGE B Overzicht zienswijzen terinzagelegging ontwerpbesluit

Toelichting: op de tweede terinzagelegging van het ontwerpbesluit 'Katwijk', ref. Staatscourant nr. 34 van 18 februari 2008, blz. 12, zijn in totaal 9 zienswijzen ontvangen. Hieronder worden deze (samengevat) weergegeven, inclusief de reactie van het bevoegd gezag.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 1		Afzender: Zeehaven IJmuiden NV Drs. P. H.L.M. van de Meerakker Postbus 541 1970 AM IJMUIDEN
Kernpunt(en) van de zienswijze:	Reactie van Bevoegd Gezag:	
1. Indiener staat positief tegenover de realisatie van windturbineparken op de Noordzee. De Zeehaven IJmuiden wil op de hoogte worden gehouden van de ontwikkelingen.	1. Op de website www.noordzeeloket.nl wordt informatie verstrekt over de voortgang van windturbineparken op zee. Indiener worden op de hoogte gehouden van de besluitvorming waarin uw inspraak is meegenomen. Verder wordt deze inspraakreactie ter kennisgeving aangenomen.	
2. Indiener is verbaasd dat het valide - door het bevoegd gezag aangedragen- SAMSON-model, dat internationaal wordt beschouwd als de standaard voor de beoordeling van de veiligheidssituaties op zee, nu als niet afdoende wordt beschouwd.	2. Het voorgeschreven SAMSON model geeft enkel de uitkomsten weer van berekeningen op basis van de verkeersdatabase. Deze uitkomsten zijn van theoretische aard en zijn niet toereikend gebleken voor een beoordeling van alle effecten op de scheepvaartveiligheid. Derhalve is naast de informatie uit het MER een advies uitgebracht door de Nautische adviesgroep zodat scheepvaartveiligheid ook vanuit de praktijk beoordeeld kon worden.	
3. Indiener vindt dat een bredere afweging dient te worden gemaakt, waarbij ook de economische, duurzaamheids- en milieuaspecten dienen te worden betrokken. Verzocht wordt de ontwerpbesluiten zorgvuldig te heroverwegen en op integrale wijze te bezien waarbij alle relevante belangen worden meegewogen.	3. In het eerdere ontwerpbesluit is de aanvraag afgewezen op scheepvaartveiligheid. Beoordeling van de overige effecten is derhalve niet aan de orde gekomen. Op basis van de zienswijzen heeft het bevoegd gezag het afwijzende besluit heroverwogen en daarbij nu ook de effecten op luchtvaartveiligheid, mijnbouw en ecologie beoordeeld. Andere door indiener genoemde aspecten vallen buiten het toetsingskader.	
4. Indiener wijst op de investeringen die reeds op het haventerrein zijn gedaan in het kader van de reeds ontwikkelde offshore locaties. Daarnaast hebben deze	4. Deze reactie wordt ter kennisgeving aangenomen.	

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

ontwikkelingen een interessante economische cluster van bedrijven teweeggebracht, die ondersteunend zijn voor de assemblage en bouw van windturbineparken op de Noordzee.	
5. Indiener vraagt zich af wat deze afwijzing voor gevolgen heeft voor de doelstelling van de regering om in 2020 een geïnstalleerd windturbinevermogen op zee van 6.000 MW in werking te hebben. Zij stelt vast dat als gevolg van het uitblijven van de noodzakelijke vergunningen de bouw van windturbineparken in de Noordzee nu forse vertraging dreigt op te lopen. Initiatieven om tot een hogere productie van groene stroom te komen worden zo geremd.	5. Inspraak doelt op het afwijzende ontwerpbesluit welk inmiddels is heroverwogen en heeft geresulteerd in voorliggende besluit tot vergunning. De uitvoering van het beleid van het vergunnen van 450 MW in deze regeringsperiode en het toekomstige beleid richting 6000 MW windenergie op zee in 2020 is toegelicht in het draaiboek 'Committering van 450 MW windenergie op de Noordzee' dat bij brief van 30 juni 2008 aan de tweede kamer is gestuurd (TK 31209 en 21239, nr. 35).
6. Voor de middellange termijn heeft de offshore windenergie sector vooral behoefte aan door de Rijksoverheid vastgestelde heldere, toetsbare voorwaarden en criteria waaraan locaties voor windturbineparken op de Noordzee dienen te voldoen.	6. Zie reactie onder 5.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 2 Afzender: Centraal Nautisch Beheer Noordzeekanaalgebied de heer, mevrouw C. Oudendijk Postbus 19406 1000 GK AMSTERDAM Namens : Gemeenten Amsterdam, Velsen, Beverwijk, Zaanstad en het Rijk	
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:
1. Indiener heeft namens het rijk en de gemeenten Amsterdam, Velsen, Beverwijk en Zaanstad als taak een veilige, vlotte en milieuverantwoorde afwikkeling van het scheepvaartverkeer te bevorderen. Zij voert dit uit in het beheersgebied gelegen vanuit 12 zeemijlen uit de kust. Indiener staat achter het besluit om de vergunningaanvragen af te wijzen en verzoekt de definitieve besluiten toe te zenden zodra deze beschikbaar zijn.	1. Inspraak doelt op het afwijzende ontwerpbesluit welk inmiddels is heroverwogen en heeft geresulteerd in voorliggende besluit tot vergunning. Dit besluit zal opnieuw als ontwerpbesluit op de gebruikelijke wijze kenbaar gemaakt worden en ter inzage komen te liggen voor indieners.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Volgnummer: 3		Afzender: Provincie Noord-Holland de heer, mevrouw T. Kampstra Postbus 3007 2001 DA HAARLEM
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:	
1. Indiener voert al jarenlang een ambitieus duurzame energie beleid uit waarbij nauw wordt samengewerkt met lokale besturen en het bedrijfsleven. De inspanningen zijn gericht op reductie van de CO2 uitstoot en het zoveel mogelijk (laten) toepassen van duurzame energietechnieken. Op zee kunnen windturbineparken van grotere omvang en vermogen worden opgesteld, zonder de op land (steeds meer) ondervonden bezwaren.	1. Deze inspraakreactie wordt ter kennisgeving aangenomen.	
2. Indiener pleit er voor om bij de beoordeling van vergunningaanvragen voor windturbineparken op zee een bredere afweging te maken waarbij ook de economische, duurzaamheids- en milieuaspecten in het afwegingstraject en besluitvormingsproces worden betrokken.	2. In het eerdere ontwerpbesluit is de aanvraag afgewezen op scheepvaartveiligheid. Beoordeling van de overige effecten is derhalve niet aan de orde gekomen. Op basis van de zienswijzen heeft het bevoegd gezag het afwijzende besluit heroverwogen en daarbij nu ook de effecten op luchtvaartveiligheid, mijnbouw en ecologie beoordeeld. Andere door indiener genoemde aspecten vallen buiten het toetsingskader.	
3. Indiener vindt het verontrustend dat de negatieve werking die van de eerdere afwijzingen uitgaat, ook zijn doorwerking heeft op in voorbereiding zijnde aanvragen en toekomstige plannen.	3. Inspraak doelt op het afwijzende ontwerpbesluit welk inmiddels is heroverwogen en heeft geresulteerd in voorliggende besluit tot vergunning.	

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152

Volgnummer: 4		Afzender: Stichting Berkheide Coepelduynen de heer G. van Ommering Santhorstlaan 20 2242 BG WASSENAAR
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:	
1. Indiener meldt dat hij de door hem eerder ingediende inspraakreactie in stand wil laten en verwijst naar de bundel waarin deze is opgenomen.	1. Indiener doelt op zijn zienswijze betreffende het MER. Deze zienswijze is beantwoord in de bijlage van de ontwerpbesluiten. Indiener is hierop gewezen vóór het eind van de	

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

	inspraakperiode van de ontwerpbesluiten. Er is daarop door indiener geen nieuwe zienswijze ingediend.
--	---

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 5	Afzender: E-Connection Project BV de heer M.A.J. Kortenoever Postbus 101 3980 CC BUNNIK
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:
1. De locatie Katwijk overlapt voor een deel met de locatie van de door de onderneming van indiener ingediende vergunningaanvraag voor offshore windturbinepark P12-WP. Indieners aanvraag is ingediend ruim vóórdat de aanvraag van WEOM werd ingediend.	1. Niet de datum waarop de aanvraag is ingediend maar de datum waarop de aanvraag volledig wordt verklaard door het bevoegd gezag leidinggevend. De door E-connection ingediende aanvraag voor locatie P12 is op 23 november 2006 buiten behandeling gesteld omdat het MER niet aanvaardbaar was en daarmee de aanvraag niet volledig. Op 24 november 2006 is de aanvraag van WEOM voor Katwijk volledig verklaard.
2. Hoewel op indieners aanvraag een afwijzend besluit is genomen, is dit besluit nog niet onherroepelijk. Indiener meent dat pas nadat dit besluit onherroepelijk zou zijn verklaard de aanvraag voor WEOM Katwijk in behandeling had mogen worden genomen.	2. Deze zienswijze is procedureel van aard en is niet gericht op de inhoud van ontwerpbesluit Katwijk. De Algemene wet bestuursrecht kent geen bepaling dat tot een beschikking onherroepelijk is een andere aanvraag niet in behandeling mag worden genomen. Inmiddels is op het bezwaarschrift tegen het besluit van 23 november 2006 na uitspraak van de Rechtbank Utrecht een beslissing op bezwaar genomen, welke geen gevolg heeft voor de verkrijging van exclusiviteit door WEOM voor de locatie Katwijk.

Volgnummer: 6	Afzender: Nederlands Genootschap van Insprekers de heer J. Haije Henry Dunantlaan 71 1111 ZH DIEMEN
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:
1. Indiener stelt dat naarmate er meer onderzoek wordt uitgevoerd, tevens duidelijker wordt dat klimaatbeleid, energiebeleid en zeespiegelbeleid niet los van elkaar gezien kunnen en mogen	1. Deze opmerking is niet relevant voor het ontwerpbesluit en wordt ter kennisgeving aangenomen.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

worden.	
2. Indiener pleit er voor dat Nederland een initiatief neemt in de vorm van een Planologische Kernbeslissing.	2. Deze opmerking is niet relevant voor het ontwerpbesluit en wordt ter kennisgeving aangenomen.

Datum
26 juni 2009

Numer
WSV/152

Volgnummer: 7		Afzender: Norton Rose mevrouw D.N. Broerse Postbus 94142 1090 GC AMSTERDAM Namens : WEOM B.V.
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:	
1. Samenvatting en visie. 1.1-1.5 WEOM stelt dat RWS geen integrale afweging heeft gemaakt van alle belangen, die een rol spelen bij de locatie van een Windturbinepark, zoals naast scheepvaartveiligheid, de effecten op natuur en milieu, maatschappelijke effecten, effecten op visserij en economische consequenties. 1.6-1.7 WEOM pleit voor een beleid ter invulling van 6000 MW offshore wind in 2020 waarbij V&W de regie weer in hand neemt bij locatieselectie en uitgifte, waartoe de huidige beleidsregels dienen te worden aangepast.	1. 1.1-1.5 Zie reactie bij 4.4. 1.6-1.7 De uitvoering van het beleid van het vergunnen van 450 MW in deze regeringsperiode en het toekomstige beleid richting 6000 MW windenergie op zee in 2020 is toegelicht in het draaiboek 'Committering van 450 MW windenergie op de Noordzee' dat bij brief van 30 juni 2008 aan de tweede kamer is gestuurd (TK 31209 en 21239, nr. 35).	
3 De aanvraag past binnen het eigen beleid van RWS		
3.2-3.7 Rijkswaterstaat heeft de aanvraag als volledig (en het MER aanvaardbaar) beoordeeld en behandeling genomen. Voor de Scheepvaartveiligheid is het in de MER richtlijnen voorgeschreven SAMSON model gebruikt. De conclusies in het MER aangaande de scheepvaartveiligheid zijn positief voor de locatie "Katwijk". De Commissie m.e.r. heeft in haar toetsingsadviezen ook geoordeeld dat de effecten op de scheepvaart in totaal voldoende beschreven zijn. De aanvragen zijn ook in lijn met de Nota Ruimte. In de Nota Ruimte is opgenomen dat windturbineparken in zee in beginsel zijn toegestaan buiten met name specifieke gebieden. Dit is verder uitgewerkt in IBN	3.2-3.7 Zoals in het toetsingskader van het besluit staat weergegeven kan op grond van art. 3, lid 1, Wbr in samenhang met art. 5 van de Beleidsregels kan een Wbr-vergunning geweigerd worden ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee. De omstandigheid dat volgens de Nota Ruimte en het IBN 2015 de bouw van windturbineparken in beginsel is toegestaan nu de locatie noch in een scheepvaartroute noch clearway ligt, betekent niet dat de aanvraag daarmee direct wordt vergund. Dit hangt af van de concrete beoordeling van de effecten van het park die op grond van de Wbr dient plaats te vinden.	

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

2015. De locatie Katwijk waarop de aanvraag betrekking heeft is hierin opgenomen als mogelijke locatie voor de ontwikkeling van windenergie en is derhalve in overeenstemming met het beleid van RWS en conform de Nota Ruimte en het IBN.	
4 Het ontwerpbesluit is in strijd met de wet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur"(abbb).	
4.2 Het MER is volledig en aanvaardbaar (bezwaar a).	
4.2.1-4.2.4 Het bevreemdt indiener dat in het ontwerpbesluit gesteld wordt dat niet dan wel onvoldoende overwegingen met betrekking tot de scheepvaartveiligheid in het MER zouden zijn opgenomen. Als dit het geval was dan had Rijkswaterstaat het MER niet aanvaardbaar moeten verklaren. Ten onrechte wordt de MER en het SAMSON model ter discussie gesteld.	4.2.1-4.2.4 Het MER bevatte alle gegevens om aanvaardbaar te worden verklaard. De aanvraag is derhalve terecht in behandeling genomen. Dat in aanvulling op het MER een afzonderlijk advies is gevraagd, betekent niet dat het MER niet aanvaardbaar had mogen worden verklaard. De focus in het MER ligt op het met behulp van het SAMSON-model bepalen van de kans op ongevallen door aanvaringen en aandrijvingen inclusief de milieugevolgen daarvan. Een doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee omvat echter meer. Niet alleen dient te worden gezien wat de modelmatig berekende effecten zijn van het geprojecteerde windturbinepark op de aandrijvings- en aanvaringskansen, maar relevant is ook wat de niet gemodelleerde effecten van het windturbinepark zijn op de vaarpraktijk in het desbetreffende gebied. Om ook deze aspecten mee te kunnen wegen heeft het bevoegd gezag aanvullend op het MER aan de zogenaamde Nautische Adviesgroep gevraagd haar te adviseren over de effecten van de ligging van het windturbinepark op de scheepvaartveiligheid.
4.2.5 De afwijzing is in strijd met artikel 4:5 Awb. Afwijzing kan niet op grond van het ontbreken van gegevens. Wanneer gegevens ontbreken dient het bevoegd gezag de aanvrager in de gelegenheid te stellen de gegevens aan te vullen. Pas wanneer de aanvulling niet gebeurt kan worden afgewezen. Nu Rijkswaterstaat de aanvrager niet in de gelegenheid heeft gesteld gegevens aan te vullen, aanvrager	4.2.5 Inspraak doelt op het afwijzende ontwerpbesluit welk inmiddels is heroverwogen en heeft geresulteerd in voorliggende besluit tot vergunning. Indiener had reeds alle relevante informatie verstrekt om tot een beoordeling te kunnen komen. Om volledig te kunnen beoordelen of oprichting van de windturbineparken in overeenstemming is met een doelmatig en veilig gebruik van de

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

in het geheel niet is geïnformeerd over eventueel ontbrekende gegevens, kan de afwijzing niet gebaseerd worden op ontbrekende gegevens.	Noordzee, zoals bedoeld in art. 3, lid 1, van de Wbr, heeft Rijkswaterstaat een aanvullende beoordeling noodzakelijk geacht.
4.3 De rol van de nautische adviesgroep is in strijd met het beleid van Rijkswaterstaat. (bezwaar b)	
4.3.1-4.3.6 De afwijzingen zijn gebaseerd op de eigen, subjectieve conclusies van de nautische werkgroep. Dit is in strijd met artikel 4:84 Awb. Het is in strijd met het vertrouwensbeginsel en het beginsel van rechtszekerheid om tijdens de besluitvormingsprocedure het beoordelingskader te wijzigen door de introductie van een nieuw adviesorgaan. In toelichting op zienswijze: Onaangekondigd en zonder WEOM vooraf te horen, heeft RWS een nieuwe toets toegevoegd aan de beoordeling van de vergunningsaanvraag	4.3.1-4.3.6 Inspraak doelt op het afwijzende ontwerpbesluit welk inmiddels is heroverwogen en heeft geresulteerd in voorliggende besluit tot vergunning. Van een wijziging van het toetsingskader gedurende de aanvraag is in het geheel geen sprake. Evenmin is het uitbrengen van een advies in aanvulling op het MER in strijd met de Beleidsregels. Het advies is immers gevraagd ter beoordeling van de scheepvaartveiligheid; één van de aspecten die in het kader van art. 3, lid 1, Wbr in samenhang met art. 5 van de Beleidsregels moet worden beoordeeld. Uit het voorgaande volgt dat van een schending van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel geen sprake is.
4.3.9 Rijkswaterstaat heeft, in strijd met artikel 3:2 Awb, de belangen van aanvrager bij de keuze om een adviesorgaan in te schakelen, de instructie van de adviesgroep en de beoordeling van het advies van de adviesgroep de aanvrager niet, in ieder geval onvoldoende, betrokken.	4.3.9 Op grond van de Awb bestaat geen verplichting voor het bestuursorgaan om belanghebbenden in deze voorbereidende fase vooraf op de hoogte te stellen van het inschakelen van een adviesorgaan dan wel hen bij de totstandkoming van het advies te betrekken.
4.4 (bezwaar c) Het ontwerpbesluit moet een integrale beoordeling inhouden.	
4.4.3 Het MER bevat een beschrijving van alle gevolgen die een activiteit voor het milieu kan hebben. Artikel 7:35 Wm verplicht het bevoegd gezag ook rekening te houden met alle gevolgen die de activiteit waarop het besluit betrekking heeft, voor het milieu kan hebben. Volgens de toelichting heeft dit artikel tot doel dat de informatie uit de MER volledig en volwaardig in de besluitvorming wordt betrokken. In strijd hiermee heeft Rijkswaterstaat de aanvraag uitsluitend beoordeeld op grond van één enkel aspect (Scheepvaartveiligheid). In toelichting op zienswijze:	4.4.3 In het eerdere ontwerpbesluit is de aanvraag afgewezen op scheepvaartveiligheid. Beoordeling van de overige effecten is derhalve niet aan de orde gekomen. Op basis van de zienswijzen heeft het bevoegd gezag het afwijzende besluit heroverwogen en daarbij nu ook de effecten op luchtvaartveiligheid, mijnbouw en ecologie beoordeeld. Andere aspecten vallen buiten het toetsingskader. Het belang van windenergie op zee is

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

Het belang van windenergie op zee is eveneens een belang dat overeenkomstig artikel 3 lid 2 Wbr moet worden afgewogen. Immers, zoals ook blijkt uit de parlementaire geschiedenis met betrekking tot de voorganger van de Wbr, de rivierenwet, gaat het bij de afweging van artikel 3 lid 2 Wbr om alle openbare belangen (TK, 1989-1990, 21721, nrs. 1-2). Ook in de jurisprudentie is dit bevestigd. (RvS, 14 april 2004, waarin de RvS het belang van een "optimale ruimtelijke benutting van de Noordzee/EEZ" als Wbr-belang bestempelde).	gegeven. In het Integraal Beheerplan Noordzee 2015 is opgenomen dat omdat windturbineparken expliciet in rijksbeleid worden gestimuleerd, nut en noodzaak in de Noordzee niet hoeven te worden onderbouwd tot een totaal opgewekt vermogen van 6000 MW. Indien er significante effecten worden verwacht, kan een activiteit in principe doorgang vinden na afweging van het openbaar belang en het natuur belang met inachtneming van mitigatie en compensatie. Onder dit openbaar belang valt het aspect van een veilig en doelmatig gebruik van de Noordzee te scharen.
4.5 Het ontwerpbesluit biedt geen deugdelijke motivering en is in strijd met het vertrouwensbeginsel. (bezwaar d)	
4.5.1 Door rijkswaterstaat is aangegeven dat bij het vaststellen van het voorgenomen verkeersscheidingsstelsel Maas Noord rekening is gehouden met de voorgenomen windturbineparken op de Noordzee. Indiener mocht er dus op vertrouwen dat de aanvraag geen strijd zou opleveren met het nieuwe VSS.	4.5.1 Bij de ontwikkeling van het VSS is naar aanleiding van een eerder plan voor het stelsel, waarin voor een aantal locaties conflicten ontstonden, door Rijkswaterstaat gevraagd om een alternatief plan te ontwikkelen waarbij tevens rekening wordt gehouden met toekomstige windturbineparken op de Noordzee. Het alternatieve voorstel is door de rijkshavenmeester ingediend bij DGTL welke het heeft ingediend bij IMO (International Maritime Organisation) welke het nieuwe VSS in juli 2007 formeel heeft vastgesteld. De initiatiefnemers zijn op 30 maart 2006 en per brief aan WEOM op 9 juni 2006 (kenmerk: AMU 1320) bericht over het door DGTL voorgenomen besluit tot wijziging van het VSS.
4.5.3 Rijkswaterstaat heeft zich bij de totstandkoming van de ontwerpbesluiten gebaseerd op subjectieve niet onderbouwde conclusies van de nautische adviesgroep. Daarmee zijn de ontwerpbesluiten in strijd met artikel 3:46 van de Awb tot stand gekomen.	4.5.3 De opdracht aan de Nautische adviesgroep is om vanuit nautische invalshoek een zo afgewogen mogelijk advies uit te brengen over de door de initiatiefnemers ingediende MERs. Inmiddels heeft het bevoegd gezag naar aanleiding van de zienswijzen het besluit heroverwogen waar bij het advies van de nautische adviesgroep is meegewogen
4.6 Voorgesteld wordt verder om naast de beschreven mitigerende maatregelen in het MER tijdens en na de bouw van het windturbinepark een full-time VTS (Vessel Traffic Services) operator te stationeren.	4.6 Deze inspraak wordt ter kennisgeving aangenomen. Op basis van de zienswijzen is het besluit heroverwogen.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

In de toelichting op de zienswijze: De door WEOM voorgestelde mitigerende maatregelen zijn op geen enkele wijze door RWS in het ontwerpbesluit betrokken. WEOM is bereid haar ontwerp verder aan te passen voor zover nodig aan het VSS. Dit zou dan betekenen dat een aantal windturbines in het zuidelijk deel zou komen te vervallen. Deze aanpassing van het ontwerpbesluit kan reeds nu vergund worden, het is immers mogelijk op grond van artikel 2 lid 2 Wbr dat de vergunning onder beperkingen wordt verleend. Een van deze beperkingen kan zijn gedeeltelijke inwilliging van de aanvraag.	
5. Inhoudelijke bezwaren.	
5.1 Gesteld wordt dat de uitkomsten van het SAMSON model in het MER slechts als indicatief kunnen worden bestempeld. De reden hiervoor zou zijn dat het model uitgaat van het gebruik van een corridor terwijl de corridor tussen de windturbineparken OWEZ en Q7 leert dat schepen een dergelijke corridor zullen mijden. Deze corridor wordt inderdaad gemeden maar op grond van specifieke omstandigheden van het OWEZ en Q7 gebied. Anders dan Rijkswaterstaat stelt, zegt de situatie bij de genoemde corridor niets over het gebruik van de geplande corridor bij het windturbinepark Katwijk. Er is op geen enkele wijze aangetoond dat dezelfde specifieke omstandigheden spelen in het gebied van het windturbinepark Katwijk. Indiener is het oneens met de stellingname dat de aanwezigheid van het windturbinepark Katwijk de verkeersstroom naar Scheveningen zou afsluiten. De Schepen zullen op de kortst mogelijk manier de verkeersscheidingszone moeten oversteken. Deze oversteek gebeurt nu al ter hoogte van de geplande corridor en dat zal niet anders zijn als het windturbinepark er ligt. Daarnaast is Scheveningen een kleine haven die slechts beperkt scheepvaartverkeer genereert. De breedte van de corridor is ruimschoots voldoende voor de doorlaat van dit	5.1 Voortschrijdend inzicht leert dat de corridor tussen OWEZ en Q7 inmiddels (beperkt) gebruikt wordt. Op basis van de zienswijzen is het besluit echter heroverwogen, waarbij de corridor in zijn geheel afgesloten zal worden.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

scheepvaartverkeer.	
5.2 De stellingname dat het plaatsen van een groot aantal vaste obstakels zoals windturbines in de separatietoneel in strijd is met de veiligheidsfunctie van de zone en dus ongewenst wordt door indiener betwist. Als regel geldt dat schepen in nood naar stuurboord moeten uitwijken en dus niet in de separatietoneel terechtkomen. Daarnaast is het niet ongebruikelijk dat vaste obstakels in de separatietoneel zijn gelegen. Zo staat bijvoorbeeld in TSS Off Texel een aanzienlijk aantal olie - en gasplatforms die een groter risico vormen voor de scheepvaartveiligheid. Voorts blijkt uit het memorandum van MARIN dat het nieuwe VSS zal resulteren in een lager risico voor Katwijk in vergelijking met het huidige stelsel.	5.2 Schepen kunnen in noodgevallen ter vermindering van onmiddellijk gevaar de separatietoneel van een VSS invaren. Bij het plaatsen van een groot aantal vaste obstakels zoals windturbines in die zone wordt die veiligheidsfunctie van de separatietoneel tenietgedaan. Ingevolge de General Provisions on Ships' routeing (resolution A.572(14)) wordt overheden aanbevolen geen installaties te bouwen in verkeersbanen of VSS aangenomen door de IMO of nabij hun uiteinden. Uit de Nota Ruimte en het IBN 2015 volgt het uitgangspunt dat binnen de internationaal vastgestelde routeringsmaatregelen en het stelsel van nationaal vastgelegde clearways geen vaste objecten mogen worden gebouwd.
5.4 Indiener is het ook oneens met de argumentatie omtrent de uitwijkmogelijkheden voor schepen. De breedte van de corridor is twee zeemijl en daarmee gelijk aan de minimale breedte van de traffic lanes in het Maas Noord VSS. De opmerkingen dat windturbinepark Katwijk een barrière vormt is ongefundeerd. Sleeptransporten mijden het Maas Noord gebied vanwege de diepgang en ander transport om zo snel mogelijk ruimte te zoeken en daarom westelijk varen.	Op basis van de zienswijzen is het besluit heroverwogen, waarbij de corridor in zijn geheel afgesloten zal worden.
5.5 Indiener wijst er verder op dat het begrip "Kritisch gebied" geen juridisch begrip en het risico van op drift raken (NUC= Not Under Commend) niet uitgewerkt, onderbouwd en niet gekwantificeerd is. Bovendien geldt dat dankzij voortschrijdende technisch inzicht de kans op NUC zeer beperkt is. DNV beschrijft in zijn expert opinion dat de overgang van haven naar open zee en v.v en daarmee de kans op NUC op juiste wijze in het SAMSON model is meegenomen.	5.5 In de verkeersbanen in het VSS Maas Noord bevindt zich 20% van de binnenkomende schepen naar de haven van Rotterdam en 28% van de vertrekkende schepen uit de haven van Rotterdam. Het windturbinepark ligt temidden van de noordelijke aanloop- en vertrekroutes. Het verkeer is divers in grootte en snelheid en maakt het hiermee tot kritisch gebied waardoor het risico van NUC zijn en op drift geraken groter is. Dit aspect wordt ook in dit besluit meegewogen.
5.6 De opmerking betreffende helibeloodsing worden eveneens betwist. Schepen die hiervan gebruik maken komen niet in de buurt van het windturbinepark. Schepen zijn bovendien gehouden tenminste 500 m afstand van het	5.6 In de buurt van het voorgenomen windturbinepark Katwijk worden (onder andere) grotere containerschepen met een heli beloodst ten tijde van slechte weersomstandigheden. Dit vormt in deze drukke scheepvaartbaan een extra

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

windturbinepark te houden op deze afstand is voldoende ruimte voor helibeloodsing. Helikopters zijn verder geautoriseerd om indien nodig over het windturbinepark te vliegen.	complicerende en risico verhogende factor.
5.7 Indiener is het oneens met de argumentatie ten aanzien van de verlichting van de windturbineparken die schepen belemmeren in de visuele navigatie. Windturbineparken liggen ver buiten de kust en de specifieke verlichting van windturbineparken is zodanig dat er geen verwarring met andere verlichting kan optreden. Bovendien wordt voldaan aan de IALA richtlijn die is opgesteld ter vergroting van de veiligheid van de scheepvaart. Vrijwel elk schip in het gebied heeft dag en nacht een radar hebben aanstaan waarbij windturbineparken heldere coördinatiepunten vormen. DNV concludeert dat het aspect van visuele navigatie bij het windturbinepark Katwijk geen rol van betekenis speelt.	5.7 Op basis van de zienswijzen is het besluit heroverwogen en is dit aspect opnieuw meegewogen.
5.8 Indiener heeft aan DNV een deskundig oordeel gevraagd over de afstand van 1 tot 2 zeemijl. DNV concludeert dat het vergroten van de afstand tussen windturbinepark Katwijk en de vaarroute van 1,3 zeemijl naar 2 zeemijl geen effect zal hebben op de scheepvaartveiligheid.	5.8 Deze zienswijze is ter kennisgeving aangenomen.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 8		Afzender: Evelop Renewables de heer M. Inpijn Ringwade 71 3439 LM Nieuwegein
		Mede namens : Ballast Nedam Concessies
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:	
1. Aanvrager heeft rekening gehouden met eerder door RWS Noordzee gestipuleerde aan te houden afstanden tot clearways, verkeersscheidingssystemen, ankergebieden en dergelijke voor de ontwikkeling van offshore windturbineparken. Net als indiener heeft WEOM conform de voor deze locatie opgestelde richtlijnen voor het MER, een veiligheidsstudie uitgevoerd met behulp van het SAMSOM-	1. Zoals in het toetsingskader van het besluit staat weergegeven kan op grond van art. 3, lid 1, Wbr in samenhang met art. 5 van de Beleidsregels een Wbr-vergunning geweigerd worden ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee. De omstandigheid dat volgens de Nota Ruimte en het IBN 2015 de bouw van windturbineparken in beginsel is	

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

model naar de effecten van het windturbinepark op scheepvaartongevallen. Uit deze veiligheidsstudie bleek, dat de te verwachten effecten gering en op zichzelf acceptabel zijn.	vergunning geweigerd worden ter verzekering van het doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee. De omstandigheid dat volgens de Nota Ruimte en het IBN 2015 de bouw van windturbineparken in beginsel is toegestaan nu de locatie noch in een scheepvaartroute noch clearway ligt betekent niet dat de aanvraag daarmee direct wordt vergund. Of op een aanvraag een Wbr-vergunning verleend wordt, hangt af van de concrete beoordeling van de effecten van het park die op grond van de Wbr dient plaats te vinden. De focus in het MER ligt op het met behulp van het SAMSON-model bepalen van de kans op ongevallen door aanvaringen en aandrijvingen inclusief de milieugevolgen daarvan. Een doelmatig en veilig gebruik van de Noordzee omvat echter meer. Niet alleen dient te worden gezien wat de modelmatig berekende effecten zijn van het geprojecteerde windturbinepark op de aandrijvings- en aanvaringskansen, maar relevant is ook wat de niet gemodelleerde effecten van het windturbinepark zijn op de vaarpraktijk in het desbetreffende gebied. Om ook deze aspecten mee te kunnen wegen heeft het bevoegd gezag aanvullend op het MER aan de zogenaamde Nautische Adviesgroep gevraagd haar te adviseren over de effecten van de ligging van het windturbinepark op de scheepvaartveiligheid.
2. Indiener is samen met WEOM van mening dat de bezwaren van de Nautische adviesgroep die de scheepvaartveiligheid op deze locatie betreffen, op meerdere punten aantoonbaar ongegrond zijn en dat op de overige punten de scheepvaartveiligheid eenvoudig door middel van mitigatie gegarandeerd kan blijven. Voor onderbouwing van deze stelling verwijst indiener naar het rapport "veilige ontwikkelingen van windturbineparken op zee" van Pro Mare Advice van 29 oktober 2007.	2. Zie hiervoor de reactie van het bevoegd gezag op de zienswijzen van aanvrager WEOM. Het Pro Mare advies is ter kennisgeving aangenomen en meegenomen in de heroverweging.
3. Voorts meent indiener dat de afweging tussen de verschillende overheidsdoelen ontbreekt. In het bijzonder de afweging tussen de kans op negatieve effecten op de	3. In het eerdere ontwerpbesluit is de aanvraag afgewezen op scheepvaartveiligheid. Beoordeling van de overige effecten is derhalve niet aan de

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

scheepvaartveiligheid en de doelstelling tot het opwekken van groene stroom door middel van offshore windturbines.	
4. Indiener bestrijdt het 'aanhouden' door het bevoegd gezag van de Evelop-aanvraag voor het park 'Katwijk Buiten' omdat door WEOM eerder tot een ontvankelijke Wbr-aanvraag zou zijn gekomen voor de betreffende locatie. In de toelichting: Indiener is van mening dat de aanvraag van Evelop voor Katwijk Buiten herhaaldelijk ten onrechte onvolledig is beoordeeld en dat aanvraag door WEOM voor 'Katwijk' ten onrechte wel volledig is verklaard en in behandeling is genomen. De in artikel 4 lid 1 sub b en f van de Beleidsregels vereiste specifiek op de locatie Katwijk toegesneden gegevens zijn door WEOM voor de locatie Katwijk pas in april of mei 2007 aangeleverd. Indien het bevoegd gezag alsnog besluit aan WEOM een vergunning te verlenen voor Windturbinepark Katwijk, zal Evelop zich beraden op haar recht beroep aan te tekenen wegens ongelijke behandeling in de fase van volledigverklaring van de aanvraag.	4. Bij brief van 15 november 2006 (AMU/2604) is de aanvraag van Evelop voor Katwijk Buiten op de daarin genoemde punten onvolledig beoordeeld en is Evelop om aanvulling van deze gegevens gevraagd. Op 24 november 2006 is de aanvraag van WEOM op de locatie Katwijk in behandeling genomen omdat het bevoegd gezag het MER aanvaardbaar en de aanvraag volledig heeft beoordeeld. Alle gevraagde gegevens waren aanwezig en juist om tot een beoordeling van de aanvraag te komen. Daarmee heeft WEOM exclusiviteit op de locatie Katwijk gekregen en zijn andere initiatieven aangehouden (AMU/2721). Dat WEOM haar aanvraag na volledigverklaring heeft gewijzigd door een nieuw ontwerpdocumenten voor de monopile fundering met een nieuw certificaat in te dienen, doet daaraan niet af.

Datum
26 juni 2009

Nummer
WSV/152

Volgnummer: 9 Afzender: AYOP de heer, mevrouw H. van Appeldoorn De Ruyterkade 7 1013 AA AMSTERDAM	
Kernpunt(en) van de inspraak:	Reactie van Bevoegd Gezag:
1. Indiener vraagt zich af, zonder een oordeel te willen vellen over de juistheid van de vaststellingen t.a.v. de scheepvaartveiligheid, welke adviesinstantie in het kader van de vergunningaanvraag bepalend is geweest en welke toe te passen (meet)systematiek daar uiteindelijk de meest geëigende voor is. Tot op heden komt een en ander weinig transparant over.	1. Op basis van de zienswijzen heeft het bevoegd gezag het afwijzende besluit heroverwogen. In voorliggend besluit is de aanvraag opnieuw getoetst aan de hand van het beschreven toetsingskader.

ONTWERPBESLUIT WBR-AANVRAAG OFFSHORE WINDTURBINEPARK BEAUFORT

2. Niet duidelijk is op welke wijze er een integrale afweging heeft plaatsgevonden van de 'voors' en 'tegens' betreffende de windturbineparken.	2. In het eerdere ontwerpbesluit is de aanvraag afgewezen op scheepvaartveiligheid. Beoordeling van de overige effecten is derhalve niet aan de orde gekomen. Op basis van de zienswijzen heeft het bevoegd gezag het afwijzende besluit heroverwogen en daarbij nu ook de effecten op luchtvaartveiligheid, mijnbouw en ecologie beoordeeld. Andere aspecten vallen buiten het toetsingskader.
---	--

Datum
26 juni 2009
Nummer
WSV/152